

УНИВЕРЗИТЕТ "СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЈ"
СТОМАТОЛОШКИ ФАКУЛЕТ
СКОПЈЕ

др Бијанка Ђ. Кајмакеска

ФУНКЦИОНАЛНА ВРЕДНОСТ НА ЗАБИТЕ
НОСАЧИ НА ФИКСНО-ПРОТЕТИЧНИТЕ
КОНСТРУКЦИИ

(докторска дисертација)

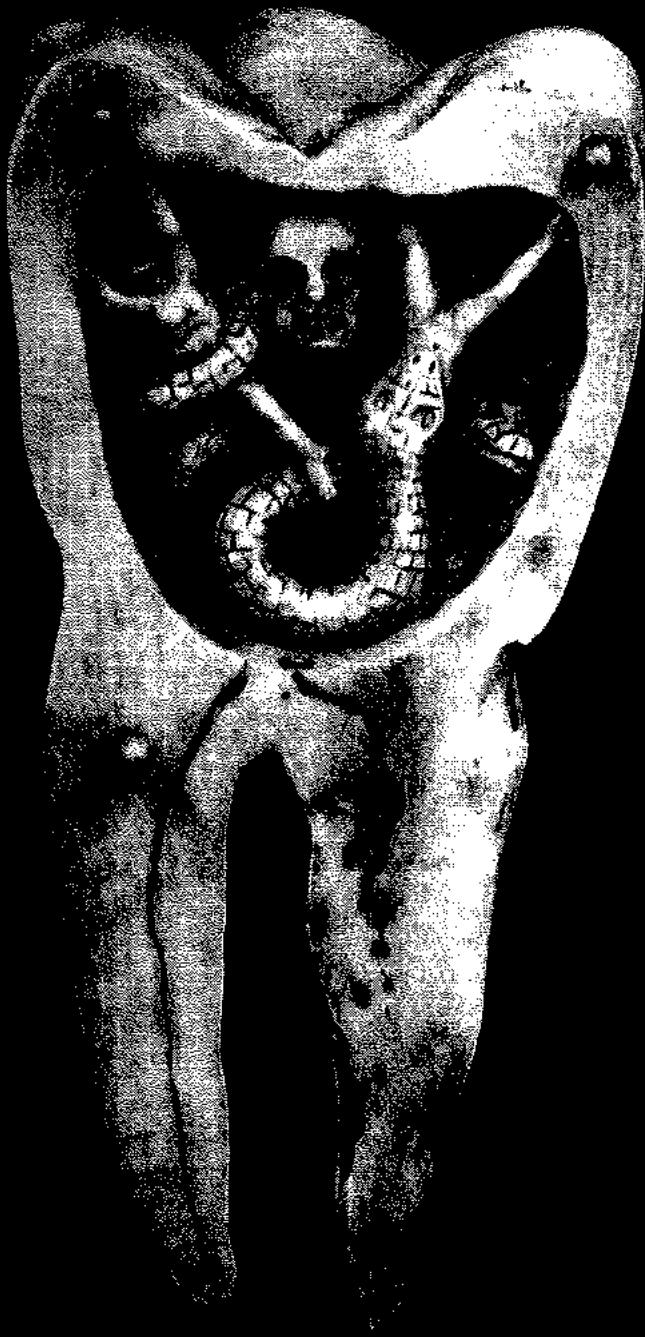
Скопје, 1998

**УНИВЕРЗИТЕТ "СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЈ"
СТОМАТОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ
СКОПЈЕ**

д-р Бијајана Ђ. Кајчевска

**ФУНКЦИОНАЛНА ВРЕДНОСТ НА ЗАБИТЕ
НОСАЧИ НА ФИКСНО-ПРОТЕТИЧКИТЕ
КОНСТРУКЦИИ**

(докторска дисертација)

Ментор:

Проф. д-р Ефим Мирчев, др.нс.
Стоматолошки факултет - Скопје

Членови на комисијата:

Председател: Проф. д-р Никола Бойдановски, др.нс.
Стоматолошки факултет - Скопје

Проф. д-р Марија Накова, др.нс.
Стоматолошки факултет - Скопје

Проф. д-р Ерол Шаданов, др.нс.
Стоматолошки факултет - Скопје

БЛАГОДАРНИЦИ

Најмногу ми се задлажодарувам на мојот менџер, проф. д-р Ефимил Мирнев, д-р кс за високоспецијални советни, консултации и германен-шкотски интересирање и присутиност од моменот на концептирањето на идејата, како и во текот на реализацијата и изработката на дисерта-цијата.

Поседна длабодарност и изразувам на проф. д-р Марија Накова, д-р кс за проблематика и природеска поддршка да искраам, како и за советник од самите почести, со поддршка на искрата за овој вид истражување па сè до дефинитивната изработка на дисертацијата.

Толема длабодарност ми изразувам на проф. д-р Игнатије Бойдановски, д-р кс кој ми овозможи и ми даде безрезервна интелектуална поддршка во реализација на дисертацијата, со иницијатива за јаканка вердата во однос на квалитетот на овој документ.

Во овие одбранни зборови на длабодарност не можам, а да не ја споменам симпатичната и лојална присутиност, како и енергичната помош на проф. д-р Ерол Шаданов, д-р кс кој верување во реализацијата на ова истира-дување.

Се задлажодарувам на задниот техничар Оливера Тодоровска за техничката изведба во задолженоста на лабораторија во текот на концептијата изработка на овој документ.

Така и скрупна длабодарност им изразувам на брандентите на Енг-софт, честоиматка и најпреплатената помош ми ја нудише при практичката изработка и високоспецијално одглажување на дисертацијата.

Само искрите захвртачки длабодарноста почли само сами и поканите на овие пријатели, кои спротивилја, која се среќа со слични интереси и слични идеи.

НА МОНТЕ НАМИЛИ
МАТЈАЈ, РАТКО И ЂАНКА

За највећије љубав, инспирација и
размишљање во љубави на грађанство
са Дунавским дистриктима

ФУНКЦИОНАЛНА ВРЕДНОСТ НА ЗАБИТЕ НОСАЧИ НА ФИКСНО-ПРОТЕТИЧКИТЕ КОНСТРУКЦИИ

Кратка содржина

Фундаментален принцип на современата реставративна стоматолошка протетика е аплицираната протетичка конструкција да не ги компромитира условите кои го обезбедуваат здравјето на пародонциумот.

Во принцип, секоја протетичка конструкција дополнително го оптоварува пародонциумот, но егзактно планираната и изработена конструкција индуцира функционална стимулација на потпорниот апарат.

За правилно планирање и решавање на проблемот на фиксно-протетичките конструкции неопходна е правилна и реална процена на забодржачкиот комплекс, односно на пародонтот. Во зависност од пародонталното здравје вршиме дефинитивно планирање на фиксно-протетичката конструкција во смисол на определување на бројот на забите носачи во однос на празните простори, како и на нивната оклузална површина, а со посебно внимание на определување на јачината на силата на мasticација и оптоварување врз истите.

Во оваа студија беа обсервирали 120 пациенти од двата пола, кои имаа потреба од изработка на фиксно-протетичка конструкција во латералната регија.

Испитаниците беа поделени во три групи:

- првата група ја сочинуваа 40 испитаници од женски и машки пол со средна старост од 48.5 години, со клинички и рентгенолошки верифицирано почетна форма на пародонтална болест (PIR-1);
- втората група ја сочинуваа 40 испитаници од женски и машки пол со средна вредност на возраста од 50.2 години, кај кои имаше индикации за изработка на фиксно-протетичка конструкција, а состојбата на пародонтот клинички и рентгенолошки одговараше на клинички манифестен стадиум на пародонтопатија (PIR-5);
- третата група ја сочинуваа 40 испитаници од нашето секојдневно работење, со средна вредност на возраста од 31.4 години, без

Айтиракт

клинички манифестни знаци на пародонтална болест (*PIR-0*), кои во суштина ја претставуваа и контролната група.

Процената на пародонталното здравје ја вршевме преку анализа на субјективниот наод, објективните клинички промени и рентгенолошкиот наод, а нумерички ги изразувавме преку:

- пародонтален индекс по *Ramfjord* за гингивална инфламација;
- пародонтален индекс по *Ramfjord* за длабочина на пародонтални џебови;
- пародонтален индекс по *Ramfjord* за степен на луксација на забите;
- процена на промената во облик и количина на изгубената алвеоларна коска со индекс по *Sandler-Stahl*.

Регистрирањето на состојбата на пародонталното здравје, а изразувано преку пародонталниот индекс по *Ramfjord* (*PIR*) и преку индексот по *Sandler-Stahl* (*SSI*), како и вреднувањето на силата на мастикација на забите носачи на фиксно-протетичките конструкции ги изведувавме во следните временски периоди:

- пред препарација на забите носачи;
- по 24 часа од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција;
- по 6 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција;
- по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Истовремено, ги меревме и регистриравме вредностите и на хомологните заби од контраплатералната страна.

Вредноста на силата на мастикација кај забите носачи и празните простори ја меревме со помош на електричен гнатодинамометар, индивидуално конструиран и т.н. електронски мерач на сила, специјално наменет за мерења во стоматологијата.

По опсервациониот период од 24 часа, 6 и 18 месеци на носење на фиксно-протетичките конструкции кај пациенти со клинички манифестни знаци на пародонтална болест, но третирани пред протетичкиот третман, забележавме позитивна прогресија во однос на инфламацијата. Од 40-те испитаници, само кај 8 (20.00%) мезијални и исто толку дистални носачи од фиксно-протетичката конструкција беше присутна слабо

назначена инфламација (PIR-1).

Од добиените резултати за степенот на луксација на забите носачи пред дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција дојдовме до заклучок дека по цементирањето на конструкцијата постигнувавме имобилизација на забите носачи, за да во опсервациониот период за првата група немаме луксација на забите носачи од прв степен (PIR-1). Тоа е причина што забите носачи во фиксно-протетичката конструкција се наоѓаат во состојба на физиолошка луксација.

Кај фиксно-протетичките конструкции каде што забите носачи беа од втор клинички степен (PIR-2), по дефинитивното цементирање само кај 2 (5.00%) испитаници во опсервациониот период по 24 часа и по 6 месеци најдовме луксација од прв степен (PIR-1), а по 18 месеци само кај 1 (2.50%) испитаник.

Што се однесува до присуството на коскената деструкција во истиот опсервационен период, кај трите групи на испитаници, а врз база на ретроалвеоларни рентгенски слики констатираавме дека нема влошување на состојбата. Тоа значи дека фиксно-протетичката конструкција придонесува за превенција на пародонтот.

Кај електрогнатодинамометиските испитувања на силата на мастикација на забите носачи од првата група на испитаници заклучивме дека дисталните носачи се со поголема сила на мастикација од мезијалните носачи. Тој сооднос остана и по дефинитивното цементирање на фиксно-протетичките конструкции во целиот опсервационен период, со таа разлика што отпорноста на потпорниот апарат на забите најмногу се разликува во периодот пред препарацијата и по 24 часа од дефинитивното цементирање. Вредноста на силата на мастикација на мезијалните носачи пред препарацијата изнесува 287.75 N , а по 24 часа од дефинитивното цементирање изнесува 200.75 N . Вредноста на силата на мастикација на дисталните носачи пред препарацијата изнесува 312.50 N , додека по 24 часа од дефинитивното цементирање изнесува 221.25 N . Сметаме дека причина за тоа е дејството на анестезијата (инхибиција на рецепторите, предизвикана од анестетикот) и инхибиција произлезена од психичката состојба на пациентот. По 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција вредноста на силата на мастикација покажа приближување кон

вредноста на силата на мастикација на забите носачи од периодот пред препарацијата. Со зголемување на временскиот период на носење на фиксно-протетичката конструкција доаѓа до поголема адаптација на пародонтот во новонастанатите услови, при што забите носачи покажуваат поголема вредност на силата на мастикација.

Од електрогнатодинамометриските испитувања на силата на мастикација на забите носачи од втората група, каде што забите се во втор клинички стадиум на пародонтопатија, силата на мастикација, како кај мезијалните, така и кај дисталните носачи имаше пониски вредности. И во оваа група дисталните носачи покажаа поголема вредност на силата на мастикација од мезијалните носачи во сите фази на мерењата. Во однос на силата на мастикација сликата се повторуваше како и кај онаа од првата група.

Електрогнатодинамометриските мерења од третата, контролна група на испитаници, не наведуваат на заклучок дека вредностите се повисоки, бидејќи станува збор за пациенти кај коишто забите носачи се без манифестни знаци на промена на пародонталното здравје.

Сите овие сознанија не упатуваат кон правилно планирање на фиксно-протетичката конструкција и нејзина адаптација во услови на редуциран пародонт, а тоа пак, води кон превенција на пародонтот.

Клучни зборови: сила на мастикација, мастикација, пародонт, пародонтална болест, фиксно-протетички конструкции, гнатодинамометрија

FUNCTIONAL IMPORTANCE OF TEETH DESIGNED AS FIXED PROSTHODONTICAL RECONSTRUCTION ABUTMENTS

Abstract

The basic principle in contemporary restorative prosthodontics is that the permanent reconstruction will not compromise the conditions supporting healthy periodontium.

Basically, the fixed prosthetical reconstruction is additionally loading the periodontium, but still, when the treatment plan and the reconstruction framework itself induce supportive tissues functional stimulation.

To design a successful fixed prosthetical therapy planning and a satisfactory reconstruction, there is an obvious requirement to make a precise and exact evaluation of the supporting complex – parodontal tissues.

As to our decision on abutments included to support the reconstruction and bridge on missing teeth, as well as their total occlusal surface related to masticatory force they should be loaded by, a special consideration should be made on periodontal health as the starting point for the treatment plan decision.

This study included 120 individuals, males and females, with buccal defects, referred for fabrication of fixed prosthesis. They were divided into three groups:

- *the first group consisted of 40 individuals (both sexes), mean age 48,5 years, with a clinically and radiographically verified periodontal disease (PIR-1);*
- *the second group comprised 40 individuals (both sexes) with mean age of 50,2 years and indications for fixed prostheses in periodontal conditions (clinically and radiographically suggesting to clinically manifested periodontal disease (PIR-5);*
- *the third group (40 individuals) with a mean age of 31,4, represented the controls, showing no clinical signs for periodontal involvement (PIR-0).*

Periodontal health evaluation was performed on subjective referrals, objective clinical signs and radiographical findings, numerically expressed by:

Abstract

- periodontal index according to Ramfjord - for gingival inflammation;
- periodontal index according to Ramfjord - for periodontal pocket depth;
- periodontal index according to Ramfjord - for tooth luxation;
- evaluation of shape alteration and amount of alveolar bone remained - according to Sandler-Stahl's index.

Registration of periodontal health, expressed according to Ramfjord's periodontal index (PIR) and Sandler-Stahl's index (SSI), as well as estimation of abutment masticatory force was performed in the following intervals (steps):

- prior to tooth grinding;
- 24 hours after permanent cementation of the reconstruction;
- 6 months after permanent cementation of the reconstruction;
- 18 months after permanent cementation of the reconstruction.

In the same visit, measurement of masticatory values were made for the same tooth/teeth, contralaterally.

Masticatory force effects in abutments and pontics were measured using an electrical gnathodynamometer, by own construction design and an electronic force registrator, constructed for measurements in dentistry.

After the observation periods: 24 hours, and 6 or 18 months of wearing the fixed prostheses by individuals displaying clinically manifested periodontal disease, but periodontically treated prior to fixed prosthodontics, a positive progression concerning inflammation could be observed. Out of 40 included in the study group, only 8 (20,00%) of the mesial abutments, and the same amount of distal ones, mild inflammation was registered (PIR-1).

Results on luxation of abutments prior to cementation of the fixed prosthesis showed that cementation favours immobilization of abutments, so, in the first 24 hours after luxation of the first stage (PIR-1) in abutments could be noted. The reason for this could be searched for in the fact that abutments engaged in a physiological function are involved in a state of physiological luxation.

With fixed dentures, in which abutments revealed clinical stage II (PIR-2), no luxation of abutments prior to permanent cementation only in 2 (5,00%), in the observation period 24 hours, and 6 months after cementation stage I (PIR-1) could be found, and only after cementation only in 1 (2,50%), respectively.

No loss in the above mentioned period, in all the three groups, on the pre- and post-operative radiographies, no exacerbation of periodontal involvement was observed. This supports the consumption that fixed dentures act as prevention.

Abstract

From gnathodynamometrical study of masticatory force in abutments in the first study group, a conclusion could be drawn that distal abutments display higher masticatory force than mesial ones. This relation remained unchanged even after cementation of fixed dentures, during each observation step, with the difference that abutment supportive tissues display highest differences in the observation step prior to grinding and 24 hours after permanent cementation. Masticatory force value of mesial abutments amounts 287,75 N before grinding, and 200,75 N after grinding, respectively. This value for distal abutments amounts 312,50 N prior to grinding, and 221,25 N after grinding, respectively. These differences could be prescribed to the effects of anesthesia (receptors inhibition caused by the anestheticum) and inhibition caused by the emotional condition in the patient. Eighteen months after permanent cementation of the fixed denture, the masticatory force value displayed closer values to those registered in abutments prior to grinding. The longer the period of wearing the fixed denture is, the better periodontal adaptation to new conditions is, and abutments display higher masticatory force values.

Out of electrognathodynamometrical investigation of masticatory force in the second study group abutments (2nd clinical stage of periodontal disease) displayed lower values in both, mesial and distal abutments. Distal abutments from this group, also, displayed higher masticatory force values than mesial ones in each measurement step. As to masticatory force, similar findings were registered as in the first group.

Electrognathodynamometrical measurements in the third group, the controls, enable the conclusion that high level of values is related to the good periodontal health of the abutments concerned.

These findings point to accurate evaluation and treatment planning as well as adaptation of the fixed prostheses in conditions of reduced periodontium.

Key words: masticatory force; mastication; periodontium; periodontal disease; dental bridges; gnathodynamometry

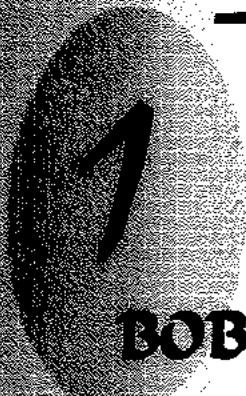
СОДРЖИНА

1. ВВЕДЕНИЕ	13
2. ПРЕГЛЕД ОД ЛИТЕРАТУРАТА	17
3. МАСТИКАТОРНА ЕФИКАСНОСТ ВО УСЛОВИ НА РЕДУЦИРАН ПАРОДОНТ	36
3.1. Физиологија на мастикациониот систем	37
3.2. Видови на мастикација	38
<i>3.2.1. Масетеричен тип на мастикација</i>	39
<i>3.2.2. Темпорален тип на мастикација</i>	39
3.3. Ефикасност од силата на мастикација кај заби со намалена пародонтална поткрепа	39
3.4. Можни начини на мерење на силата на мастикација со помош на гнатодинамометрија	41
4. ЦЕЛ НА ИСТРАЖУВАЊЕТО	43
5. МАТЕРИЈАЛ И МЕТОД НА РАБОТА	46
5.1. Материјал	47
<i>5.1.1. Истражување на клинички материјал</i>	48
5.2. Метод на работа	49
<i>5.2.1. Процена на состојбата на гингивалното здравје</i>	50
<i>5.2.2. Мерење на длабочината на пародонталните цебови</i>	50

5.2.3. Мерење на степенот на луксација на забите носачи од фиксно-протетичката конструкција	52
5.2.4. Мерење на степенот на ресорција на алвеоларната коска	53
5.2.5. Анализа на силата на мастикација преку електротриодинамометриски испитувања	54
5.2.6. Статистички параметри кои се користени во анализата на резултатите	59
6. РЕЗУЛТАТИ	63
6.1. Истражување на клинички материјал	64
6.1.1. Процена на состојбата на гингивалното здравје	64
6.1.2. Определување на длабочината на пародонталните цевови	70
6.1.3. Определување на степенот на луксација на забите	76
6.1.4. Определување на степенот на коскената ресорција	81
6.2. Вреднување на силата на мастикација со компјутерско-статистичка обработка на податоците	86
6.2.1. Вреднување на силата на мастикација на забите носачи (мезијален и дистален) кај I група на испитаници	86
6.2.2. Вреднување на силата на мастикација на забите носачи (мезијален и дистален) кај II група на испитаници	91
6.2.3. Вреднување на силата на мастикација на забите носачи (мезијален и дистален) кај III група на испитаници	95
6.2.4. Вреднување на силата на мастикација на членовите од телото на фиксно-протетичката конструкција	99
7. ДИСКУСИЈА	113
8. ЗАКЛУЧОЦИ	122
9. ЛИТЕРАТУРА	127

Bobeg

ВВЕД

Фундаментален принцип на современата стоматолошка протетика е дефинитивно аплицираната протетичка конструкција да не ги компромитира условите кои го обезбедуваат здравјето на пародонциумот.

Во принцип секоја протетичка конструкција дополнително го оптоварува пародонциумот, но егзактно планираната и изработена конструкција индуцира функционална стимулација на потпорниот апарат, на тој начин што тој ги мобилизира на почетокот своите резервни сили, односно ги активира компензаторните механизми.

Затоа, секоја изработка на протетичка конструкција значи стоматолошка превентивна терапија, со цел да се надомести изгубената мастиаторна функција и сите други функции на изгубените заби, како што се: естетската, фонетската и функцијата при голтање. Сите функции се условени од присуството на забите, било да се природни или вештачки.

Мастиаторната функција е резултантата од состојбата на забите, мастиаторните движења на мандибулата, мастиаторната сила на мускулите, конзистенцијата на храната и мастиаторното темпо (87,88).

Во случај на губиток на помал број на заби, кога меѓузабните односи не се нарушени, кога дефектот е ограничен и кога не постои нарушување на интегритетот на пародонталниот комплекс, овој недостаток се решава со изработка на фиксно-протетичка конструкција. Тука постојат сите фактори за изработка на протетичка конструкција: одредена група на агонисти и антагонисти кои го одредуваат меѓувилничниот однос, со сочуван облик и боја и поставени во сочувана сагитална

и трансверзална компензациона крива, со одредена висина на туберкулумите и длабочина на фисурите. Ваква е состојбата до колку постои сочуван интегритет на пародонтално-проприоцентивниот рефлекс, чии рецептори се наоѓаат во пародонталните ткива, а се одговорни за нормална мастикаорна функција на фиксно-протетичката конструкција (74).

За да се најдат забите во состојба на биостатичка рамнотежа, потребно е нововклопената фиксно-протетичка конструкција да го затвора забниот лак и да овозможува интеркусидација (99).

До колку постои заболување на пародонциумот со сите свои последици врз мастикаорниот апарат кое опфаќа и губиток на поодделни заби, а тоа резултира со неадекватно оптоварување на преостанатите заби во устата, а често пати и до нивно преоптоварување. Овој факт е битен, бидејќи води кон заклучок дека пациентот е згрижен, ако кај него се изврши третман на пародонталната болест, заради намалување или пак зачувување на соодветниот стадиум. Спрема Mrnjek и сор. (56) во комплетно згрижување на пациентот со пародонтална болест се вклучуваат и сите изработки на фиксно-протетички конструкции во корист на спречување од дејството на штетните сили на пародонциумот.

Велески (98) наведува дека според Kawamura, мастикаорната функција е нормална дразба која го осигурува обемот на измените во сите ткива и органи на мастикаорниот апарат со нормална морфолошка структура и функција. Централно место каде што се примаат, распоредуваат дразбите и се регулира цвакопротисокот, е рецепторниот механизам во пародонциумот.

Како резултат на се' поголемата динамика во современиот живот и дејството на разни надворешни фактори, доаѓа до нарушување во одредени услови на комплексниот проприоцентивен рефлекс, па се наложува потребата од пронаоѓање можни решенија при изработка на фиксно-протетичката конструкција, која и во такви услови ќе ја исполнува мастикаорната функција.

Поаѓајќи од фактот дека преоптоварувањето на пародонтот на оштетениот заб кој е помалку отпорен на дејството на силите на мастикација, би можело да се дојде до погрешен заклучок дека пародонтално оштете-

ниот заб е неспособен да прими оптоварување со протетичка работа, односно не би смеело да се користи како носач во фиксно-протетичката конструкција. Ваквото толкување е крајно некоректно, посебно ако станува збор за заб кој е со гранична индикација, да биде вклучен во фиксно-протетичката конструкција, или станува збор за пациент со заби во услови на пародонтална болест, а е на помлада возраст, кога сочувувањето на сопствените заби, иако заштитени со вештачки коронки, се битен психички фактор (109).

Притоа, одлучувачки фактор има вреднувањето на забите предвидени за изработка на фиксно-протетичка конструкција, која во услови на намалени пародонтални мембрани ќе треба да издржат одредена сила на мастикација.

При изработка на фиксно-протетичките конструкции битен фактор е можноста за издржливост на силата на мастикација, посебно кога забите се наоѓаат во скlop на променет пародонтален комплекс. Големината на мастикаторната сила на забите предвидени за фиксно-протетички конструкции и начинот на нејзината дистрибуција и прифаќање во услови на заболен пародонт, носи можности за различни решенија во реализација на фиксно-протетичката конструкција.

Преглед
лишера шурата

ПРЕГЛЕД ОД ЛИТЕРАТУРАТА

Во литературата од оваа област постојат различни испитувања. Едни одат во правец на испитување на проблемот на мастиаторната ефикасност на преостанатите заби, кога недостасуваат поодделни заби, други кон издржливост на забо-потпорниот апарат. За таа цел одредена група на автори цитирани по хронолошки тек воведува различни начини на мерење на силата на мастиакција со различни гнатодинамометри.

Уште 1950 Manly и Braley (51) забележале намалување на мастиаторната ефикасност со губитокот на одредени заби, па според нив, истата не се компензира со подолго време на мастикација, туку со проголтување на поголеми честички храна или со избегнување храна, а сето тоа пак, води кон намалување на општото здравје.

Според Papić (66), функционалната мастиаторна сила е само дел од апсолутната сила на мастиаторната мускулатура. Колкава сила ќе се ослободи, зависи од издржливоста на потпорните ткива и од состојбата на мастиаторните мускули. Авторот своето мерење го вршел на природни заби со гнатодинамометар со електроотпорни ленти и во своето испитување дошол до заклучок дека повисоки вредности на мастиаторната сила има кај машките во споредба со женските испитаници.

Притисокот на цвакање кај населението во индустриски развиените земји, многу ретко ја надминува вредноста од 700 N во подрачјето на латералните заби и затоа не е потребно фиксно-протетичките конструкции да се димензионираат за поголеми притисоци (19).

Carlsson (13) во еден свој труд ја поврзува мастиаторната функција

со возраста на пациентот. Тој си поставува за цел да утврди дали возраста е битен услов за функционално протетичко згрижување. Од добиените резултати констатирал дека со возраста се јавуваат отстапувања во мастиаторната функција, а гаранција за истата во овој случај е постојането на што поголем број сочувани природни или вештачки заби кои се вклучуваат во нормалната активност, односно оддолжување на времето за згрижување со мобилни протетички конструкции.

Според учењето на Lukas (47), средната вредност од вредностите на испитуваната мастиаторна ефикасност е поголема кај испитаници со вештачки заби изработени по пропишани норми и принципи, во однос на испитаници со природни заби, но со определени ендодонтски санации.

Bелески (98) ги определил на наша популација вредностите на цвакопритисокот кај интактно забало. Еволуцијата на вредностите на цвакопритисокот ја извел со специјално конструиран гнатодинамометар. Според неговите резултати, просечните вредности на издржливост на забите на цвакопритисок кај машките испитаници во горната вилица се движи од 238,8 до 531,3 N, а кај женските од 203 до 389,9 N, додека во долната вилица кај машките испитаници вредностите се движат од 193,7 до 506,9 N, а кај женските од 176,8 до 380,9 N.

Kraft (40) вршел испитување кај три групи испитаници со мерење на мастиаторната сила и дошол до заклучок дека таа е приближна со вредноста на истата кај природни интактни заби. Третата група биле испитаници со мобилни конструкции, тотални или парцијални акрилатни протези. Кај оваа група вредноста на мастиаторната сила била помала од групата на испитаници со природни заби и оние што носеле фиксно-протетички конструкции.

Испитувањата на вредноста на мастиаторната сила продолжуваат во различни насоки. Jenkins (30) ја испитувал мастиаторната сила кај пациенти кои при испитувањата ги подлегнувал на тренинг. По тренингот од 30 дена доаѓа до покачување на мастиаторната ефикасност за 20-25% од почетната вредност пред тренингот. Со понатамошниот тренинг вредноста на мастиаторната сила опаѓа или воопшто не расте, а две недели по експериментот се враќа на првобитното ниво.

Takeda и Itagaki (91) започнале испитување на мастиаторната

ефикасност во корелација со рентгенски контроли. Испитаниците биле пациенти со фиксно-протетички конструкции во моларната регија, кај коишто освен објективни клинички промени на рентген, биле најдени хемисферични задебелувања на алвеоларниот гребен, особено во пределот на фиксно-протетичката конструкција.

Во оваа област за мастиаторната ефикасност Papić (66) дал голем придонес. Тој во едно свое испитување дошол до заклучок дека максималната издржливост на исти заби кај различни лица изразена во килограми на забот до граница на појава на болка, е различна. Кај машки индивидуи е поголема отколку кај женски, натаму, кај масетеричниот тип на лица е поголема отколку кај темпоралниот, а исто е и кај младите лица во однос на повозрасните. Има случаи кога кај повозрасни лица моментот на оштата атрофија на мускулатурата не ја следи атрофијата на потпорниот апарат, па се среќаваат заби со многу голема издржливост.

Carlson (14) во една од своите студии за мастиаторната функција кај пациенти со протетички конструкции, вршел испитување на 11 пациенти и ги класирал врз база на субјективните одговори пред и по протетичкиот третман. Пациентите, околу 90%, потврдиле дека субјективното чувство на нормална мастиаторна функција била значително подобрена по аплицирањето, а посебно по дефинитивното цементирање на фиксно-протетичките конструкции. Пациентите тоа го поврзуваје со присуството на поголема површина за цвакање, а Carlson со рамномерно пренесување на силата на мастикација на оклузалната површина, на носачите и телото на фиксно-протетичката конструкција.

Ogata и Satah (63) го испитувале центарот на дејството и големината на вертикалната компонента на оклузалната сила кај пациенти со фиксно-протетички конструкции во регионот на латералните заби (од првите премолари до вторите молари). Максимална грешка за центарот на дејството е 1 mm, а за големината на силата 4%. Авторите во своето испитување дошле до сознание дека максимална сила на мастикација во испитуваниот регион е 65-110 N, но кога антагонисти се вештачки заби во склоп на тотална протеза.

Tzakis и сор. (94) извеле мошне интересни заклучоци, бидејќи се работи за геронтолошка студија на група од 35 пациенти на 90 години во

Прејдеј од линијерайзраја

градот Гетеборг. Максимална сила на мастикација е 94 N, со варијации од 10-41 N, а времетраењето на силата на мастикација е од 10-205 sek, средно 72 sek.

Suzuki и сор. (90) направиле испитување со помош на дијагностички систем за клинички испитувања составен од фиксно-протетички конструкции кои биле сензитивни на притисок (DENTAL PRESCALE, FUJI foto film and Co), а анализата ја извршиле со компјутер (OCCLUZER FDP 703). При испитувањето, авторите дошли до сознание дека постои позитивна корелација меѓу мастикаторната ефикасност и оклузалната сила. Авторите својот тест го извеле на различни типови оклузија.

Papić (65) го испитувал проблемот за правилно планирање на депулпираните заби кога тие треба да бидат носачи во фиксно-протетичка конструкција. Постои дилема дали ваквите заби можат да ја издржат вредноста на максималната сила. Својата студија ја извел врз 33 депулпирани заби и ист толкав број на заби кои ја чинеле контролната група, а биле витални. Првото мерење го извел пред протетичката реконструкција и имало значајна разлика во силата на мастикација на забите од контролната група во однос на оние кои ја чинеле испитуваната група. Следните мерења биле извршени по изработка на фиксно-протетичка конструкција. Испитуваната група на фиксно-протетички конструкции била со носачи од депулпирани заби, а контролната група била со носачи од витални заби. Силата на мастикација на депулпираните заби значајно се зголемила по изработката на протетичката конструкција. Третото мерење покажало исто така пораст на вредноста на силата на мастикација, но никогаш не се достигнала иста вредност со силата на мастикација на виталните заби носачи. Тоа е резултат на намалената функционална вредност на депулпираните заби во однос на виталните.

Assif и сор. (3) ја мереле силата на мастикација на протетичките изработки врз тродимензионален фотоеластичен модел на мандибула, со апликација на сила на мастикација од 7,5 кг на седум точки од фиксно-протетичката изработка. Со својот обид авторите ја докажале директната пропорционалност меѓу силата на мастикација и нејзината дистрибуција, а и фактот дека нејзината дистрибуција е правопропорционална со оддалеченоста на мерните точки.

Групата автори Okimoto, Matsuo Mogo и Terada (64), за мерна единица ја зеле силата на мастикација со цел според "Helkimo" индексот, во чиј состав влегува силата, да се класира застапеноста на пореметувањата и изработените фиксно-протетички конструкции кај две групи на пациенти: помлади и повозрасни. Индексот покажал дека во однос на застапеноста на пореметувањата возраста нема етиолошка улога.

Многу интересно испитување од областа на силата на мастикацијата извеле Aydin и Tekkaya (4). Тие вршеле анализа на притисокот предизвикан од различни сили на мастикација кои дејствуваат врз забите носачи во фиксно-протетичката конструкција. Испитувањето го извеле на дводимензионален модел и биомеханички систем кој се состои од мандибуларна латерална фиксно-протетичка конструкција, врз која е извршена анализа на четири различни сили: дистрибуирана сила од 600 N, концентрирана неаксијална сила, аксијална сила од 300 N на магнитните работи на моларите и концентрирана вертикална сила од 300 N во центарот на телото на конструкцијата. Авторите заклучиле дека најповолна сила за секоја протетичка изработка е дистрибуираната сила.

Ghani со своите сор. (24) извеле кратко испитување врз пет пациенти. Во својата студија ја мереле силата на мастикација во моментот на дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција и само по 6 часа од цементирањето. Во така краток период разликата во силата на мастикација била занемарлива.

Тргнувајќи од многуте претходни толкувања за силата на мастикацијата, а и врз база на сопственото испитување, Mirković и сор. (54) биле во право дека само со благовремена рехабилитација на мастикаторниот апарат се воспоставува нарушената функција на цвакање. Тоа е можно додека не настапат индиректни пореметувања и на другите органи.

Živko (109) во својот магистерски труд со сопствен механички гнатодинаметар правела мерења на мастикаторната ефикасност кај пациенти со фиксно-протетички конструкции и дошла до заклучок дека мастикаторната сила кај латералните заби е 540 N, а кај инцизивите 322 N. Постои разлика во пол, така што вредноста е поголема кај машките испитаници. Кај машки испитаници од контролната група вредноста на силата на латералните заби е 625 N, а кај испитуваните заби е 377 N. На

Прејлед од литература

инцизивите кај машки испитаници е 373 N, а кај жени 270 N. Ако постои разлика во вредноста на мастиаторната сила помеѓу лева и десна страна, тоа зборува за лоша навика на унилатерално цвакање.

Во своите претходни испитувања Živko и сор. (110) доаѓаат до сознание дека силата на мастикација кај пародонтолошки дефектен заб, до колку не е осетлив и болен, често пати покажува доволно високи вредности на дозволено вертикално оптоварување. Ваквиот заб повеќе е осетлив на коси и бочни сили што од своја страна упатува кон потребата од морфолошки обликувана протетичка работа. Мерењата на силата на мастикација пред и по поставувањето на фиксно-протетички конструкции покажуваат зголемување во корист на протетички правилно обработените случаи, а со тоа и зголемување на објективните мастиаторни можности барем за одредено време. Сепак, секој случај треба да го процениме индивидуално, пародонтолошки да го санираме и припремиме, а при планирањето на протетичките конструкции да се изработат такви кои нема да причинуваат долготрајно оптоварување на носачите вклучени во конструкцијата.

Ettalia (20) извел испитување врз 52 пациенти со цементирани фиксно-протетички конструкции во устата, кое го извел со тестирање на присутни оклузални пречки при актот на мастикацијата. Кај 43% се најдени оклузални пречки на носачите, а кај 29% на телото од фиксно-протетичката конструкција. Првото тестирање го правел веднаш при дефинитивното цементирање, а второто по една година од дефинитивното цементирањето на фиксно-протетичката конструкција. Процентот на оклузални пречки паднал на 35% кај коронките носачи, а на 25,8% кај телото. Авторот го извел заклучокот дека пречките во оклузијата се во врска со промените во пародонтот и положбата на ТМЗ.

Arai (2) ги испитувал мастиаторните сили во случај кога долниот прв молар се наоѓал под коронка. Дошол до сознание дека мастиаторните сили се докажуваат во фазата на затворање на устата и се јавуваат во зависност од типот на мастикација и видот на храната. Ја испитувал и јачината на силата во врска со локализацијата и заклучил дека појаки се оние сили кои се јавуваат под степенот на конвексноста на коронката.

Kapur (32) извел испитувања на 232 пациенти кои биле корисници на фиксно-протетички конструкции. Тестот на мастиаторната ефикасност бил субјективен. Кај пациентите кај коишто тестот бил изведен по 16 недели имало разлика во мастиаторната ефикасност за 0,05%, а по 60 месеци од дефинитивното цементирање немало никаква разлика.

Интересно е и испитувањето на средната вредност на мастиаторната функција по протетички третман со фиксно-протетичка конструкција. Vanderbilt и сор. (96) заклучиле дека видни промени во испитувањата има до колку е вклучен канинот како носач, бидејќи рехабилитацијата во постканинската група заедно со него, ја поправа објективната мастикација со зголемување на ефикасноста од неа.

Многу автори правеле испитувања кои се базирале на субјективните одговори од страна на пациентите. Lundqvist (50) правел испитување на група пациенти кои ја користеле фиксно-протетичката конструкција три години. Одговорите што авторите ги регистрирале биле субјективни, т.е. дадени од страна на самите пациенти за тоа дека актот на мастикација бил многу подобар по трите години во споредба со првите моменти кога фиксно-протетичката конструкција била дефинитивно цементирана.

Проблемот, каква е силата на мастикација по дефинитивното цементирање го испитувал Seaton (78), кој утврдил дека до колку една фиксно-протетичка конструкција не е дефинитивно цементирана, под дејство на мастиаторните сили врз неа ќе се јават ротациони и транслаторни движења, кои се во сооднос со интензитетот на силата на мастикација.

Van-Zel и сор. (97) врз тродимензионален модел на човечка мандибула ја мереле силата на мастикација и нејзината дистрибуција. По апликација на силата на мастикација врз фиксно-протетичка конструкција долж неа на 15 mm растојание, од првиот момент на мерење до последното мерење, се јавувало намалување на мастиаторната ефикасност, кое авторите го описале дека е во корелација со мускулната замореност.

Ист проблем на испитување се и пациенти со максило-фацијални дефекти. Wedel и сор. (102) во една своја студија врз 98 пациенти кај коишто бил извршен протетички третман ја испитувале силата на мастикација со нејзина регистрација или по пат на прашалници. Измерената сила на мастикација кај пациентите во оваа студија била од 49-327 N, со мала

средна вредност од 80 N, што се толкува дека е во скlop на максималните дефекти.

Klonder (36) смета дека функционалната вредност на забите е во скlop на цвакалниот систем со што се овозможува функционална вредност на фиксно-протетичките конструкции, која ја одредувал по пат на: хемиска метода, метода на површински контакти на забите во централна оклузија и гнатодинамометриска метода. Авторот со своите мерења на мастиаторната ефикасност дошол до заклучок дека помеѓу 20 и 40 годишна возраст силата на мастикација е најјака, а и дека кај женскиот, за разлика од машкиот пол, мастиаторната ефикасност е помала. Друг важен заклучок е дека со протетичката изработка намалената мастиаторна ефикасност може да се нормализира.

Силата на мастикација кај пациенти со фиксно-протетички конструкции била мерена на многу начини. Еден од несекојдневните начини е на Jude и сор. (31), коишто ја мереле силата со помош на регистерска плоча, потпорен клин и видео мерач. При апликација на минимална сила од 5 N, авторите прочитале подвижност на клинот од 0,9°, а при поголема сила од 10 и 30 N доаѓа до поголемо, дури и аглесто извртување на клинот. Овие експерименти со подвижен клин ни даваат сознание колкава сила на мастикација може да прими една конструкција, без да дојде до нејзино расцементирање, слегнување или извртување. Добиените резултати биле идентични со резултатите од други автори (11, 12, 22, 26, 37 и 42).

Капушевска и Мирчев (33) во својата студија од 30 пациенти со просечна старосна возраст од 42,5 години ја утврдиле мастиаторната сила кај природни и вештачки коронки, во три временски периоди, и тоа: пред препарацијата на забите, по 24 h и по 3 месеци од дефинитивното цементирање на вештачките коронки. Мерењето го извеле со помош на електричен гнатодинамометар CAL FACTOR SPAN 1000 во пределот на латералните заби. Од добиените резултати дошле до сознание дека кај испитаниците од машкиот пол вредноста на силата на мастикација по првото мерење е 540 N, по второто 450 N, а по третото 495 N, за разлика од испитаниците од женскиот пол кај коишто измерената вредност на силата на мастикација била 480 N, 440 N и 475 N. Авторите дошле до заклучок дека секој мастиаторен апарат тежи кон адаптација на новите

Прељед од литература

услови по изработената фиксно-протетичка конструкција, но никогаш вредностите од силата на мастикација не се доближуваат до вредностите од првото мерење.

Од ваквите испитувања произлегуваат многу литературни податоци од областа на пародонталното здравје. Привилегија, која за жал не е така честа, е сочуван, природен и резистентен пародонциум, бидејќи и само мало негово заболување доведува до променет одговор на мастиаторната функција.

Emato (18) и Hohl (27) сметаат дека секое дејство на сила врз забот доведува до оклузален стрес, кој треба да биде во балансна состојба со сите други видови на сили на дејствување на забите. Овој баланс е потребен, бидејќи организмот се карактеризира со еден извонреден степен на толерантност и адаптибилност, но до одреден физиолошки лимит.

Martinko (52) правел испитувања на мастиаторната сила на првите молари, премолари и средни инцизиви. Тестирањето го правел кај секој испитаник три пати. Добил резултати дека вредноста на мастиаторните сили била нешто поголема кај мажи, но без статистички значајна разлика. Исто така, дошол до сознание дека до колку мастиаторната сила е во физиолошки граници, таа дејствува на површината на забот и е насочена кон пародонтот. Неговата конструкција е така направена што загризниот материјал на гнатодинамометарот може да се менува.

Сокић и Џаић (82) после анализата на рентгенски слики нашле присуство на разредени трабекули на заб кој подолго време не бил во функција, а докажале дека и по препарацијата на таквиот заб за изработка на вештачка забна коронка, потребно е време на адаптација од 2-3 месеци, бидејќи тоа е време кога забот се вклучува во т.н. групен пародонциум. Исто така, авторите препорачуваат мерење на индивидуалната отпорност на забите кои се планираат да бидат носачи во фиксно-протетичката конструкција, како би имало урамнотежување на силите на мастикација и биофункционалниот систем.

Најчест проблем е планирање на фиксно-протетичките конструкции кога забите носачи се со намалена пародонтална површина. Tylman (93) го започнува учењето од оваа област употребувајќи го

Трејлед од литература

правилото на Ante (1). Nyman, Lindhe и Lundgren (62) со своите испитувања за забите носачи со намалена пародонтална површина воведуваат метод на стрес индукција во пародонциумот на вакви заби. Со стрес индукцијата се согласиле, а и го продолжиле испитувањето и други автори (86, 89, 105).

Standlее и сор. (83) се приклучуваат кон претходните испитувачи со таа разлика што воведуваат квази-тродимензионална фотоеластична стрес анализна техника, која ја карактеризира посебен симулирачки материјал за дентинската маса и алвеоларна коска во пределот на првиот премолар и вториот молар. Моделите за анализа се разликувале по количината на пародонталната површина, а симулирале губиток од алвеоларна коска од 1/3 и 2/3.

Lee и сор. (45) врз база на претходните толкувања од стрес анализата дошли до сознание дека санацијата е најјака кај премоларите, за разлика од моларите, а тоа значи дека подисталните заби со намалена пародонтална површина поактивно се борат во новонастанатата состојба.

Ewing (21) при планирање на фиксно-протетичка конструкција каде што забите носачи се со намалена пародонтална поткрепа, бара исполнување на минимум три услови:

- физиолошко растојание од еден заб носач до друг за еден изгубен заб;
- задоволувачка коренска морфологија;
- задоволувачка пародонтална поткрепа.

Nyman и сор. (60) долготрајно се занимавале со планирање на фиксно-протетичките конструкции кога забите носачи се во I или II стадиум на пародонтопатија, во период кога пародонталниот лигамент на забот носач со 50% учествува во нормалната површина на забот.

Nyman и сор. (61) во една своја студија која траела 11 години не забележале губење од алвеоларната коска и намалување на пародонталната поткрепа на забите носачи, како резултат на превентивното санирање на пародонциумот, адекватното санирање на пародонталното здравје и адекватниот протетички дизајн што го штити пародонциумот.

На учењата на Nyman за проблемот на мастиаторната сила на забите носачи со намалена пародонтална поткрепа се надоврзуваат уче-

Прејлед од литература

њата на Wylie и сор. (105) кои докажале дека кај латералните фиксно-протетички конструкции, заради подобра мастикаторна ефикасност, потребно е поврзување на уште еден заб носач во блок. На таков начин, фиксно-протетичките конструкции имаат поголема отпорност на букалните и лингвалните сили. Авторите во нивната тригодишна студија дошли и до едно друго сознание дека амплитудата на апикалниот притисок на забот носач со нормална пародонтална поткрепа, не се разликува од оној со намалена пародонтална поткрепа.

Многу автори проблемот за протетичкото решавање кога забите носачи се во услови на заболен пародонциум, го изучувале токму во периодот на пародонталната санација. Меѓу нив се Lundgren и Laurell (48) кои извеле тест врз 12 пациенти со средна возраст 50,5 години, а кај кои фиксно-протетичките конструкции се простирале од првиот премолар до вториот молар. Наодот од овие истражувања ги насочил авторите до заклучок дека силата на мастикација измерена со помош на трансдусери во супраоклузална позиција нема можност за компликации во поглед на субјективните чувства на пациентот, издржливоста од силата на мастикација, како и издржливоста и кршиливоста на конструкцијата.

Многу автори го изучувале биолошкиот капацитет на редуциран но здрав, саниран пародонциум и дошли до сознание дека за успешно функционирање на фиксно-протетичките конструкции од големо значење е физиолошкиот елемент на забот, техничката можност за изведба на фиксно-протетичката конструкција, како и можноста за поддршка на здравиот пародонциум, а не неговото количество (44, 46, 49, 61).

Seung-Won и сор. (80) дошли до многу битен заклучок дека за успех на протетичката рехабилитација кај пациенти со пародонтопатија од големо значење е адекватниот третман на пародонталните лезии и површината на здравиот пародонт. Само со доволно добро внимание на пародонталниот третман, забите носачи може да се рехабилитираат и да го обезбедат адекватниот функционален капацитет, бидејќи има пациенти кај кои забите носачи се со компромитирачки пародонциум, а како резултат на пародонталната рехабилитација се постигнуваат успешни резултати, дури и кај заби со хипермобилитет. Авторите во својата студија во времетраење од 15 години постигнале успех кај 86% од пациентите, кај кои

Прејлед од литература

што во текот на сите години пародонталното здравје било одржувано со редовни стоматолошки прегледи и одлична орална хигиена. Кај истите пациенти била следена и оклузијата и до колку доаѓало до пречки, во текот на испитуваните години, по потреба, се правело и селективно состружување. Seung-Won по своите долготрајни студии, дошол до сознание дека количеството на пародонталната површина во определена граница не може да се смета како решавачки фактор за капацитетот на забите што се планираат за носачи во фиксно-протетичките конструкции. Авторот заклучил, врз база на сопственото искуство, дека кога постојат амплитуди со обемни деструкции на преостанатиот пародонциум, а забите носачи се мобилни, компликациите во однос на силата на мастикација ќе се избегнат ако денталниот лак на изработката биде дистално продолжен со присуство на уште еден заб носач кој ќе ги превенира патералните движења.

Уште одамна, група автори ја испитувале можноста за планирање на фиксно-протетички изработка во услови на намалена пародонтална мембра на забот носач. Тие се приврзаници на теоријата според која "тоталната пародонтална мембра на забот носач треба да биде иста или приближно иста со забот што треба да се замени" (58, 76, 81, 93).

За таа цел Sture и сор. (85) работеле долготрајна студија за да се испита можноста за рехабилитација на пациентите носители на фиксно-протетички конструкции во услови на редуцирана пародонтална поткрепа. Заболениот пародонциум бил третиран по принцип на Lindhe и Nyman (46). Цел на студијата сочинета од 20 пациенти била да се дојде до заклучок дали забите со редуцирана пародонтална поткрепа може да дадат поткрепа за фиксно-протетичките конструкции кај пациенти со задолжително високи стандарди на орална хигиена. Во текот на 6 годишната студија кај сите 20 пациенти, оралната хигиена била на високо ниво, а добиените вредности на "коскениот скор" (мерење на висината и ширината на коската околу забот) биле идентични на почетокот и на крајот од мерењето, односно $SE=6,77$ и $SE=6,76$. Тоа се објаснува со фактот дека кај ниеден пациент не се јавила алвеоларна ресорпција на коската, во целиот период од 6 години, а со рентген само кај 2 пациенти

се увидело продлабочување на пародонталната мембра на забите носачи.

Wentz и сор. (103), Mühleman и сор. (57) сметаат дека силата на мастикација кај мобилни заби не е секогаш нарушена откако ќе биде саниран пародонциумот, а празниот простор згрижен со фиксно-протетичка конструкција.

Карапавловић (34) смета дека компензација на инсуфицентната состојба на мастиаторниот систем ќе има со изработка на фиксно-протетичка конструкција со која мобилните заби се врзуваат во блок. Тоа е начин на кој ќе се сумира нивната поединечна издржливост, па и на пародонтот во целина. Оваа мерка не може да го излечи заболувањето, но се прифаќа како начин за компензација на пореметените биомеханички односи на силите и реакциите на ткивата.

Поврзувањето на забите е многу стара метода која датира од добата пред нашата ера, всушност од периодот на примитивната стоматологија (34).

Со развитокот на стоматологијата, со познавањата на етиологијата на пародонтопатијата се развиле околу 350 теории за етиопатогенезата на пародонтопатијата.

Körber (цит. според Карапавловић, 34) смета дека протетичкиот третман на пародонтопатијата има за цел да создаде можности на пародонтот да го прима и амортизира притисокот во функција. Ова пак укажува на неопходноста од протетичка интервенција, со цел распределувањето на силите, односно реставрирањето во загрозените подрачја на пародонтот, да индицира превентивна мерка на заболувањата, а не само едноставно решение на одреден тип на беззабост.

Papić (66) во своите испитувања пак, ја испитувал силата на заби антагонисти кои ќе вршат притисок на идната протетичка работа. При мерење на силата на мастикација кај протетички изработки притисокот се насочува на еден заб, а кај антагонистите на цела група на заби. Издржливоста на забите се мерела до појавата на болка. Резултатите од ова испитување се верна слика за состојбата на потпорниот апарат на забот од една страна, а од друга за состојбата на мускулатурата која преку антагонистите го оптоварува потпорниот апарат.

Прејлед од литература

Зачувувањето на природната дентиција што подолго е основна цел на стоматолошката терапија. Потешкотите кои настапуваат поради раниот губиток на забите, кое со себе повлекува и намалување на мастиаторната функција, ги мотивираат напорите насочени кон сочувување на таквите состојби и нивно санирање. До колку се работи за мобилни заби, потребно е да се поврзат повеќе заби носачи заедно како би се зголемила резистенцијата на потпорните структури на пародонтот (41).

Спрема Idrizović и Planojević (29) интензитетот на заболениот пародонциум е во директна зависност од степенот и тежината на ткивната деструкција, настаната како резултат на воспалителни процеси, кои пак, се во корелација со намалената мастиаторна ефикасност. Примарна и најважна причина на пародонталното заболување е маргиналната инфекција предизвикана со бактериски плак, кое може да биде потпомгнато од други фактори, како што се: анатомскиот облик на забите, позиционите аномалии и јатрогените иритации, како што се лошо изработените протези и репаратурите. Во услови на ослабен пародонциум, преоптоварувањето на мастиаторниот апарат доведува до локално влошување на васкуларизацијата и метаболните пореметувања, до деструкција и колапс на пародонциумот, т.е. до пародонтопатија.

Поаѓајќи од принципот дека преоптоварувањето на пародонтално болниот заб, кој општо кажано е помалку отпорен на дејствата на силите, создава поголеми последици отколку кај здравиот заб, група на автори заклучуваат дека пародонтално оштетениот заб е неспособен да прими оптоварување со протетичка работа, односно дека не е дозволено таквите заби да се употребуваат како носачи во фиксно-протетичката конструкција. Ова тврдење е неприфатливо од гледиште на реконструктивната дисциплина, ако таквиот заб е неизбежен во конструкцијата. Наспроти секоја редуцирана можност за користење дентално оптоварување, макар да е и малку поповолно од нормалното, треба да се искористи во протетичкиот зафат, но под определени услови, како што се: статички прилагодени конструкции кои се засноваат на одредени сили на мастикација, анализата на Rtg, како и клиничкиот наод на мобилноста на забите, за да се очекува разумен, доволно долг рок на функционална трајност (110).

Zorić и сор. (107) ги испитувале силите на мастикација во услови на оклузални аномалии, но и во присуство на намалена пародонтална површина. Од своите краткотрајни студии извеле заклучок дека силата на мастикација ќе има нормализирани вредности во вакви услови, само ако со протетичките конструкции ги нормализираме оклузалните аномалии во минимум.

Одамна, Серафимова и сор. (79), дошле до сознание дека пародонталните заболувања се јавуваат уште во раната детска возраст, но со навремено ортодонтско санирање би се намалиле подоцнените проблеми на протетичките реконструкции.

Wylie и Caputo (105) со помош на фотоеластичен модел за визуелизација на мастикаторниот ефект на забите носачи и состојбата на алвеоларната коска во услови на намалена пародонтална површина, дошле до заклучок дека состојбата на мастикаторната ефикасност ќе се подобри во услови на вклучување на два заба носачи уште при планирањето на фиксно-протетичката конструкција, бидејќи двета заедно доведуваат до компромис и оптимална редукција на силата на мастикација.

Ефектите од дејството на силите на мастикација на мобилни заби носачи во фиксно-протетичките конструкции кои се со видно намалени пародонтални површини, ги тестирале Freilich и сор. (23). За испитувана група на заби користени се забите носачи од фиксно-протетичките конструкции, а за контролна, забите од контраплатералната страна кои не биле со видни знаци на мобилност. Мерењата на силата на мастикацијата на испитуваниот заб и контролниот во период од 24 месеци по дефинитивното цементирање не покажале видни мерни разлики.

Во испитувањата на Reinhardt и сор. (75) предизвик им претставувале забите носачи во III стадиум на пародонтопатија. Во ваков случај, тие заби ќе бидат употребени за носачи само ако врз нив се исполнат соодветни зафати како:

- флап операција;
- коренска сепарација со метална замена;
- коренска ресекција со класично колче како носач;
- коренска ресекција како вертикална пречка на фиксно-протетичката конструкција.

Префод од литература

Schulte (77) прави компарација на заби со природен и редуциран пародонциум. Главна разлика во мерењето на мастиаторната ефикасност добил пред санација на пародонциумот и пред протетичката рехабилитација.

Голем број автори ја мереле интероклузалната максимална сила, со помош на минијатурен пренесувач на сила сместен меѓу испитуваниот заб и антагонистите. Пасивната тактилна сензibilност ја мереле со помош на динамометри, а активната со помош на челични фолии. Mericke-Steru и сор. (53) ја испитувале во вакви услови максималната сила на мастикација кај фиксно-протетичките конструкции, во кои биле вклучени двета премолари и дошло до сознание дека максималната сила на првите премолари е 300 N, а кај вторите 450 N.

Толкувањата околу поврзаноста на мастикацијата и промените во алвеоларната коска, во литературата се среќаваат поодамна (6).

Бајевска (5) со своите испитувања за степенот на коскената ресориција, дошла до сознание дека кај 76 заби носачи (59,38%) доминирал проширен пародонтален простор во близина на глебно-цементната граница или врвот на интерденталниот простор кој бил назабен или не постоел. Исто така, таа дошла и до заклучок дека пародонталниот простор бил проширен и можел да оди до апексот на забот. Во своето истражување забележала задебеленост на lamina dura, а и промени во бројот на коскените гредички.

Huelke (28) и Chaconas со сор. (15) во својот труд од истата област заклучиле дека по предизвиканиот стрес врз природен или заб со вештачка коронка на рентген има промени со кондензација или rareфикација.

Waerhaug (100, 101) и Polson (69, 70) во своите испитувања од областа на силата на мастикација кај заби со намалена пародонтална површина дошло до сознание дека губитокот на алвеоларната коска е од причина на прогресивното пародонтално заболување, или, во некои случаи, од трауматска оклузија. До колку губењето на коската било од оклузална траума, која е реверзibilен процес, тоа престанувало по отстранување на причинителот, а до колку било од пародонтолошко потекло, коската не се регенерирала. Со санирање на инфламацијата, процесот можел да стагнира.

Прељед од литература

Степенот на алвеоларната коскена ресорција се мери по методот на Björn и Holmberg (9). Ретроалвеоларната рентгенска слика се поставува во апарат за зголемување на сликата и се проектира на скала чии димензии се: основа е 38 см, едната страна е 10 см, а другата е 20 см. Хоризонталните линии се распоредени дивергентно, а вертикалните линии од скалата и оние од плочката се паралелни. Со поместување на плочата лево или десно, проектираниот заб, т.е. неговата надолжна осовина треба да се поклони со една вертикална линија од скалата. Потоа се поставува правоаголен лењир така што пократката катета е паралелна со вертикалната линија на скалата, а подолгата катета го допира врвот на сочуваниот интердентален септум. На местото каде што подолгата катета на лењирот ја сече вертикалната линија на скалата, се врши читање на коскената вредност за таа страна на забот, т.е. се определува величината на мезијалната и дисталната ресорција. Вредноста е во 1/20 дел од должината на забот, односно од должината на сочуваната коска.

Според Zeljković и Grković (108) при испитувањето на степенот на коскената ресорција на забите носачи во фиксно-протетичките конструкции, не постои статистички значајно зголемување на ресорцијата на коската од мезијалната страна, додека тоа зголемување на дисталните површини е статистички значајно за нивото од 0,02. Нивните резултати се совпаѓаат со резултатите и на други автори (7, 73, 92, 95).

По Björn и сор. (8), радиографите даваат корисни информации за количината на коскената потпора околу забот, кои може да се изразат со радиографски индекси, кои го објаснуваат истото во бројчена форма. Сепак, радиографските оценки за висината на пародонталната коска не даваат бројки што можат да бидат земени како директна изразеност на зоните на коскената потпора. Ова пак произлегува од тоа што индексот секогаш се базира на дводимензионална радиографија. Радиографските индекси ја даваат коскената висина во однос на тоталната забна должина, бидејќи таа анатомски варира од индивидуа до индивидуа, од заб до заб. Иста индексна бројка не е секогаш иста, како и ист степен на коскен губиток кај различни индивидуи или пак кај различни заби од иста индивидуа.

Прељес од литература

Според Björn и сор. (9), различна техника на мерење на различни испитувачи може да влијае на резултатите, а битен фактор е претходното укажување испитувачите да ги вклучат сите бројки за коскената висина за кои не постои двоумење во однос на мерливоста на таа зона.

Според Арифходић (цит. според Мирчев, 55) од аспект на неврофизиологијата која се смета како регулатор на функцијата и одбраната, би можело да се забележи дека потпорниот апарат на забите е снабден со рецептори, од кои, од оклузален аспект, значајни се две групи и тоа: проприорецептори и екстерорецептори. Проприорецепторите се лоцирани во пределот на пародонциумот, лигаментите, мускулите и зглобовите. Со овие рецептори забите се окарактеризирани како многу осетливи тактилни органи, а без одбрамбена функција потпорниот апарат на забите не би можел да ги издржи јаките сили. Најаки и неконтролирани сили потпорниот апарат реагира прво со одредена непријатност, како субјективно чувство на пациентот, дури со болни сензации што е сигнал на ЦНС. На одбрамбениот механизам влијае и психичката состојба. Одбрамбената функција на рецепторите е без човековата волја. Предните заби се многу осетливи на оклузални сили. Пародонциумот на предните заби е побогат со рецептори во споредба со страничните заби. Канините се со голема биолошка отпорност, бидејќи се најмногу снабдени со неврони. Тие се доволно јаки врз себе да го преземат оптоварувањето од латералните лизгања и да ги заштитат преостанатите заби.

**Масштабирана
ефикасност при
услови на
редуциране
пародонта**

Масимикарна ефикасност во услови на редуциран пародонт

Проприорецепторите во пародонциумот имаат заштитна улога која не овозможува претерано стискање на забите. Неконтролираното стискање на забите би имало негативен ефект пред се' во исхраната на пародонталното ткиво и забите. Така би дошло до пореметување на циркулацијата на крвта, кое во крајна линија би резултирало со некроза на ткивата.

За проприорецепторите во пародонциумот постојат индииции дека тие имаат способност за адаптација со постепено зголемување на силата на загризот и притисокот на мастиаторните површини (98).

Односот оклузален стрес и сите сили коишто се присутни во човечкиот организам, може да се разгледува низ термините на акција и реакција. Всушност, балансната состојба меѓу овие две појави означува здравје на организмот. Организмот поседува извонреден степен на толерантност, односно адаптибилност на секакви состојби, кои се во рамките на биолошката адаптибилност на ткивото.

При нормален интермитентен притисок на забите, во актот на мастикација настапуваат сили кои по трансмисијата на алвеоларната коска преку пародонталните влакна стимулираат формирање на коска, и спротивно, нефункционалните делувања доведуваат до дегенерација и раперфикација на околната коска. Во одбрана на истата треба да се има предвид дека забите поседуваат стрес облик, односно дека нивните корени се така обликувани што овозможуваат примање и пренесување на мастиаторните сили, нивно адаптирање и неутрализирање (18, 27, 72).

3.2. Видови на мастикација

Постојат два типа на мастикација:

- масетеричен тип;
- темпорален тип.

Масикичарна ефикасност во услови на редуциран йајодонит

3.2.1. Масетеричен тип на мастикација

Кај индивидуи со масетеричен тип на мастикација таа се изведува со контракција на масетеричните мускули. Масетеричниот тип на цвакање може лесно да се препознае по карактеристичното ротирање на брадата при загризувањето. Кај силно назначен масетеричен тип во подоцните години од животот доаѓа до абразија на туберите на забите, до трошење и губење на забната супстанција. Меѓутоа, ваквите типови на индивидуи не се подложни на кариес кај забите, поради формирање на рамни површини и отстранување на предилекционите места.

3.2.2. Темпорален тип на мастикација

Овој тип на мастикација се изведува со двострана контракција и активност на темпоралните мускули. Речиси секогаш е во корелативен однос со длабокиот загриз. Забите кај овој тип на мастикација се со високи тубери и длабоки фисури. Поради отсуство на хоризонтални движења, забите скоро минимално губат од првобитниот анатомски релјеф на оклузалните површини.

3.3. Ефикасност од силата на мастикација кај заби со намалена пародонтална поткрепа

Прогресивната пародонтопатија ја карактеризираат воспалителни, дегенеративни, пролиферативни и атрофични промени во пародонталното ткиво. На одреден стадиум од болеста, а врз база на прогресивната атрофија на пародонтот, започнува да доаѓа до израз се поголемиот функционален дефицит на забо-потпорниот апарат.

Во вакви околности, секој губиток на забите претставува поната-

Мастикациска ефикасност во џелби на редуциран йајодонит

мошна редукција на вкупната површина на потпорното ткиво кое прима притисок (34).

Спрема Stites и сор. (84), клиничката слика на оваа болест зависи од патохистолошките промени што се јавуваат и одигруваат во пародонциумот, а ресорцијата што се случува во алвеоларната коска е посредувана од линфокините, вклучувајќи го факторот на активирање на остеокластите, паратиреоидните хормони и простогландините.

Деструктивните заболувања на пародонтот кои најчесто се со прогресивен и хроничен тек, во најголем број случаи доведуваат до тешки морфолошко-функционални дефекти во мастиаторниот апарат, како резултат на големиот степен на деструкција и редукција на пародонталната површина.

Во сложените етиопатогенетски механизми на ова заболување, еднакво значење имаат индивидуално-морфолошките белези на забодотпорниот апарат и измените во внатрешната средина што ја условуваат преморбидната реактивност на пародонтот.

Овие деструкции во пародонталното ткиво водат кон разорување на потпорниот апарат и кон ресорција на алвеоларната коска со појава на пародонтални ћебови како главни патогномички знаци на ова заболување. Вака образуваните ћебови во однос на коската можат да бидат супракоскени и инфракоскени, кои често пати се ограничени од трите страни со коска, а од четвртата со цементот на забод, па затоа се нарекуваат инфракоскени (16, 17).

Многу одамна постои мислење дека помеѓу болестите на пародонтот и протетичкиот третман постои поврзаност, па со право Körber (цит. во Карапавловић 1976) вели дека протетичкиот третман на пародонтопатијата е терапевтска мерка во лечењето на оваа болест, а не само едноставно решение на одреден тип на беззабост (34).

3.4. Можни начини за мерење на силата на мастикација со помош на гнатодинамометрија

Од големо значење е познавањето на силата на мастикација и нејзиното мерење на забите носачи во идните фиксно-протетички конструкции. Особено е така кога забите носачи се со намалена пародонтална површина, а протетичарот треба да испланира наједноставно решение кое ќе биде во компромис со пародонталните промени.

Поврзувањето на мобилните заби е многу стара метода која датира од периодот на примитивната стоматологија.

Процената на вредноста на силата на мастикација започнува во периодот во 1681 година, кога Borelli тоа го изведувал со оптоварување на поодделни заби врзувајќи за нив тегови со жица. Оваа метода, иако примитивна, се смета за основа на гнатодинамометријата (66).

Низ историскиот развиток на гнатодинамометријата се доживуваат ред промени и иновации.

Black во 1893 година ги регистрирал силите на мастикација со помош на гнатодинамометар што работи по механички принцип, а се состои од две метални плочи поврзани со федер. Читањето на вредностите било на специјално конструирана баждарена скала.

Сличен механички гнатодинамометар бил конструиран од Schröder 1895. Конструкцијата била иста, на принцип на лост и еластичен федер. Овој автор докажал дека силата на мастикација е поголема кај забите во латералната регија за разлика од фронталната, а уште повеќе се зголемува ако забите се поврзат со шина (57).

Werner (104) уште во 1939 година користел хидрауличен гнатодинамометар со клип систем. Авторот сметал дека добиената сила на мастикација е резултат на состојбата на пародонталната мембра, а вредноста на силата може да се зголеми со тренинг. Тој добил поголема вредност на првиот молар, за разлика од вториот и третиот, а тоа се поврзува со подрачјето на т.н. цвакален центар.

Kelly и Langheinz (цит. по Živko 1980) во 1943 година конструирале гнатодинамометар со електричен погон - "Vertigraph", при што авто-

Масикијорна ефикасност во услови на редуциран йародонит

рите дошли до сознание дека силата на мастикација која се јавува за време на мастикацијата е помала од онаа што се чита на гнатодинамометарот (109).

Schreiber (цит. по Korber 1975) во 1957 година конструирал гнатодинамометар со електроотпорни ленти, приклучен на мерен мост, две појачала и два регистратори. Измерил сила на мастикација на фронталните заби од 150 N, а на латералните од 180-240 N.

Martinko (52) го интересирала границата на оптоварување на канините. Тој тестирал 20 испитаници. Неговиот гнатодинамометар бил така конципиран што неговиот загризен материјал можел да се заменува со гума, акрилат или метал. Антагонистите ги поврзуval со метална плоча прицврстена со керова маса. Најголеми вредности авторот добил при користење на гума во гнатодинамометарот, бидејќи со неа добивал пет пати поголеми вредности.

Papić (66) користел гнатодинамометар со електроотпорни ленти. Направил серија испитувања кај испитаници со природно забало и забележал сигнификантно повисоки вредности кај испитаници од машки пол и кај индивидуи со масетеричен тип на мастикација.

Велески (98) евалуацијата на силата на цвакопритисокот ја мерел со електричен гнатодинамометар, составен од четири основни делови: 1. сензор, 2. основен носач од прохром, 3. рака изработена од тефлонска пластика, 4. кабел што содржи четири жици и го поврзува сензорот со мерниот инструмент. Постапката на мерење ја повторувал пет пати. Добиените вредности од дијаграмот му давале можност за калибрациона крива. Авторот го регистрирал цвакопритисокот насочно, со загриз на осетливата мембра на појава на болка, кое претставувало момент за читање на вредноста од дигиталниот индикатор.

Цел на
испражување

Л НА ИСТРАЖУВАЊЕТО

При дисконтинуираност на забниот низ, санацијата на ограничните забни дефекти се извршува со помош на фиксно-протетички конструкции. Класичниот и денешниот период при изборот на забот носач во конструкцијата доста се разликуваат.

Како резултат на големата застапеност на заболувањата на пародонтот како комплексен забодржачки апарат се сретнуваме со ситуации на изменета состојба на пародонтот, во правец на намалена способност на таквите заби при нивното вреднување од протетички аспект. Протетичарите во такви ситуации се наоѓаат во дилема, дали таквите заби ќе можат да бидат носачи во бараната фиксно-протетичка конструкција и дали ќе издржат одредена сила на мастикација.

Важноста на биолошката улога на фиксно-протетичката конструкција и потребата од рамнотежа меѓу мастикаторната функција, естетиката, фонацијата и отпорноста на забите со заболен пародонт, не е поттикна да пристапиме кон проучување на можностите за изработка на фиксно-протетички конструкции во такви случаи. На тој начин, сакаме да дадеме свој придонес во изучувањето на овој проблем, а истовремено и дополнување на литературните податоци за тоа како ќе се однесуваат забите во услови на заболен, редуциран пародонт, колкава е силата на мастикација во услови на таков редуциран пародонт и кои се можностите и начините за изработка на протетичките конструкции, сето тоа проследено преку следните параметри:

Цел на истражувањето

- **избор и класификација на пациенти спрема пародонтален статус, кој ќе биде изразуван спрема следниве индекси:**
 - пародонтален индекс по Ramfjord за гингивална инфламација (PIR),
 - пародонтален индекс по Ramfjord за длабочина на пародонтални цебови (PIR),
 - пародонтален индекс по Ramfjord за степен на луксација на забите (PIR);
- **застапеност на забите носачи во фиксно-протетичките конструкции во латералната регија спрема состојбата на пародонтот, изразена во проценти;**
- **регистрирање на промените во облик и количина на изгубената алвеоларна коска, изразени со помош на индекс по Sandler-Stahl (SSI);**
- **мерење и регистрирање на силата на мастикација кај истите заби;**
- **изработка на фиксно-протетички конструкции во латералната регија спрема протетички индикации на заби во одредена состојба на пародонтот;**
- **регистрирање на пародонталните индекси по Ramfjord (PIR), регистрирање на индексот по Sandler-Stahl (SSI), мерење и регистрирање на силата на мастикација на фиксно-протетичките конструкции со електрогнатодинамометар: пред препарација, по 24 часа, по 6 месеци и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.**

**Машеријал
мешоg на рабош**

5

МАТЕРИЈАЛ И МЕТОД НА РАБОТА

3 а правилно планирање и решавање на проблемот на фиксно-протетичките конструкции е неопходна правилна и реална процена на забодржачкиот комплекс, односно на пародонтот. Во зависност од пародонталното здравје, вршиме дефинитивно планирање на фиксно-протетичката конструкција во смисла на определување на бројот на забите носачи во однос на празните простори, како и нивната оклузална површина, а со посебно внимание на определување на јачината на силата на мasticација и оптоварувањето врз истите.

5.1. Материјал

Во оваа студија, по случаен избор на Клиниката за фиксна стоматолошка протетика при Стоматолошкиот клинички центар, беа обсервирани 120 пациенти од двата пола кои имаа потреба од изработка на фиксно-протетичка конструкција во латералната регија.

Изработката на фиксно-протетичките конструкции беше реализирана со стандардни принципи на препарации во определени фази, преку земање на отпечаток и нивна изработка во заботехничката лабораторија. Сите фиксно-протетички конструкции беа изработени од сребрено-пала-диумска легура од страна на ист техничар под строго определени протетички принципи и норми за моделирање.

Испитаниците беа поделени во 3 групи: (шема 1)

Материјал и метод на работи

- првата група ја сочинуваа 40 испитаници од женски и машки пол со средна старост 48,5 години со клинички и рентгенолошки верифицирана почетна форма на пародонтална болест (PIR-1);
- втората група ја сочинуваа 40 испитаници од женски и машки пол со средна вредност на возраста од 50,2 години, кај кој имаше индикации за изработка на фиксно-протетичка конструкција, а состојбата на пародонтот клинички и рентгенолошки одговараше на клинички манифестен стадиум на пародонтопатија (PIR-5);
- третата група ја сочинуваа 40 испитаници од нашето секојдневно работење, со средна вредност на возраста од 31,4 години, без клинички манифестни знаци на пародонтална болест (PIR-0), кои во суштина ја претставуваа и контролната група.

Шема 1. Број на испитаници по групи

5.1.1. Истражување на клинички материјал

Кај сите испитувани пациенти беше вршена процена на пародонталното здравје и мерена силата на мастикација кај двата носачи (мезијален и дистален), како и нивните хомолози од контраплатералната страна.

Материјал и метод на работата

Процената на пародонталното здравје ја вршевме преку анализа на субјективниот наод, објективните клинички промени и рентгенолошкиот наод, а нумерички ги изразувавме преку модифицираниот индекс на Ramfjord (PIR) за гингивална инфламација, за длабочина на пародонталните цебови, за степен на луксација на забите, како и индексот за ресорција на алвеоларната коска по Sandler-Stahl (SSI).

Од субјективниот наод добиен преку добро земена анамнеза добивавме податоци од пациентот за некои потешкотии директно поврзани со пародонталната болест (осет на туго тело, спонтано или провокирано крварење од гингивата, жарење, печене). Нумеричките вредности на воспалителните промени ги изразувавме преку модифицираниот индекс на Ramfjord (PIR).

Клиничката опсервација ја вршевме визуелно, а длабочината на пародонталните цебови ја одредувавме со специјална сонда, т.н. "Flexible Plastic", Universal Explorer, произведена од Vivacare од Vivadent.

5.2. Метод на работа

Процената на промените на потпорното ткиво на забите носачи од фиксно-протетичките конструкции и нивните хомолози ја вршевме преку клинички преглед и рентгенолошки наод, а ја изразувавме со помош на:

- пародонтален индекс по Ramfjord за гингивална инфламација (PIR);
- пародонтален индекс по Ramfjord за длабочина на пародонтални цебови (PIR);
- пародонтален индекс по Ramfjord за степен на луксација на забите (PIR);
- процена на промена во облик и количина на изгубената алвеоларна коска со индекс по Sandler-Stahl (SSI).

5.2.1. Процена на состојбата на гингивалното здравје

За одредување и градација на интензитетот на промените на гингивата го употребивме модифицираниот од Клиниката за Болести на устата и пародонтот, пародонтален индекс по Ramfjord (PIR). Овој индекс го анализираме со помош на клинички преглед на гингивата во пределот на забите носачи на фиксно-протетичките конструкции и тоа веднаш при дијагностицирање и планирање на фиксно-протетичката конструкција, по 24 часа, по 6 и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Спрема овој индекс за состојбата на гингивалната инфламација ги имаме следните степени на градација:

- 0 - отсуство на знаци на инфламација на гингивата;
- 1 - блага до умерено изразена инфламација, која не ја зафаќа гингивата околу целиот заб;
- 2 - блага до умерено изразена инфламација на гингивата околу целиот заб;
- 3 - јака инфламација со изразено црвенило и оток на гингивата. Постои тенденција кон постојано крварење на гингивата. Можат да бидат присутни и улцерации. Овие промени не мораат да ја зафатат гингивата околу целиот заб.

Степенот на инфламацијата на гингивата се набљудува одвоено на секоја страна од забот и тоа вестибуларно, орално, мезијално и дистално.

5.2.2. Мерење на длабочината на пародонталните цебови

Процената за длабочината на пародонталните цебови ја утврдуваме со пародонталниот индекс по Ramfjord за длабочина на пародонталните цебови. Мерењето го реализираме со специјална сонда "Flexible Plastic", Universal Explorer, производство на VIVACARE од VIVADENT.

Слика 1. "Flexible Plastic" сонда

"Flexible Plastic" сондата, уште позната како TPS сонда која е осетлива на притисок и со неа се овозможува:

- прецизно одредување на притисок од 200 N/cm^2 при мерењето
- сигурни и репродуцирани резултати на база на прецизно одредување на силата на притисокот
- врвот на сондата завршува во полутопче во пречник од $0,5 \text{ mm}$, со што се избегнува навлегување, оштетување на епителниот припој, нереалноста во мерењето на длабочината на пародонталниот цеб, а во исто време и избегнување на субјективната сензација - болка која многу често е присутна при сондирање со сонда со остар врв
- со нејзина помош се открива и присуството на субгингивален забен камен
- продолжетокот на сондата е за еднократна употреба (постојат резервни продолжетоци) со што се стандардизира методата за мерење на длабочината на пародонталните цебови.

Сондата при употреба се поставува паралелно со надолжната осовина на забот и тоа вестибуларно и орално на најголемиот конкавитет на забот, а мезијално и дистално на најголемиот конвекситет на забот.

Материјал и метод на радот

Очитувањето на резултатите со оваа сонда се врши во моментот кога по притисокот означените линии ќе се поклопат, а вреднувањето го изразувавме преку индексот на Ramfjord за длабочината на пародонталните цевови на следниот начин:

4 - растојанието од емајлово-цементната граница до дното на пародонталниот цеб изнесува 3 mm;

5 - растојанието од емајлово-цементната граница до дното на пародонталниот цеб изнесува 3-6 mm;

6 - растојанието од емајлово-цементната граница до дното на пародонталниот цеб изнесува повеќе од 6 mm.

Резултатите и од овој индекс ги опсервираме веднаш при посетата на пациентот во која ги планираме и одредивме забите носачи, по 24 h , по 6 и 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

5.2.3. Мерење на степенот на луксација на забите носачи од фиксно-протетичката конструкција

Луксацијата на забите ја евидентираме и нумерички ја изразувавме преку модифицираниот индекс на Ramfjord од страна на Клиниката за Болести на устата и пародонтот.

Според овој индекс, мобилноста на забите ја презентираме преку следните величини:

0 - физиолошка мобилност на забите;

1 - мобилност на забите во вестибуло-орален правец;

2 - мобилност на забите во вестибуло-орален и мезио-дистален правец;

3 - мобилност на забите во вестибуло-орален, мезио-дистален и апикално-оклузален правец.

Временскиот интервал на опсервирање на овој индекс е како и кај претходните два индекса по Ramfjord, веднаш по препарацијата на забите носачи од фиксно-протетичката конструкција, по 24 часа, по 6 месеци и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на конструкцијата.

Материјал и метод на радот

5.2.4. Мерење на степенот на ресорција на алвеоларната коска

Процената на состојбата на коскените структури ја вршевме преку анализа на направените ретроалвеоларни рентгенски слики за сите заби, вклучени во истражувањето.

Анализата на ретроалвеоларните слики беше фокусирана на следните сегменти:

- обликот на алвеоларната коска (врвот на интерденталниот септум, континуитетот и дебелината на *lamina dura*);
- промените во густината на алвеоларната коска (истенчување на коскените гредички и зголемување на интертрабекуларните простори, односно задебелување на коскените гредички и стеснување на интертрабекуларните простори, состојбата на васкуларниот канал во интерденталниот септум);
- количината на изгубената коска (колку е изгубено од коската, односно колку е сочувано, каков е типот на ресорција, хоризонтален или вертикален).

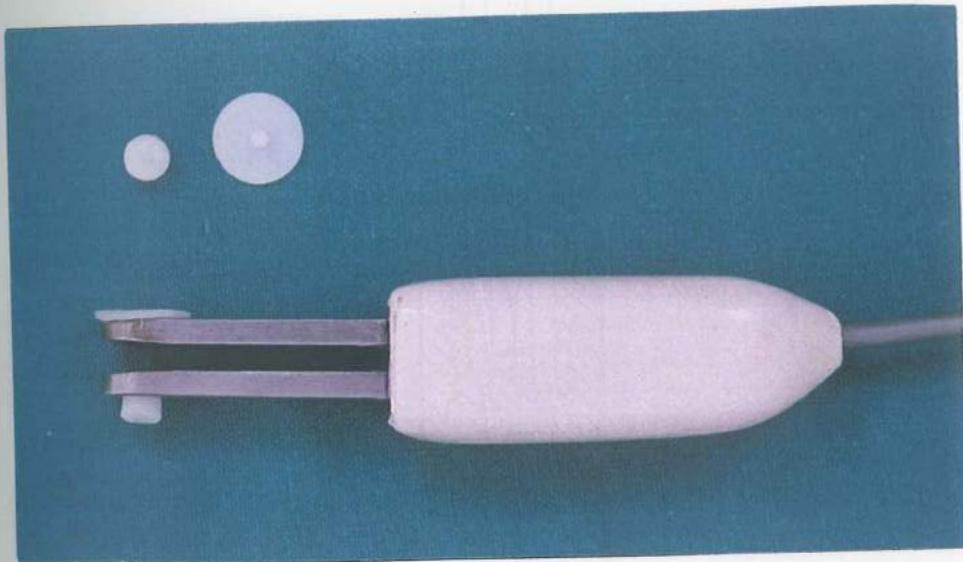
По извршената анализа на ретроалвеоларната рентгенска слика во регијата на сите претходно споменати сегменти, состојбата на истите беше изразувана преку нумеричките вредности на Sandler-Stahl (SSI), што се базира врз следните критериуми:

- 0 - нормална алвеоларна коска;
- 1 - ресорцијата на алвеоларната коска е до 1/3 од должината на коренот на забот;
- 2 - ресорцијата на алвеоларната коска е поголема од 1/3 од коренот на забот, а помала од 1/2 од истата должина;
- 3 - ресорцијата на алвеоларната коска е поголема од 1/2 од должината на коренот на забот.

Индексот по Sandler-Stahl го опсервирајме во истите временски периоди како и индексите по Ramfjord.

5.2.5. Анализа на силата на мастикација преку електрогнатодинамометриски испитувања

Јачината на силата на мастикација кај забите со фиксно-протетички конструкции и празните простори ја одредувавме со помош на електричен гнатодинамометар, индивидуално конструиран, т.н. електронски мерач 500 N, CAL. FAKTOR. SPAN 1000, специјално наменет за мерења во стоматологијата.

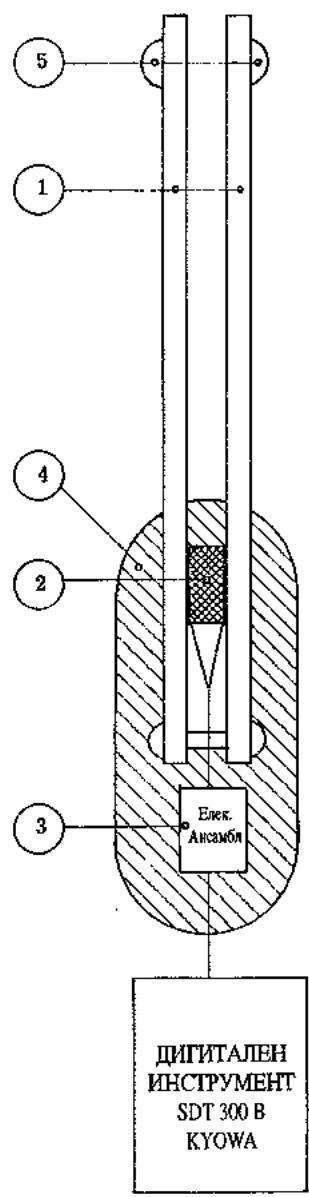

Слика 2. Електронски мерач на силата на масикација

Позиции:

1. Метални правоаголни профили изработени од "прохром"
кои се носители на сила
2. Пизоелектричен елемент
3. Електронски ансамбл
4. Заштитна облога - дршка на инструментот
5. Пластични адаптибилни перничиња за нанесување на сила

Материјал и метод на радот

Шема 2. Електронски мерач на силашта на масникација

Материјал и метод на радот

Конструкцијата на инструментот и функционирањето е изведено според следниот опис:

Склоп од два правоаголни профили поз. (1) кои се од една страна закачени, а на одредено растојание поставен е пизоелектричен елемент поз. (2) помеѓу двета профил. Со притискање во пластичните перничиња поз. (5) кои се доста адаптибилни спрема површината на забот, се нанесува сила на правоаголните профили поз. (1) (при секое ново мерење пластичните перничиња поз. (5) се заменуваат со нови). Притисокот од профилите поз. (1) се пренесува на пизоелектричниот елемент поз. (2), во кој на неговите плочи се јавува потенцијална разлика U . Истата се внесува во електронскиот ансамбл поз. (3), каде ги добива потребните параметри за како сигнал да влезе во дигиталното појачало за регистрација.

Крајниот дел од правоаголните профили поз. (1) и елементите поз. (2) и поз. (3) залиени се со една заштитна обвивка и истата ја формира дршката на инструментот. Во дигиталниот инструмент SDT 300 В, произведен од јапонската фирма KYOWA, се врши нулирање на мерната линија. Се прави калибрација зачитување на вредностите од mV во $kP-N$ и се прави табела за полесно работење.

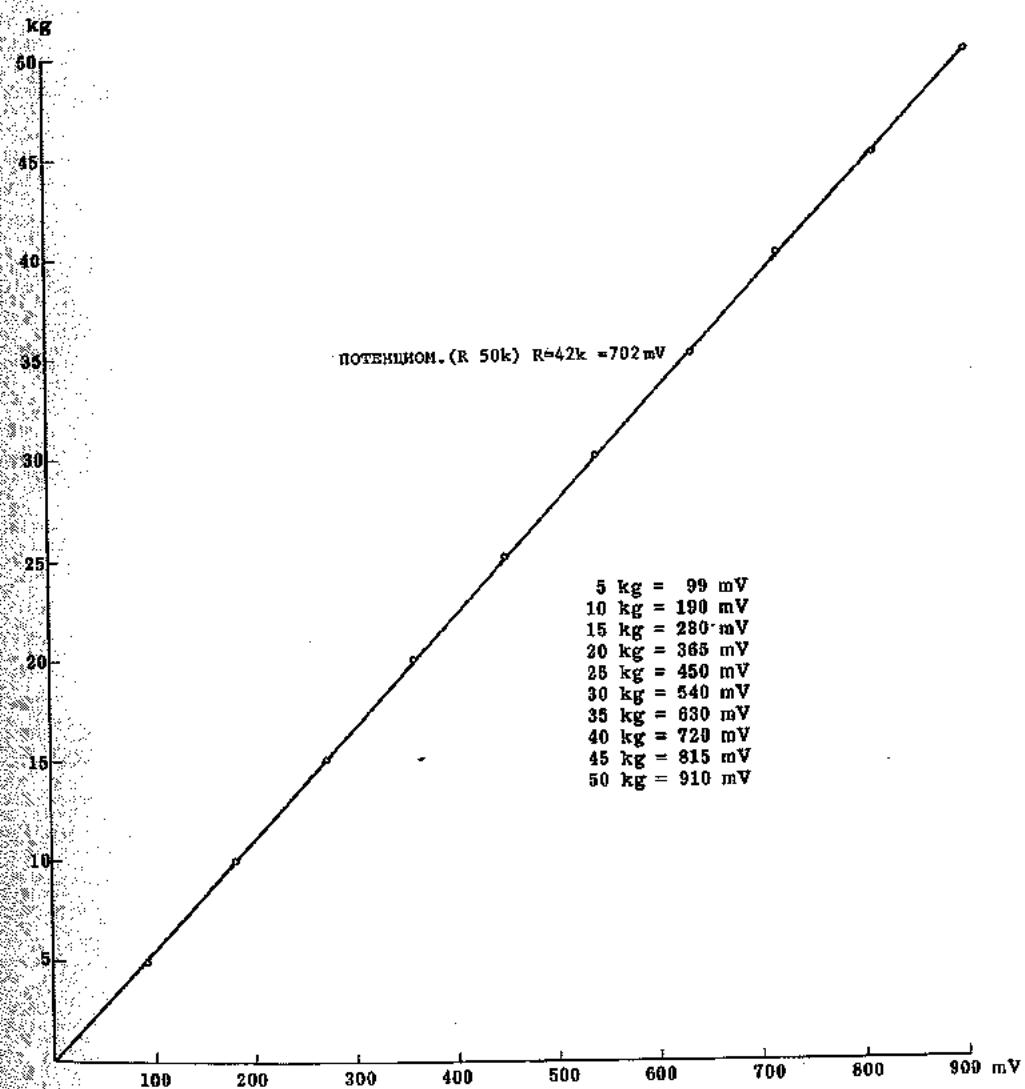
Електронскиот мерач е конструиран со физички димензии, форма и избор на материјали, за да ги исполни потребите на стоматолошките и медицинските пропозиции.

Апаратот е лесен за ракување, а при секоја нова употреба за друг пациент има можност за брза и адекватна стерилизација.

Инструментот е калибриран во Заводот за испитување на материјали, која е овластена организација во Република Македонија за калибрирање на преси. Калибрацијата е извршена на преса AMSLER (германско производство).

По извршените мерења, добиените вредности во однос $mV-kP-N$, се нанесени во дијаграм како измерени точки, кои споени помеѓу себе даваат една права линија. Таа ја претставува личната карта на инструментот, која што пак, ја покажува неговата точност (дијаграм 1).

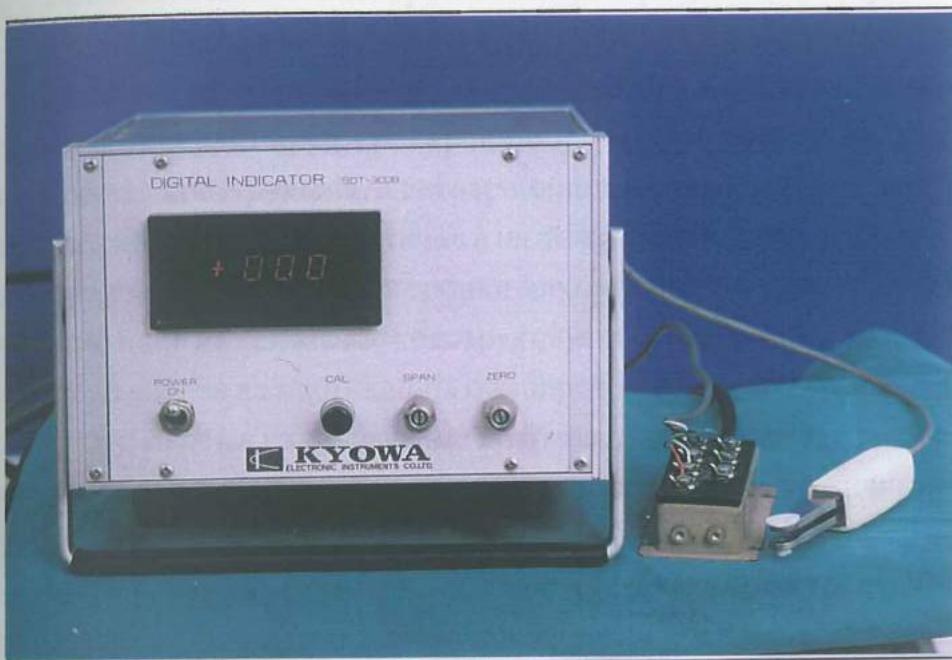
Материјал и метод на радот

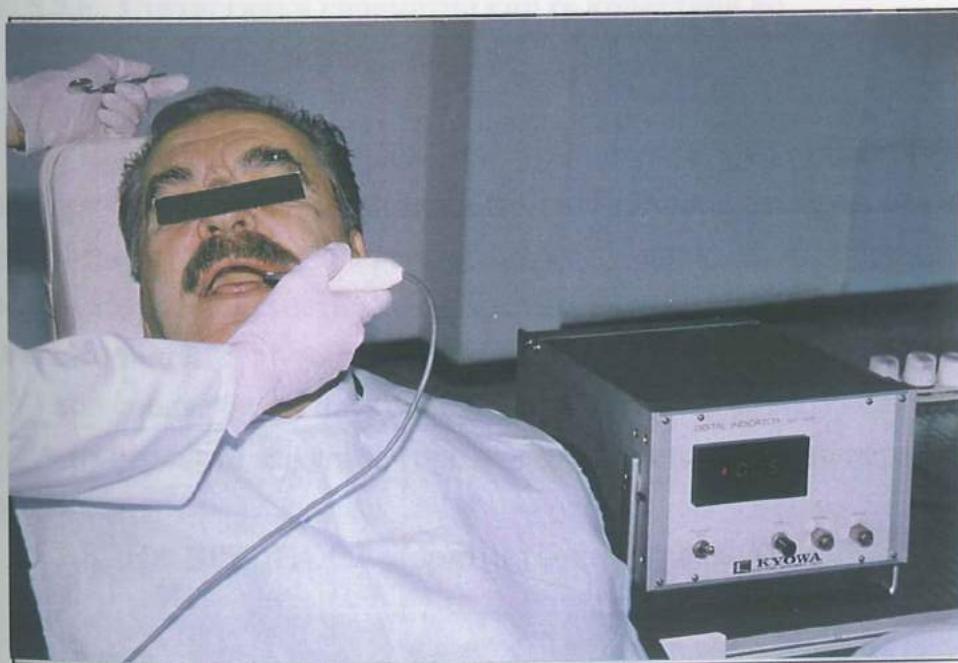
Дијаграм 1. Калибрациона крива на инструментот

Материјал и метод на радот

5

Слика 3. Комплетен систем за
мерење на силата на маснкација

Слика 4. Начин на мерење на силата на маснкација

Материјал и метод на радот

Вредноста на мастикарната сила ја изразувавме во њутни:

$$1 \text{ kp} = 9,80665 \text{ N} = 10 \text{ N}$$

Електрогнатодинамометриските мерења ги изведуваме во четири временски периоди: пред препарација на забите носачи во фиксно-протетичката конструкција, а истовремено и на хомологниот заб, по 24 часа од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, мерејќи ги вештачките коронки како носачи од една страна, а од друга секој член на телото на конструкцијата (со земање на една средна вредност на силата на мастикација од збирот на вкупниот број на членови). Третото мерење го изведуваме по 6 месеци, а четвртото мерење по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Мерењето го изведуваме со насочно поставување на електрогнатодинамометарот, така што пластичните перничиња секогаш ги аплицираме на истото место, односно во централната фисура на коронката или членот од телото на фиксно-протетичката конструкција.

5.2.6. Статистички параметри кои се користени во анализата на резултатите

За анализата на експерименталните резултати во статистичката обработка се применети стандардните статистички параметри и тоа: средна вредност, стандардна девијација, коефициент на варијација, интервал на доверба. За тестирање на статистичката сигнификантност на појавите користен е "t"-тестот. Споредбата е правена помеѓу две групи (X и Y) кои соодветно содржат n_1 односно n_2 елементи.

Алгебарските изрази за горе наведените статистички параметри се следниве:

СРЕДНА ВРЕДНОСТ - (аритметичката средина)

x_{n_1}

y_{n_2}

$$x_{n_1} = \frac{1}{n_1} \sum_{k=1}^{n_1} x_k$$

$$y_{n_2} = \frac{1}{n_2} \sum_{k=1}^{n_2} y_k$$

Материјал и метод на радот

x_k, y_k, k - членови на серијата X, односно Y

n_1 - вкупен број на членови од серијата X

n_2 - вкупен број на членови од серијата Y

СТАНДАРДНА ДЕВИЈАЦИЈА: σ_x, σ_y

Таа претставува стандардно отстапување на членовите од серијата во однос на аритметичката средина.

$$\sigma_{x^2} = \frac{1}{n_1} \sum_{k=1}^{n_1} (x_k - x_{n_1})^2 \quad \sigma_{y^2} = \frac{1}{n_1} \sum_{k=1}^{n_1} (y_k - y_{n_1})^2$$

x_{n_1} - средна вредност на членовите од серијата X

y_{n_2} - средна вредност на членовите од серијата Y.

КОЕФИЦИЕНТ НА ВАРИЈАЦИЈА: k_x, k_y

Дава информација за степенот на дисперзија на членовите на серијата.

$$k_x = \frac{\sigma_x}{x_{n_1}} \cdot 100 \text{ (%)} \quad k_y = \frac{\sigma_y}{y_{n_1}} \cdot 100 \text{ (%)}$$

x_{n_1}, y_{n_2} - средни вредности на серијата X односно Y

σ_x, σ_y - стандардна девијација X односно Y.

ИНТЕРВАЛ НА ДОВЕРБА

Се користи во статистичкото оценување на истражуваниот параметар, односно се определува како интервал во кој истражуваниот параметар се оценува со зададената вредност β . Конкретно, во нашето испитување, определен е интервал (Θ_1, Θ_2) кој се вика интервал на доверба за параметарот Θ , а веројатностите β со кои се одредени границите на интервалот, се вика ниво на доверба или

$$P\{\Theta_1 \leq \Theta \leq \Theta_2\} = \beta = 0.95$$

Материјал и метод на радот

КОЕФИЦИЕНТ НА КОРЕЛАЦИЈА $R_{x,y}$

Овој статистички параметар дава информации за законот за слагање или неслагање на варијациите, при што врз основа на позната појава можат да се добијат информации за непозната појава. За стабилни појави карактеристична е линеарната, додека за високо варијабилни појави, криволиниската корелација.

$$R_{x,y} = \frac{\frac{1}{n} \sum_{k=1}^n (y_k - \bar{y})(x_k - \bar{x})}{\sqrt{\sigma_{x^2} \sigma_{y^2}}}$$

$$\sigma_{x^2} = \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n (x_k - \bar{x})^2 \quad \sigma_{y^2} = \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n (y_k - \bar{y})^2$$

$R_{x,y}$ - коефициент на корелација

n - број на членови во серијата

\bar{x}, \bar{y} - средни вредности на серијата X односно Y

Вредноста на коефициентот на корелација $R_{x,y}$ се движи од 0 (нула) до +1 (позитивна корелација) и (негативна корелација) од -1 до 0 (нула).

ТЕСТОВИ НА СТАТИСТИЧКА СИГНИФИКАНТНОСТ -

"t"-ТЕСТ

Применет е за тестирање на хипотезата дали постојат значајни разлики помеѓу средната (аритметичка) вредност на членовите од две серии. Притоа, се поаѓа од "нулта хипотеза", која претпоставува дека не постои значајна разлика.

$$t_{n_1+n_2-2} = \frac{\bar{x}_{n_1} - \bar{y}_{n_2}}{\sqrt{\frac{\sigma_{x^2}}{n_1} + \frac{\sigma_{y^2}}{n_2}}} \cdot \sqrt{\frac{n_1 n_2}{n_1 + n_2} (n_1 + n_2 - 2)}$$

Материјал и метод на работата

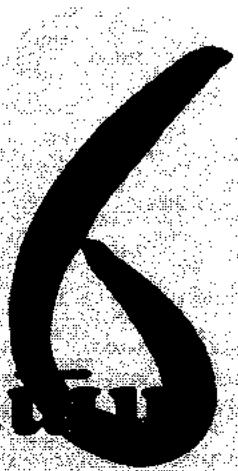
$x_{\bar{n}_1}, x_{\bar{n}_2}$ - аритметичка средина на серијата X односно Y

σ_x, σ_y - стандардна девијација на серијата X односно Y

n_1, n_2 - вкупен број на членови на серијата X односно Y.

$t_{n_1+n_2-2}$ - "t"-вредности

Потврдувањето на "нултата хипотеза" настанува кога пресметаната вредност на тест статистиката $t_{n_1+n_2-2}$ (или "t"-вредноста) е помала од табличната која се дефинира во зависност од степенот на веројатноста на појавата, која во нашиот материјал е $p=0.05$ и $p=0.01$ и бројот на степени на слобода, односно $t_n:p$. Отфрлувањето на "нултата хипотеза" настанува кога пресметаната "t"-вредност е поголема од табличната, што укажува на сигнификантна разлика помеѓу двете разгледувани појави.

Резултат

РЕЗУЛТАТИ

6.1. Истражување на клинички материјал

6.1.1. Процена на состојбата на гингивалното здравје

На табелата 6. 1 и графиконот 6. 1 е прикажана извршената клиничка опсервација на состојбата на гингивата изразена преку индексот по Ramfjord за испитаниците од првата група пред препарација на забите носачи, по 24 часа од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, по 6 и по 18 месеци од дефинитивното цементирање.

Од табеларниот приказ јасно може да се види дека кај 27 (67,50%) мезијални носачи и 23 (57,50%) дистални носачи не се евидентирани знаци на инфламација на гингивата (PIR-0).

Со клиничката опсервација на 13 (32,50%) мезијални и 17 (42,50%) дистални носачи евидентираме слабо назначена инфламација која не ја зафаќаше гингивата околу целиот заб (PIR-1).

Кај хомологните заби кај 19 (47,50%) PIR-0. Кај 20 (50,00%) PIR-1, а само на 1 (2,50%) PIR-2.

По 24 часа од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција не евидентираме никакви промени врз состојбата на гингивата во однос на состојбата пред препарацијата.

Резултати

По 6 месеци од поставувањето на фиксно-протетичката конструкција кај 10 (25,00%) носачи, 7 (17,50%) мезијални и 3 (7,50%) дистални на протетичката конструкција, кај кои пред препарацијата имаше воспалителни промени на гингивата (PIR-1), евидентиравме PIR-0, што укажува на реверзибилност на патолошкиот процес на гингивата.

По опсервациониот период од 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, кај 32 (80,00%) мезијални носачи, а исто толку и кај дистални носачи, не евидентиравме инфламација на гингивата (PIR-0) а кај 8 (20,00%) мезијални и кај 8 (20,00%) дистални носачи беше присутна слабо назначена инфламација PIR-1.

Во понатамошното испитување временските периоди на опсервација на пародонталниот индекс по Ramfjord (PIR) и индексот по Sanden-Stahl (SSI) ќе бидат бележени како вредности од:

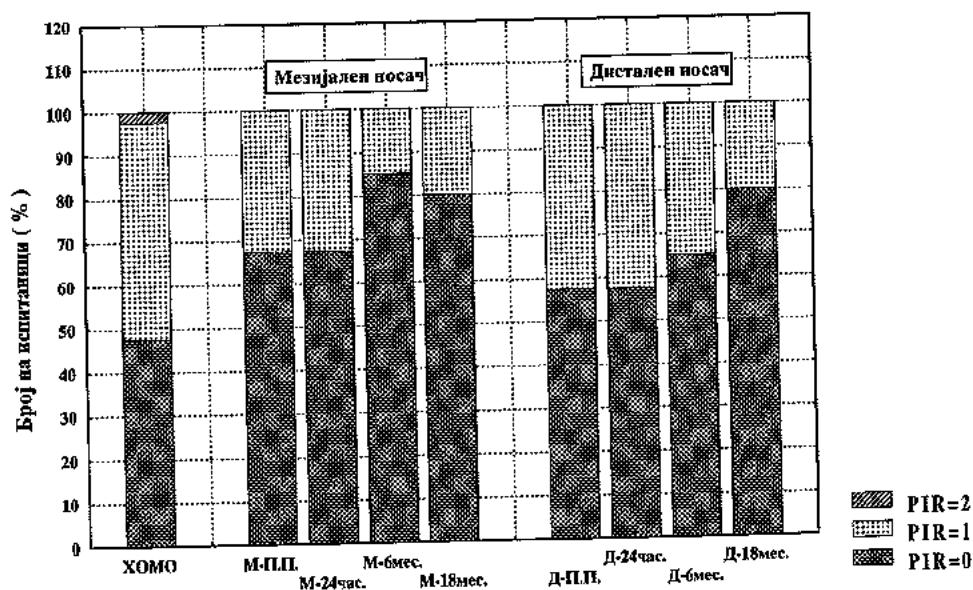
- М хомо - хомолог на мезијален носач
- М. п.п. - мезијален носач пред препарација
- М 24 h - мезијален носач по 24 часа од дефинитивното цементирање
- М 6 м - мезијален носач по 6 месеци од дефинитивното цементирање
- М 18 м - мезијален носач по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

- Д хомо - хомолог на дистален носач
- Д п.п. - дистален носач пред препарација
- Д 24 h - дистален носач по 24 часа од дефинитивното цементирање
- Д 6 м - дистален носач по 6 месеци од дефинитивното цементирање
- Д 18 м - дистален носач по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција

Резултати

Табела 6.1. Пародонитален индекс ѝо Ramfjord за состојбата на гингивалната инфламација кај I група на испитаници

Група испитувања	хомолог	пред препарација		по 24h од дефинитивно цементирање		по 6 месеци од дефинитивно цементирање		по 18 исекција од дефинитивно цементирање	
		мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач
0	19 47.50%	27 67.50%	23 57.50%	27 67.50%	23 57.50%	34 85.00%	26 65.00%	32 80.00%	32 80.00%
1	20 50.00%	13 32.50%	17 42.50%	13 32.50%	17 42.50%	6 15.00%	14 35.00%	8 20.00%	8 20.00%
2	1 2.50%								
3									

Графикон 6.1: Графички приказ на пародониталниот индекс ѝо Ramfjord за состојба на гингивалната инфламација кај I група на испитаници

Табелата 6. 2 и графиконот 6. 2. ја презентираат состојбата на гингивата кај втората група испитаници, пред препарацијата, по 24 часа, по 6 и 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Пред препарацијата на носачите кај 22 (55.00%) мезијални и 22 (55.00%) дистални носачи евидентираавме слабо назначена инфламација на гингивата (PIR-1), а кај 18 (45.00%) мезијални и исто толку дистални носачи, гингивалната инфламација беше поназначена (PIR-2).

По 24 часа од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција гингивата беше непроменета.

По 6 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, состојбата на гингивалното здравје се подобри. Кај 7 (17.50%) мезијални и 7 (17.50%) дистални носачи гингивалната инфламација комплетно исчезна, а кај 33 (82.50%) мезијални и исто толку дистални носачи инфламацијата на гингивата беше слабо назначена (PIR-1).

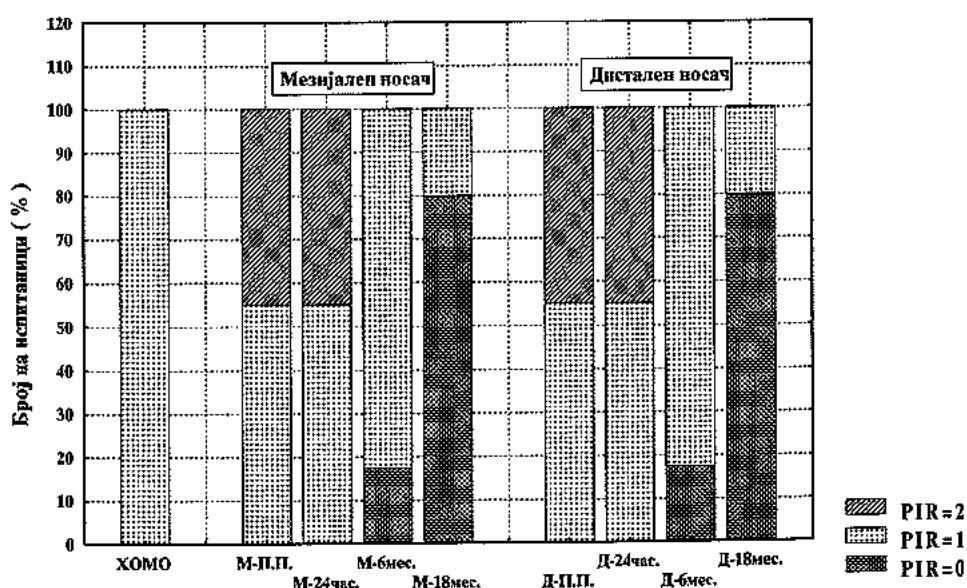
По 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција се забележува позитивна прогресија во однос на гингивалното здравје. Имено, кај 32 (80.00%) мезијални и 32 (80.00%) дистални носачи инфламација не евидентираавме (PIR-0), а кај 8 (20.00%) мезијални и 8 (20.00%) дистални носачи инфламацијата беше слабо назначена (PIR-1).

Кај сите хомологни заби PIR-1.

Резултати

Табела 6.2. Пародонтален индекс ѿ Ramfjord за состојбата на гингивалната инфламација кај II група на испитаници

ИМ	Хомолог	Пред препарација		По 24h од дефинитивно цементирање		По 6 месеци од дефинитивно цементирање		По 18 месеци од дефинитивно цементирање	
		Мезијален носач	Дистален носач	Мезијален носач	Дистален носач	Мезијален носач	Дистален носач	Мезијален носач	Дистален носач
II						7	7	32	32
		17.50%	17.50%	17.50%	17.50%	80.00%	80.00%	80.00%	80.00%
I	40	22	22	22	22	33	33	8	8
	100.00%	55.00%	55.00%	55.00%	55.00%	82.50%	82.50%	20.00%	20.00%
		18	18	18	18				
		45.00%	45.00%	45.00%	45.00%				

Графикон 6. 2: Графички приказ на пародонталниот индекс по Ramfjord за состојба на гингивалната инфламација кај II група на испитаници

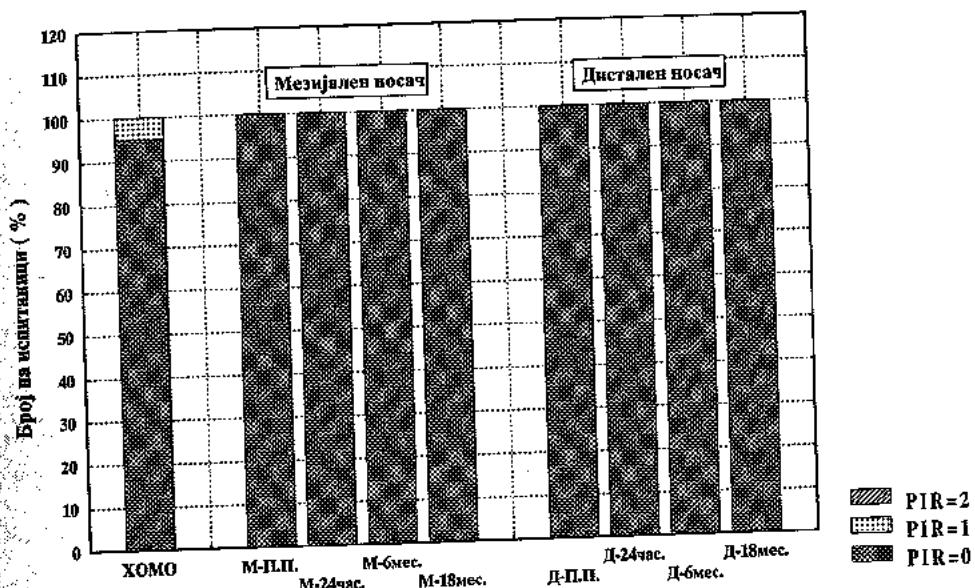
Резултати

На табелата 6. 3 и графиконот 6. 3 ја прикажуваме состојбата на гингивалното здравје изразена преку PIR индексот, кај третата група испитаници проследена во сите предвидени временски интервали.

Кај оваа група на испитаници не евидентираме воспалителни промени на гингивата ниту кај еден од мезијалните, односно дисталните носачи во временските интервали пред препарацијата, по 24 часа, по 6 и 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Табела 6.3. Пародонитален индекс ѝо Ramfjord за сосојбајта на гингивална шта инфламација кај III група на испитаници

Интервал	пред препарација		по 24h од дефинитивно цементирање		по 6 месеци од дефинитивно цементирање		по 18 месеци од дефинитивно цементирање	
	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач
38 95.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%
2 3.00%								

Графикон 6.3: Графички ѕриказ на пародонталниот индекс по Ramfjord за состојба на гингивалната инфламација кај III група испитаници

6.1.2. Определување на длабочината на пародонталните џебови

Табелата 6. 4 и графиконот 6. 4 ја илустрираат длабочината на пародонталните џебови на мезијалните, односно дисталните носачи пред препарацијата, по 24 часа, по 6 и 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Врз база на претходно евидентирана состојба на гингивата и констатираната длабочина на пародонталните џебови, ја презентираме состојбата на забодржачкиот комплекс изразена преку PIR-4, 5 и 6.

Средната вредност на длабочината на пародонталните џебови кај 38 (95,00%) мезијални и 39 (97,50%) дистални носачи изнесуваше 3 mm (PIR-4). Кај 2 (5,00%) мезијални и 1 (2,50%) дистални носачи во периодот пред препарацијата патолошкиот процес беше понапреден, бидејќи средната вредност на длабочината на пародонталниот џеб беше 5 mm

Резултати

(PIR-5), односно пародонталната болест веќе беше во својот клинички манифестиен стадиум.

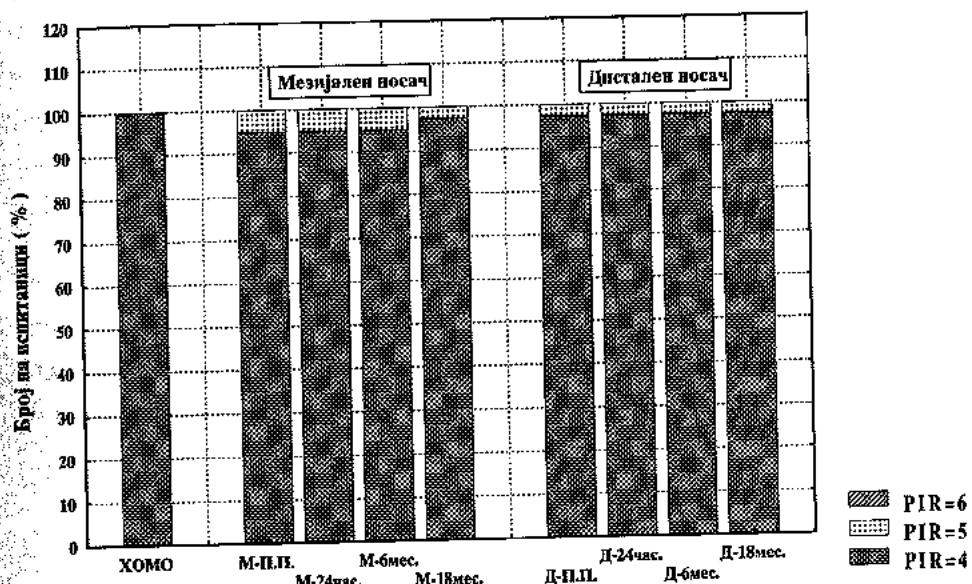
По 24 часа од дефинитивното цементирање, како и по 6 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, не евидентирајме промени во средните вредности на длабочината од пародонталните џебови.

По 18 месеци од дефинитивното цементирање состојбата во однос на средните вредности на длабочината на пародонталните џебови практично остана непроменета.

Средната вредност на длабочината на пародонталните џебови кај 39 (97,50%) мезијални и исто толку дистални 39 (97,50%) носачи изнесуваше 3 mm (PIR-4), а кај 1 (2,50%) мезијален и 1 (2,50%) дистален носач длабочината изнесуваше 5 mm (PIR-5).

Табела 6.4. Пародонтален индекс по Ramfjord за длабочина на пародонталните џебови кај I група на испитаници

	предизготвувања		по 24h од дефинитивно цементирање		по 6 месеци од дефинитивно цементирање		по 18 месеци од дефинитивно цементирање	
	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач
40	38	39	38	39	38	39	39	39
100.00%	95.00%	97.50%	95.00%	97.50%	95.00%	97.50%	97.50%	97.50%
	2	1	2	1	2	1	1	1
	5.00%	2.50%	5.00%	2.50%	5.00%	2.50%	2.50%	2.50%

Графикон 6.4: Графички приказ на пародонталниот индекс џо Ramfjord за длабочината на пародонталните џебови кај I група испитаници

Табелата 6. 5. и графиконот 6. 5. ни даваат сознание за длабочината на пародонталните џебови кај испитаниците од втората група. Кај нив длабочината на пародонталните џебови на забите носачи од фиксно-протетичките конструкции пред препарацијата кај 12 (30.00%) мезијални и 12 (30.00%) дистални носачи средната вредност беше 3 mm, односно PIR-4.

Средна вредност на длабочината на пародонталните џебови од 5 mm ја евидентирајме кај 28 (70.00%) мезијални и исто толку дистални носачи, односно PIR-5.

По 24 часа од дефинитивното цементирање не се забележани промени во длабочината на пародонталните џебови, а по 6 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, кај двата носачи длабочина од 3 mm е евидентирана кај 15 (37,50%)

Резултати

мезијални и 15 (37,50%) дистални носачи. Кај 25 (62,50%) е измерена длабочина на пародонталните џевови од 5 mm, односно PIR-5.

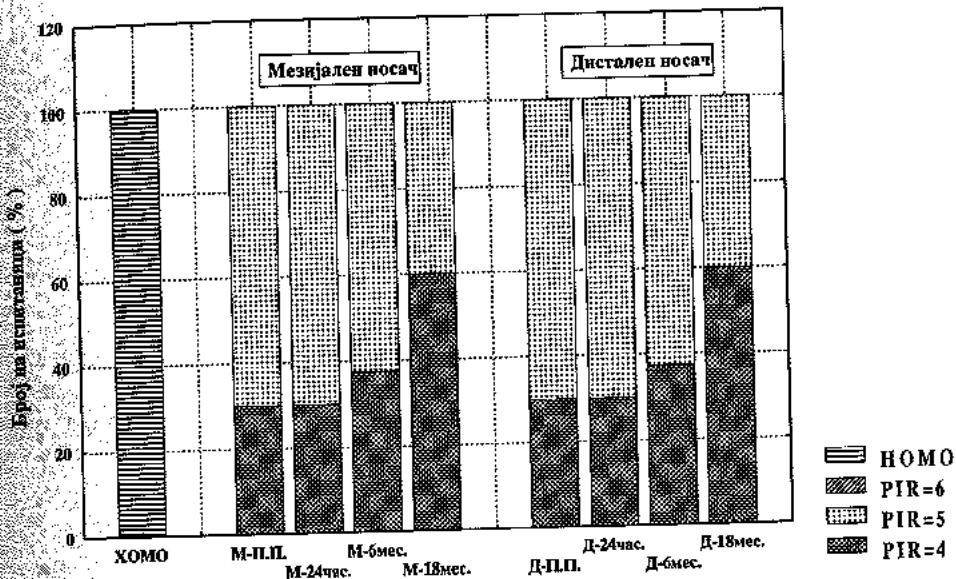
По 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција процентот на пациентите со клинички манифест на пародонтопатија опаѓа, за сметка на зголемениот процент на почетниот клинички стадиум на пациенти со пародонтална болест. Кај 24 (60.00%) мезијални и 24 (60.00%) дистални носачи длабочината на пародонталните џевови изнесуваше до 3 mm (PIR-4), а кај 16 (40.00%) мезијални и 16 (40.00%) дистални носачи длабочината на пародонталните џевови изнесуваше до 5 mm (PIR-5).

Кај хомологните заби измеривме длабочина на гингивалниот сулкус од 2,5 mm (средна вредност).

Табела 6.5. Пародонтален индекс по Ramfjord за длабочината на пародонталните џевови кај II група на испитаници

Измерување	пред препарација		по 24h од дефинитивно цементирање		по 6 месеци от дефинитивно цементирање		по 18 месеци од дефинитивно цементирање	
	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач
40 100.00%								
	12 30.00%	12 30.00%	12 30.00%	12 30.00%	15 37.50%	15 37.50%	24 60.00%	24 60.00%
	28 70.00%	28 70.00%	28 70.00%	28 70.00%	25 62.50%	25 62.50%	16 40.00%	16 40.00%

Резултати

Графикон 6.5: Графички приказ на пародонталниот индекс по Ramfjord за длабочината на пародонталните џебови кај II група испитаници

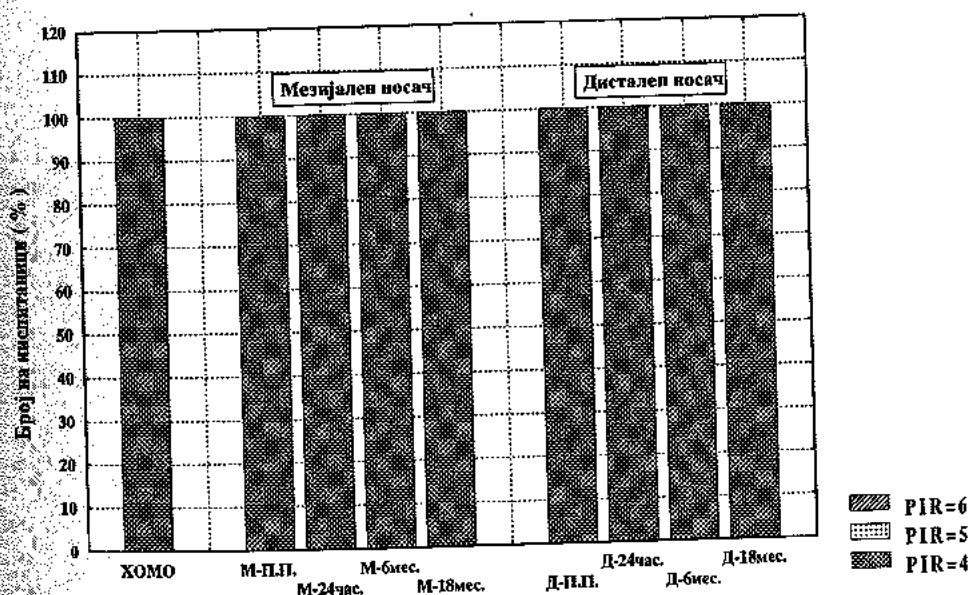
Табелата 6. 6. и графиконот 6. 6. ја презентираат длабочината на пародонталните џебови кај мезијалните и дисталните носачи на фиксно-протетичката конструкција кај третата група испитаници.

Кај оваа група на испитаници во целиот опсервационен период длабочината на пародонталните џебови се движеше до 3 mm.

Резултати

Табела 6.6. Пародонтален индекс ѝо Ramfjord за длабочината на пародонталните цевови кај III група на испитаници

Извод	пред препарација		по 24h од дефинитивно пементирање		по 6 месеци од дефинитивно пементирање		по 18 месеци од дефинитивно пементирање	
	мезијален посад	дистален посад	мезијален посад	дистален посад	мезијален посад	дистален посад	мезијален посад	дистален посад
40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%

Графикон 6.6: Графички приказ на пародонталниот индекс ѝо Ramfjord за длабочината на пародонталните цевови кај III група на испитаници

6.1.3. Определување на степенот на луксација на забите

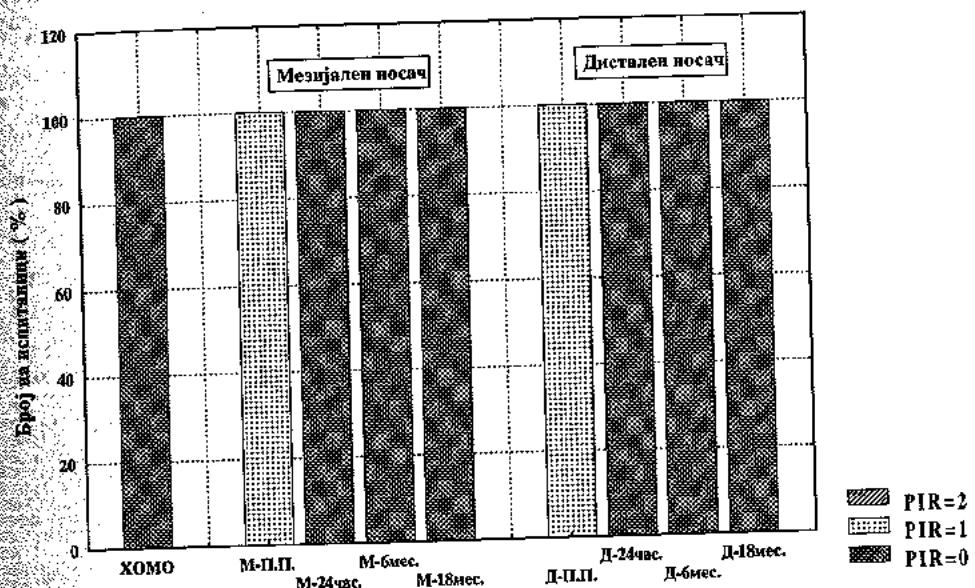
На табелата 6. 7. и графиконот 6. 7. е прикажан степенот на луксација на забите кај првата група на испитаници. Од табелата може да се види дека луксацијата на забите-носачи (мезијален и дистален) пред препарацијата е од прв степен, односно забите се луксираат во вестибуло-орален смер (PIR-1). Веќе по 24 часа, по 6 и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција забите носачи се наоѓаат во состојба на физиолошка луксација (PIR-0).

Истотака, луксацијата на забите од контраплатералната страна е во границите на физиолошката луксација (PIR-0).

Табела 6.7. Пародонтален индекс по Ramfjord за луксација на забите кај I група на испитаници

пред препарација		по 24 ч. од дефинитивно цементирање		по 6 месеци од дефинитивно цементирање		по 18 месеци од дефинитивно цементирање	
меси- цитетлен носач	диста- лен носач	меси- цитетлен носач	диста- лен носач	меси- цитетлен носач	диста- лен носач	меси- цитетлен носач	диста- лен носач
40 100.00%			40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%	40 100.00%
	40 100.00%	40 100.00%					

Резултати

Графикон 6.7: Графички ѹриказ на ѹародонталниот индекс по Ramfjord за расклештување на забите кај I група испитаници

На табелата 6. 8. и графиконот 6. 8. е прикажана мобилноста на забите кај втората група на испитаници, кои според воспалителните промени и длабочината на пародонталните цебови, припаѓаат на пародонталниот индекс по Ramfjord (PIR-0,1,2,3). Притоа го увидовме следното:

Кај 10 (25.00%) мезијални и 10 (25.00%) дистални носачи луксацијата на забите е од прв клинички степен (PIR-1), односно забите се мобилни во вестибуло-орален смер, а кај 30 (75.00%) мезијални и исто таку дистални носачи мобилноста на забите е од втор клинички стадиум (PIR-2), односно забите се луксираат во вестибуло-орален и мезиодистален правец.

По 24 часа, по 6 и по 18 месеци од цементирањето на фиксно-протетичката конструкција, процентот на луксација на забите од прв клинички стадиум (PIR-1) опадна за сметка на состојбата на забите во физиолошка луксација (PIR-0).

Резултати

Луксација на забите од прв клинички стадиум (PIR-1) евидентираме кај 2 (5.00%) мезијални и 2 (5.00%) дистални носачи по 24 часа и по 6 месеци од дефинитивното цементирање, за по 18 месеци од дефинитивното цементирање процентот да се намали на 2.50%, како кај мезијалните, така и кај дисталните носачи.

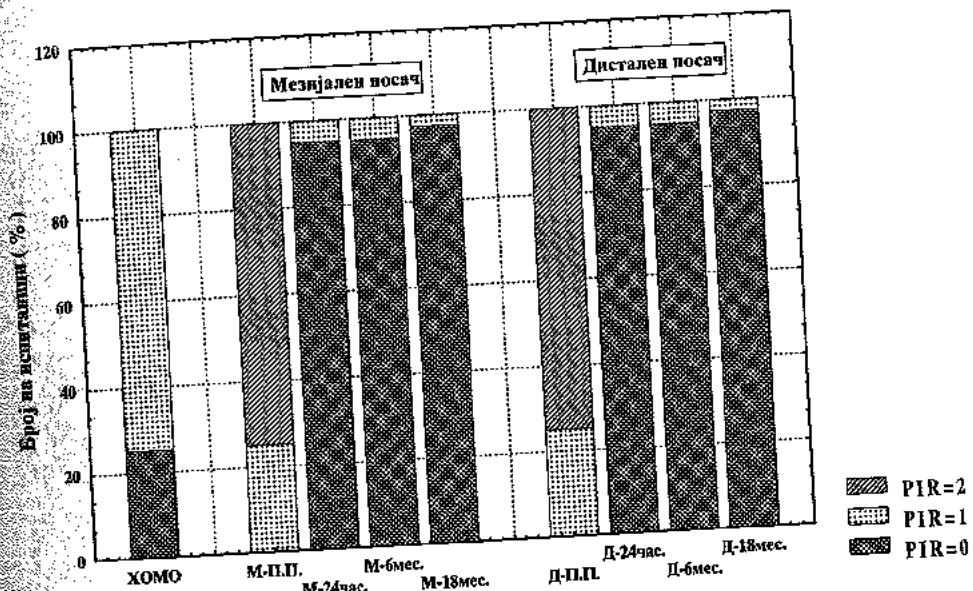
Мобилноста на мезијалните и дисталните носачи во состојба на физиолошка луксација (PIR-0) е евидентирана кај 38 (95.00%) мезијални и 38 (95.00%) дистални носачи по 24 часа и по 6 месеци од дефинитивното цементирање, односно кај 39 (97.50%) за двата носачи, но во период по 18 месеци од дефинитивното цементирање.

Кај забите од контраплатералната страна кај 10 (25.00%) е евидентирана само физиолошка луксација (PIR-0), а кај 30 (75.00%) беше присутна луксација на забите од прв клинички стадиум.

Табела 6.8. Пародонтален индекс ѝо Ramfjord за луксација на забите кај II група на испитаници

	пред препарација		по 24h од дефинитивно цементирање		по 6 месеци од дефинитивно цементирање		по 18 месеци од дефинитивно цементирање	
	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач
10 0.00%			38 95.00%	38 95.00%	38 95.00%	38 95.00%	39 97.50%	39 97.50%
30 75.00%	10 25.00%	10 25.00%	2 5.00%	2 5.00%	2 5.00%	2 5.00%	1 2.50%	1 2.50%
	30 75.00%	30 75.00%						

Резултати

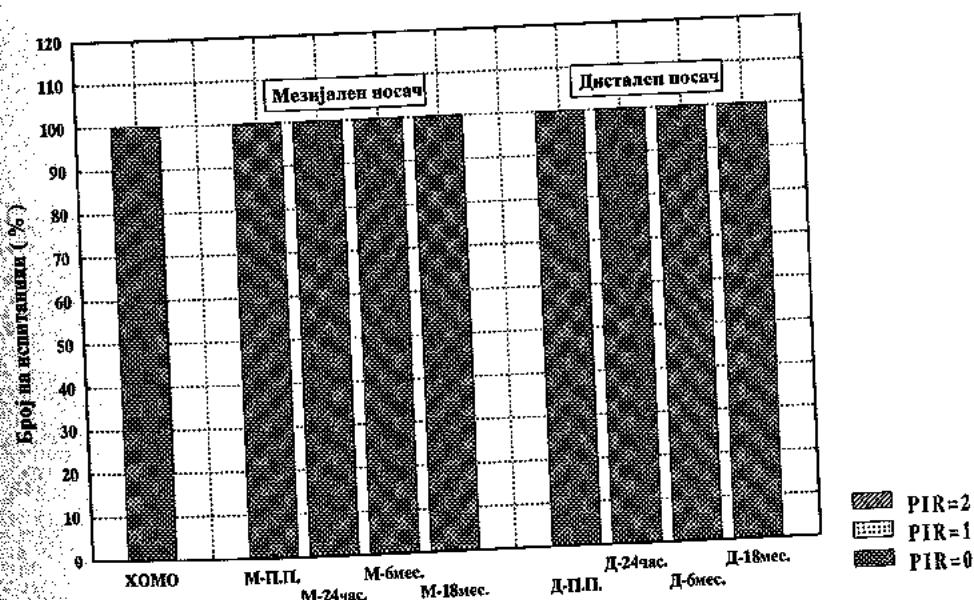
Графикон 6.8: Графички јриказ на пародонталниот индекс ѝо Ramfjord за расклештување на забите кај II група испитаници

На табелата 6. 9. и графиконот 6. 9. се гледа дека степенот на луксација на забите кај испитаниците од третата група е во граници на физиолошката мобилност пред препарацијата, по 24 часа, по 6 и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Результаты

Табела 6.9. Пародонтален индекс по Ramfjord за луксација на забите кај III група на испитаници

Измена (1)	Прекрепарација	по 24h од диферентијално цементирање		по 6 месеци од диферентијално цементирање		по 18 месеци од диферентијално цементирање	
		мес- јајен посај	дисти- лчен посај	мес- јајен посај	дисти- лчен посај	мес- јајен посај	дисти- лчен посај
40	40	40	40	40	40	40	40
100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%

Графикон 6.9: Графички приказ на јародонишалниот индекс џо Ramfjord за расклешување на забијте кај III група испитаници

6.1.4. Определување на степенот на коскената ресорција

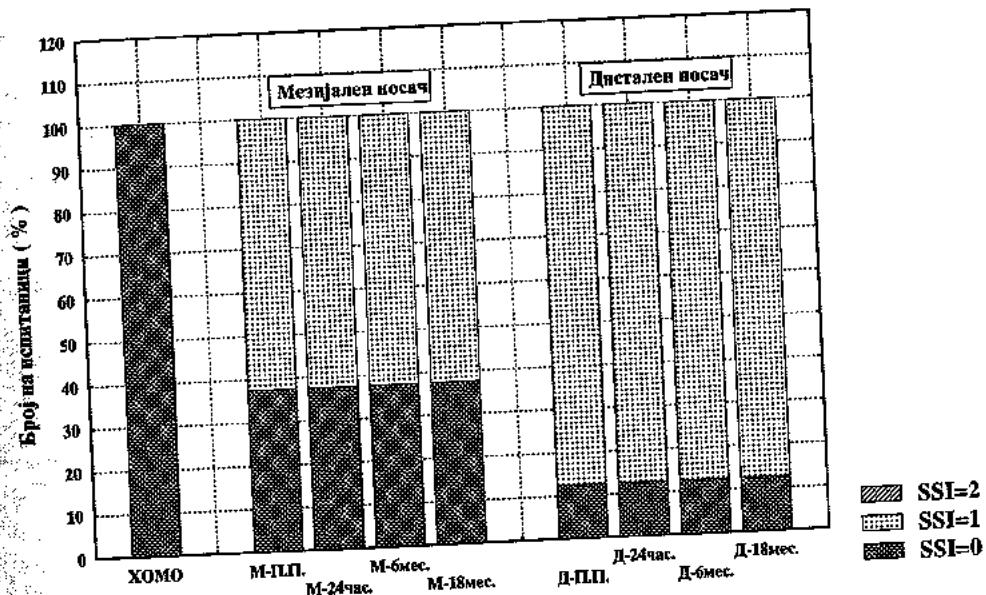
На табелата 6. 10 и графиконот 6. 10 е прикажана ресорцијата на алвеоларната коска изразена преку индексот на Sandler-Stahl (SSI) кај првата група на испитаници над PIR-1. Од табелата се гледа дека кај првата група на испитаници со почетен стадиум на пародонталната болест (PIR-4) кај 15 (37.50%) мезијални и 5 (12.50%) дистални не евидентиравме ресортивни промени на алвеоларната коска (SSI-0). Кај 25 (62.50%) мезијални и 35 (87.50%) дистални носачи ресорцијата на алвеоларната коска не беше поголема од 1/3 од должината на коренот на забот (SSI-1). Кај овие носачи можеше да се забележи делумно задебелена lamina dura, а стеснет пародонтален простор во коронарниот дел од алвеоларната коска.

Кај хомологните заби не забележавме ресортивни промени на алвеоларната коска.

Табела 6.10. Индекс ѝо Sandler-Stahl за ресорција на алвеоларната коска кај I група на испитаници

пред препарација	по 24h од дефинитивно цементирање		по 6 месеци од дефинитивно цементирање		по 18 месеци од дефинитивно цементирање	
	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач
40 100.00%	15 37.50%	5 12.50%	15 37.50%	5 12.50%	15 37.50%	5 12.50%
	25 62.50%	35 87.50%	25 62.50%	35 87.50%	25 62.50%	35 87.50%

Резултати

Графикон 6.10: Графички приказ на индексот по Sandler-Stahl за ресорција на алвеоларната коска кај I група испитаници

Со анализа на ретроалвеоларните рентгенски слики за состојбата на алвеоларната коска кај испитаниците од втората група, кај коишто клинички беше евидентирано присуство на клинички манифестен стадиум на пародонтопатија (PIR-4), констатирајме дека не постојат разлики во количината на изгубената коска од почетното мерење пред препарацијата на носачите, по 24 часа, по 6 и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција (табела 6. 11 и графикон 6. 11).

Имено, кај 11 (27.50%) мезијални и 11 (27.50%) дистални носачи ресорцијата на алвеоларната коска е до 1/3 од должината на коренот на забите (SSI-1), а кај 29 (72.50%) мезијални и 29 (72.50%) дистални заби

Резултати

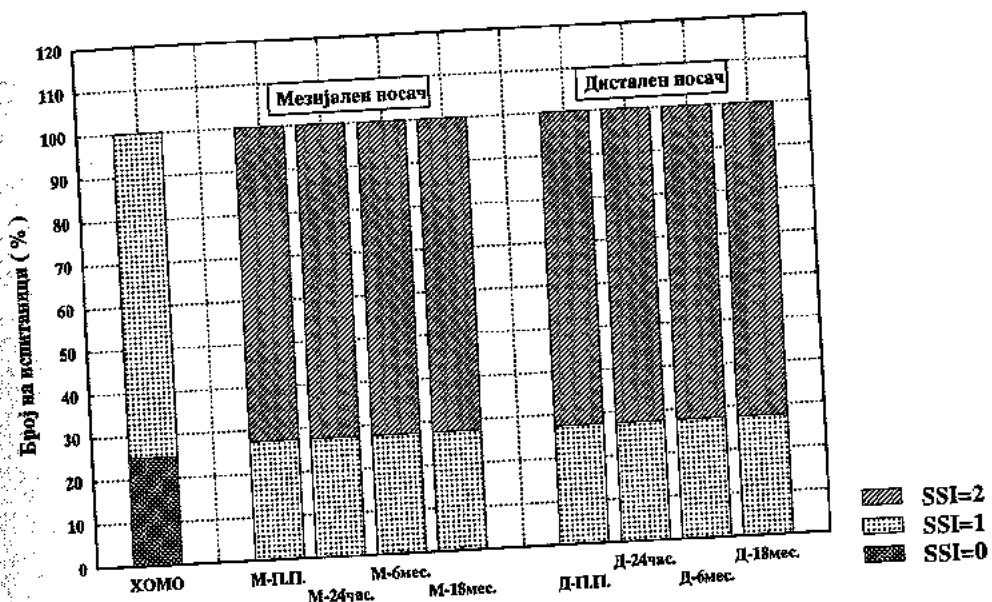
ресорцијата на коската ја преоѓа 1/3 од должината на коренот на забите (SSI-2).

Кај дисталните носачи доминираше ресорција на алвеоларната коска со назначено проширување на пародонталниот простор и прераспределба на коскените гредички во остатокот од алвеоларната коска.

Кај 10 (25.00%) хомологни заби е визуелизирана нормална алвеоларна коска, а кај 30 (75.00%) во скlop на пародонталната болест е дијагностицирана ресорција на алвеоларната коска до 1/3 од должината на коренот на забот.

Табела 6.11. Индекс по Sandler-Stahl за ресорција на алвеоларната коска кај II група на испитаници

Група	пред препарација		по 24h од дефинитивно цементирање		по 6 месеци од дефинитивно цементирање		по 18 месеци од дефинитивно цементирање	
	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач	мезијален носач	дистален носач
10 25.00%								
30 75.00%	11 27.50%	11 27.50%	11 27.50%	11 27.50%	11 27.50%	11 27.50%	11 27.50%	11 27.50%
	29 72.50%	29 72.50%	29 72.50%	29 72.50%	29 72.50%	29 72.50%	29 72.50%	29 72.50%

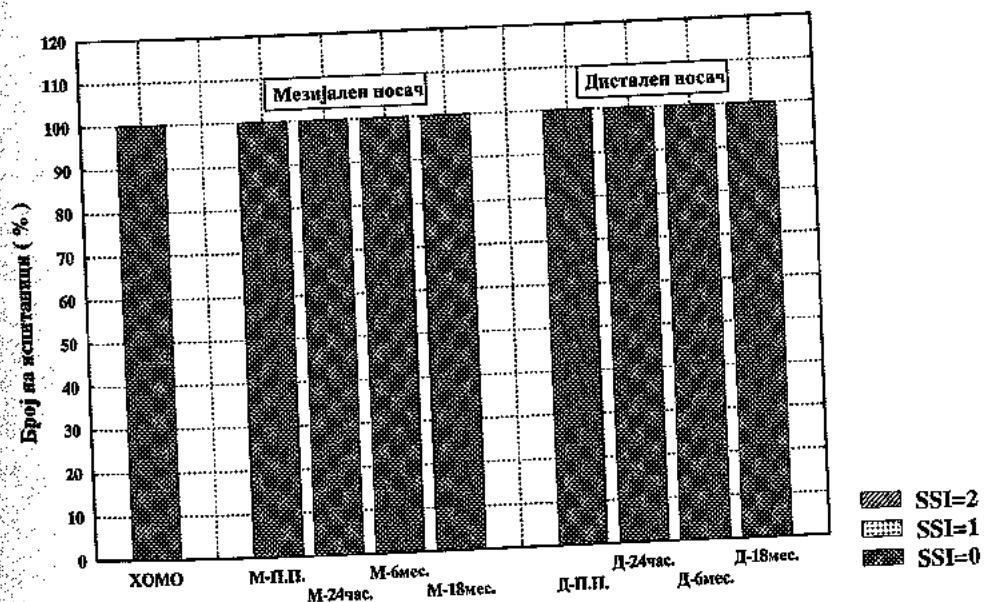
Графикон 6.11: Графички приказ на индексот по Sandler-Stahl за ресорција на алвеоларната коска кај II група испитаници

Третата група на испитаници е со клинички здрав пародонт, што тој потврдуваме и преку анализата на ретроалвеоларните рентгенски слики на забите-носачи, кај коишто не регистрираме ресорција на алвеоларната коска (SSI-0) (табела 6. 12 и графикон 6. 12).

Кај оваа група на испитаници, како кај забите носачи, така и кај нивните хомолози, пародонталниот простор, интерденталниот септум, континуитетот на lamina dura, како и распоредот на коскените гредички е во граница на нормалниот строеж на алвеоларната коска.

Результаты

**Табела 6.12. Индекс по Sandler-Stahl за ресорната коска
каj III група на исйтаници**

Графикон 6.12: Графички приказ на индексот ѝо Sandler-Stahl за ресорификација на алвеоларната коска кај III група испитаници

6.2. Вреднување на силата на мастикација со компјутерско-статистичка обработка на податоците

Статистичката обработка на податоците добиени од електротрансдикторите мерувања на силата на мастикација врз забите носачи во фиксно-протетичките конструкции и празниот простор помеѓу нив (тело на мост) е вршена со статистичкиот пакет за персонален компјутер Statistica for Windows, RELEASE 4.5-A, COPYRIGHT -StatSoft, Inc, 1993.

6.2.1. Вреднување на силата на мастикација на забите-носачи (мезијален и дистален) кај I група на испитаници

Во понатамошното испитување временските периоди на електротрансдикторите мерувања врз забите носачи во фиксно-протетичките конструкции ќе бидат бележени како вредности од:

- М хомо - хомолог на мезијален носач
- М. п.п. - мезијален носач пред препарација
- М 24 h - мезијален носач по 24 часа од дефинитивното цементирање
- М 6 м - мезијален носач по 6 месеци од дефинитивното цементирање
- М 18 м - мезијален носач по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

- Д хомо - хомолог на дистален носач
- Д п.п. - дистален носач пред препарација
- Д 24 h - дистален носач по 24 часа од дефинитивното цементирање
- Д 6 м - дистален носач по 6 месеци од дефинитивното цементирање

- Д 18 м - дистален носач по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција

Во табела 6. 13. се прикажани резултатите од електрогнатодинамометриските мерења врз мезијалниот носач од фиксно-протетичката конструкција изразени во N. Тие се однесуваат на испитаниците од двата пола - мажи и жени.

Од табеларниот приказ се гледа дека средните вредности кај мезијалните носачи изнесуваат:

• пред препарација	287.75
• по 24 часа од дефинитивното цементирање	200.75
• по 6 месеци од дефинитивното цементирање	228.50
• по 18 месеци од дефинитивното цементирање	271.00

Во табелата се определени интервалите на доверба, со ниво на доверба за (XG, XD) $\beta = \pm 95\%$. На тој начин, се добиени вредности на горната и долната граница на интервалот на доверба за веројатност од 0.95.

Со примена на "t" тестот во табелата се гледа дека кај средните вредности од електрогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација во периодот пред препарација на забите носачи, по 24 часа од цементирањето и по 6 месеци од цементирањето не постои сигнификантна значајност, а во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање постои сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$.

Покрај определувањето на средните вредности, извршено е и определување на корелативната врска помеѓу нив. Зависноста е добиена со линеарната врска $y=ax+b$.

Со помош на коефициентот на корелација $R_{x,y}$ е добиена јачината на врската на линеарната зависност. Коефициентот на корелација е неименуван број, т.е. не зависи од единиците во кои се изразени X и Y. Како апроксимација за поврзаноста на две променливи може да се прифати следното:

$R_{x,y}$ до 0.30 покажува сосема незначителна линеарна поврзаност;

$R_{x,y}$ до 0.30 и 0.70 покажува значителна линеарна поврзаност која има практична важност;

Резултати

$R_{x,y}$ од 0.70 до 0.90 покажува тесна поврзаност;

$R_{x,y}$ кога е поголем од 0.90 покажува многу тесна поврзаност.

Табела 6.13. Вредности од електрограммодинамометричките мерења на силата на масикација на забитите носачи (мезијални) кај I група испитаници

Возраст години	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
40	284.75	266.29	303.21	57.73	9.13	.234	.816	0.981
40	287.75	269.49	306.01	57.09	9.03	0.0000	1.0000	1.000
40	200.75	184.18	217.32	51.81	8.19	7.1375	.0000	0.826
40	228.50	212.31	244.69	50.61	8.00	4.9117	.0000	0.948
40	271.00	252.23	289.77	58.70	9.29	1.2938	.1995	0.980

t=1.99 p=0.05

Возраст години	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
24	297.50	272.37	322.63	59.51	12.15	.196	.846	0.985
24	300.83	276.09	325.58	58.60	11.96	0.000	1.000	1.0
24	208.33	186.74	229.92	51.13	10.44	5.827	.000	0.958
24	239.17	217.53	260.80	51.24	10.46	3.881	.000	0.918
24	282.92	256.61	309.23	62.31	12.72	1.026	.310	0.980

t=2.01, t=2.04 p=0.05

Возраст години	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
16	265.63	238.53	292.72	50.86	12.71	.140	.890	0.980
16	268.13	241.36	294.89	50.23	12.56	0.000	1.000	1.0
16	189.38	161.48	217.27	52.34	13.09	4.342	.000	0.826
16	212.50	187.62	237.38	46.69	11.67	3.244	.003	0.948
16	253.13	226.82	279.43	49.36	12.34	.852	.401	0.978

\bar{x} - средна вредност

XD - долната граница на интервал

XG - горната граница на интервал

SD - стандардна девијација

δ - стандардна грешка

$R_{x,y}$ - коефициент на корелација

p - регресионен коефициент

t - вредности на "t" тестот

Резултати

Во табела 6. 14. се прикажани резултатите од електротодинамометриските мерења врз дисталниот носач од фиксно-протетичката конструкција изразени во N. Тие се однесуваат на испитаниците од двата пола - мажи и жени.

Од табеларниот приказ се гледа дека средните вредности кај дисталните носачи изнесуваат:

● пред препарација	312.50
● по 24 часа од дефинитивното цементирање	221.25
● по 6 месеци од дефинитивното цементирање	252.25
● по 18 месеци од дефинитивното цементирање	294.00

Во табелата се определени интервалите на доверба, со ниво на доверба за (XG, XD) $\beta = \pm 95\%$. На тој начин, се добиени вредности на горната и долната граница на интервалот на доверба за веројатност од 0.95.

Со примена на "t" тестот во табелата се гледа дека кај средните вредности од електротодинамометриските мерења на силата на мастикација во периодот пред препарација на забите носачи, по 24 часа од цементирањето и по 6 месеци од цементирањето не постои сигнификантна значајност, а во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање постои сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$.

Покрај определувањето на средните вредности извршено е и определување на корелативната врска помеѓу нив. Зависноста е добиена со линеарната врска $y=ax+b$.

Со помош на коефициентот на корелација R_{xy} е добиена јачината на врската на линеарната зависност. Во првата група на испитаници тој се движи од 0.977 до 0.989. Ова зборува за висока линеарна поврзаност на добиените вредности, што значи дека постои симетричност на силата на мастикација во периодот пред препарацијата и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција бидејќи R_{xy} е близу 1.

Резултати

Табела 6.14. Вредности од електротонометричките мерења на силата на масификација на забитие носачи (дистални) кај I група испитаници

	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
40	284.75	266.29	303.21	57.73	9.13	2.111	.038	0.589
40	312.50	293.37	331.63	59.82	9.46	0.000	1.000	1.000
40	221.25	202.36	240.14	59.06	9.34	6.865	.000	0.870
40	252.25	234.83	269.67	54.47	8.61	4.710	.000	0.935
40	294.00	275.12	312.88	59.04	9.34	1.392	.168	0.984

t=1.99 p=0.05

	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
24	297.50	272.37	322.63	59.51	12.15	1.696	.097	0.638
24	326.25	301.79	350.71	57.92	11.82	0.000	1.000	1.000
24	230.83	207.24	254.42	55.87	11.40	5.809	.000	0.972
24	262.92	239.74	286.09	54.89	11.20	3.888	.000	0.940
24	307.08	281.67	332.49	60.18	12.28	1.124	.267	0.989

	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
16	265.63	238.53	292.72	50.86	12.71	1.357	.185	0.409
16	291.88	260.79	322.96	58.33	14.58	0.000	1.000	1.000
16	206.88	173.53	240.22	62.58	15.64	3.974	.000	0.725
16	236.25	208.88	263.62	51.36	12.84	2.863	.008	0.916
16	274.38	246.05	302.70	53.16	13.29	.887	.382	0.977

t=2.01, t=2.04 p=0.05

\bar{x} - средна вредност

XD - долната граница на интервал

XG - горната граница на интервал

SD - стандардна девијација

δ - стандардна грешка

$R_{x,y}$ - коефициент на корелација

p - регресионен коефициент

t - вредности на "t" тестот

6.2.2. Вреднување на силата на мастикација на забите-носачи (мезијален и дистален) кај II група на испитаници

Во табелата 6. 15 се прикажани резултатите од електрогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација врз мезијалниот носач од фиксно-протетичката конструкција изразени во N, кај втората група на испитаници, кои се од двата пола - мажи и жени. Од табеларниот приказ се гледа дека средните вредности кај мезијалните носачи изнесуваат:

● пред препарација	43.63
● по 24 часа од дефинитивното цементирање	25.75
● по 6 месеци од дефинитивното цементирање	29.50
● по 18 месеци од дефинитивното цементирање	38.12

Во табелата се определени интервалите на доверба, со ниво на доверба за (X_G, X_D) $\beta = \pm 95\%$. На тој начин, се добиени вредности на горната и долната граница на интервалот на доверба за веројатност од 0.95.

Со примена на "t" тестот во табелата се гледа дека кај средните вредности од електрогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација во периодот пред препарација на забите носачи, по 24 часа од цементирањето и по 6 месеци од цементирањето не постои сигнификантна значајност, а во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање постои сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$.

Покрај определувањето на средните вредности, извршено е и определување на корелативната врска помеѓу нив. Зависноста е добиена со линеарната врска $y=ax+b$.

Со помош на коефициентот на корелација $R_{x,y}$ е добиена јачината на врската на линеарната зависност.

Резултати

Табела 6.15. Вредности од електрографодинамометричките мерења на силата на масификација на забитие носачи (мезијални) кај II група испитаници

нр.пос.	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
40	43.50	37.25	49.75	19.55	3.09	0.028	0.978	0.954
40	43.63	37.15	50.10	20.25	3.20	0.000	1.000	1.000
40	25.75	19.62	31.88	19.17	3.03	4.054	0.000	0.953
40	29.50	23.93	35.07	17.42	2.755	3.344	0.001	0.957
40	38.12	32.03	44.22	19.07	3.02	1.250	0.215	0.977

t=1.99 p=0.05

нр.пос.	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
19	48.95	38.18	59.71	22.33	5.124	0.207	0.837	0.982
19	50.53	38.67	62.38	24.60	5.644	0.000	1.000	1.000
19	33.42	22.29	44.55	23.10	5.299	2.209	0.034	0.964
19	36.32	25.91	46.72	21.59	4.954	2.069	0.046	0.968
19	45.26	33.78	56.75	23.83	5.468	0.670	0.507	0.980

нр.пос.	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
21	38.57	31.48	45.67	15.58	3.401	-0.269	0.789	0.906
21	37.38	31.46	43.30	13.00	2.837	0.000	1.000	1.000
21	18.81	13.62	23.99	11.39	2.486	4.923	0.000	0.898
21	24.76	20.42	29.11	9.55	2.084	3.585	0.001	0.911
21	31.67	26.98	36.35	10.29	2.245	1.597	0.122	0.969

t=2.03, t=2.02 p=0.05

\bar{x} - средна вредност

XD - долна граница на интервал

XG - горна граница на интервал

SD - стандардна девијација

δ - стандардна грешка

$R_{x,y}$ - коефициент на корелација

p - регресионен коефициент

t - вредности на "t" тестот

Во табелата 6. 16. се прикажани резултатите од електрогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација врз дисталниот носач од фиксно-протетичката конструкција изразени во N. Тие се однесуваат на испитаниците од двата пола - мажи и жени. Од табеларниот приказ се гледа дека средните вредности кај дисталните носачи кај втората група на испитаници изнесуваат:

● пред препарација	55.25
● по 24 часа од дефинитивното цементирање	34.88
● по 6 месеци од дефинитивното цементирање	39.63
● по 18 месеци од дефинитивното цементирање	46.88

Во табелата се определени интервалите на доверба, со ниво на доверба за (X_D, X_G) $\beta = \pm 95\%$. На тој начин, се добиени вредности на горната и долната граница на интервалот на доверба за веројатност од 0.95.

Со примена на "t" тестот во табелата се гледа дека кај средните вредности од електрогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација во периодот пред препарација на забите носачи, по 24 часа од цементирањето и по 6 месеци од цементирањето не постои сигнификантна значајност, а во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање постои сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$.

Покрај определувањето на средните вредности, извршено е и определување на корелативната врска помеѓу нив. Зависноста е добиена со линеарната врска $y=ax+b$.

Со помош на коефициентот на корелација $R_{x,y}$ е добиена јачината на врската на линеарната зависност.

Во втората група на испитаници $R_{x,y}$ се движи од 0.951 до 0.984. Вредноста на коефициентот зборува за висока линеарна поврзаност на добиените вредности на силата на мастикација, а од ова пак, произлегува дека постои симетричност помеѓу силата на мастикација кај мезијалните и дисталните заби носачи во периодот пред препарацијата и оној по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Резултати

Табела 6.16. Вредности од електрографскиот динамометричен мерења на силата на масникација на забитие носачи (дистални) кај II група испитаници

Возраст	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
40	43.50	37.25	47.95	19.55	3.092	2.278	0.025	0.561
40	55.25	46.90	63.60	26.11	4.129	0.000	1.000	1.000
40	34.88	27.05	42.70	24.48	3.871	3.600	0.001	0.974
40	39.63	32.22	47.03	23.16	3.662	2.831	0.006	0.972
40	46.88	39.38	54.37	23.44	3.707	1.509	0.135	0.984

t=1.99 p=0.05

Возраст	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
19	48.95	38.18	59.71	22.33	5.124	3.233	0.003	0.529
19	73.68	61.75	85.62	24.77	5.682	0.000	1.000	1.000
19	51.50	38.93	63.17	25.14	5.768	2.795	0.008	0.974
19	56.05	45.20	66.91	22.52	5.167	2.296	0.028	0.964
19	63.68	53.12	74.25	21.91	5.027	1.318	0.196	0.977

Возраст	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
21	38.57	31.48	45.67	15.58	3.401	0.000	1.000	0.567
21	38.57	32.76	44.38	12.76	2.785	0.000	1.000	1.000
21	20.24	15.12	25.35	11.23	2.451	4.942	0.000	0.892
21	24.76	20.18	29.34	10.06	2.195	3.894	0.000	0.893
21	31.67	26.51	34.82	11.33	2.479	1.854	0.071	0.951

t=2.03, t=2.02 p=0.05

\bar{x} - средна вредност

XD - долната граница на интервал

XG - горната граница на интервал

SD - стандардна девијација

δ - стандардна грешка

$R_{x,y}$ - коефициент на корелација

p - регресионен коефициент

t - вредности на "t" тестот

6.2.3. Вреднување на силата на мастикација на забите-носачи (мезијален и дистален) кај III група на испитаници

Во табелата 6. 17 се прикажани резултатите од електротогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација врз мезијалниот носач од фиксно-протетичката конструкција изразени во N, кај третата група на испитаници, кои се од двата пола - мажи и жени. Од табеларниот приказ се гледа дека средните вредности кај мезијалните носачи изнесуваат:

● пред препарација	345.00
● по 24 часа од дефинитивното цементирање	191.25
● по 6 месеци од дефинитивното цементирање	225.50
● по 18 месеци од дефинитивното цементирање	324.38

Во табелата се определени интервалите на доверба, со ниво на доверба за (XG, XD) $\beta = \pm 95\%$. На тој начин, се добиени вредности на горната и долната граница на интервалот на доверба за веројатност од 0.95.

Со примена на "t" тестот во табелата се гледа дека кај средните вредности од електротогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација во периодот пред препарација на забите носачи, по 24 часа од цементирањето, по 6 месеци од цементирањето, по 18 месеци од дефинитивното цементирање не постои сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$.

Покрај определувањето на средните вредности, извршено е и определување на корелативната врска помеѓу нив. Зависноста е добиена со линеарната врска $y=ax+b$.

Со помош на коефициентот на корелација $R_{x,y}$ е добиена јачината на врската на линеарната зависност.

Резултати

Табела 6.17. Вредности од електротрансдикаторните мерења на силата на мастикација на забитие носачи (мезијални) кај III група испитаници

брой на испитани	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
40	336.25	324.20	348.30	37.668	5.9559	1.084	0.2819	0.969
40	345.00	333.97	356.03	34.493	5.4538	0.000	1.0000	1.000
40	191.25	175.83	206.67	48.208	7.6224	16.404	0.0000	0.461
40	225.50	214.86	236.14	33.278	5.2617	15.769	0.0000	0.592
40	324.38	313.34	335.41	34.515	5.4573	2.673	0.0091	0.964

t=1.99 p=0.05

брой на испитани	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
20	338.00	327.97	348.03	21.423	4.790	1.155	0.255	0.967
20	345.50	336.33	354.67	19.595	4.381	0.000	1.000	1.000
20	205.00	180.03	229.97	53.361	11.932	11.054	0.000	0.621
20	237.00	221.58	252.42	32.943	7.366	12.659	0.000	0.581
20	330.50	321.08	339.92	20.125	4.500	2.388	0.022	0.967

брой на испитани	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
20	334.50	311.35	357.65	49.468	11.061	0.666	0.509	0.970
20	344.50	323.27	365.73	45.361	10.143	0.000	1.000	1.000
20	177.50	159.22	195.78	39.051	8.732	12.478	0.000	0.515
20	214.00	199.89	228.11	30.157	6.743	10.714	0.000	0.736
20	318.25	297.52	338.98	44.286	9.903	1.852	0.072	0.980

t=2.02, t=2.02 p=0.05

\bar{x} - средна вредност

XD - долната граница на интервал

XG - горната граница на интервал

SD - стандардна девијација

δ - стандардна грешка

$R_{x,y}$ - коефициент на корелација

p - регресионен коефициент

t - вредности на "t" тестот

Во табелата 6.18 се прикажани резултатите од електротрансдикаторните мерења на силата на мастикација врз дисталниот

Резултати

носач од фиксно-протетичката конструкција изразени во N, кај третата група на испитаници, кои се од двата пола - мажи и жени. Од табеларниот приказ се гледа дека средните вредности кај дисталните носачи изнесуваат:

● пред препарација	431.00
● по 24 часа од дефинитивното цементирање	253.00
● по 6 месеци од дефинитивното цементирање	290.38
● по 18 месеци од дефинитивното цементирање	406.38

Во табелата се определени интервалите на доверба, со ниво на доверба за (XD, XG) $\beta = \pm 95\%$. На тој начин, се добиени вредности на горната и долната граница на интервалот на доверба за веројатност од 0.95.

Со примена на "t" тестот во табелата се гледа дека кај средните вредности од електрогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација во периодот пред препарација на забите носачи, по 24 часа од цементирањето, по 6 месеци од цементирањето, по 18 месеци од дефинитивното цементирање не постои сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$.

Од табеларниот приказ се гледа дека постои одредена сигнификантна значајност на "t" тестот за мезијалните и дисталните заби носачи кај испитаниците од женски пол во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање. Сигнификантна значајност на "t" тестот се гледа и кај дисталните заби носачи на испитаниците од машки пол во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Покрај определувањето на средните вредности, извршено е и определување на корелативната врска помеѓу нив. Зависноста е добиена со линеарната врска $y=ax+b$.

Со помош на коефициентот на корелација $R_{x,y}$ е добиена јачината на врската на линеарната зависност. Од анализата на коефициентот на корелација кај испитаниците од третата група кој се движи од 0.964 до 0.982 се гледа дека силата на мастикација на забите носачи во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање е во многу тесна симетрична поврзаност со силата на мастикација на забите носачи пред нивната

Резултати

препарација. Тука постои висока линеарна зависност, иако "t" тестот не го потврдува истото.

Табела 6.18. Вредности од електрографски мерења на силата на маскирација на забитие носачи (дистални) кај III група испитаници

нр. на испитаници	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
40	336.25	324.20	348.30	37.67	5.965	10.242	0.000	-0.095
40	431.00	416.68	445.32	44.77	7.078	0.000	1.000	
40	253.00	234.62	271.38	57.48	9.088	15.452	0.000	0.563
40	290.38	274.42	306.33	49.88	7.886	13.270	0.000	0.646
40	406.38	392.38	420.37	43.76	6.920	2.488	0.015	0.982

t=1.99 p=0.05

нр. на испитаници	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
20	338.00	327.97	348.03	21.42	4.79	11.652	0.000	0.006
20	452.50	434.54	470.46	38.37	8.58	0.000	1.000	
20	282.00	256.25	307.75	55.02	12.30	11.367	0.000	0.374
20	316.75	297.45	336.05	41.24	9.22	10.777	0.000	0.606
20	428.50	410.71	446.29	38.01	8.50	1.987	0.054	0.980

нр. на испитаници	\bar{x}	XD	XG	SD	δ	t	p	$R_{x,y}$
20	334.50	311.35	357.65	49.47	11.06	5.229	0.000	-0.205
20	409.50	390.38	428.62	40.84	9.13	0.000	1.000	
20	224.00	203.16	244.84	44.53	9.96	13.729	0.000	0.481
20	264.00	243.38	284.62	44.06	9.85	10.831	0.000	0.449
20	384.25	366.39	402.11	38.16	8.53	2.020	0.050	0.974

t=2.02, t=2.02 p=0.05

\bar{x} - средна вредност

XD - долната граница на интервал

XG - горната граница на интервал

SD - стандардна девијација

δ - стандардна грешка

$R_{x,y}$ - кофициент на корелација

p - регресионен кофициент

t - вредности на "t" тестот

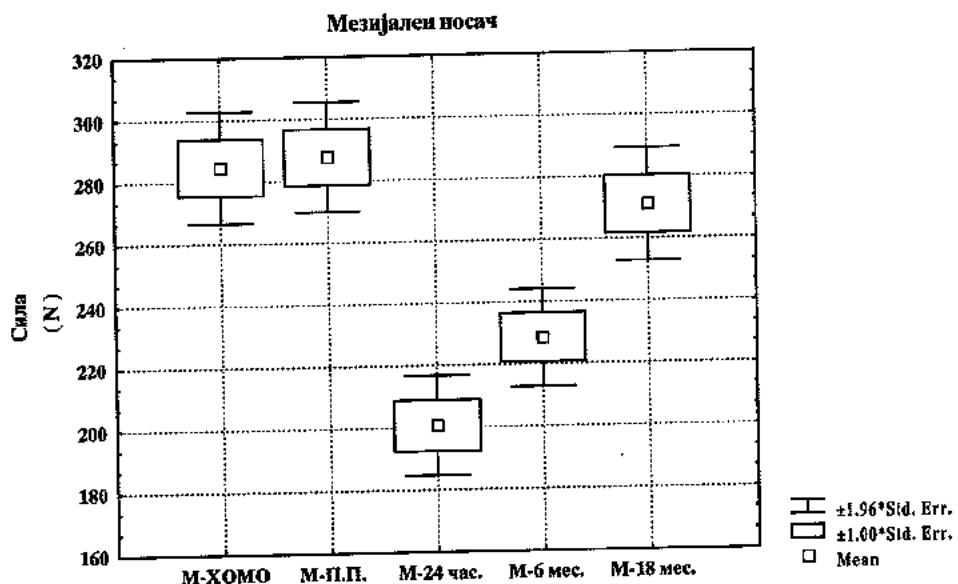
6.2.4. Вреднување на силата на мастикација на членовите на телото на фиксно-протетичката конструкција

Во табелата 6. 19 се прикажани резултатите од електрогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација врз телото на фиксно-протетичката конструкција изразени во N, за сите три групи на испитаници, кои се од двата пола - мажи и жени. Од табеларниот приказ се гледа дека средните вредности кај телото на фиксно-протетичката конструкција (еден, два или три члена) по групи на испитаници изнесуваат:

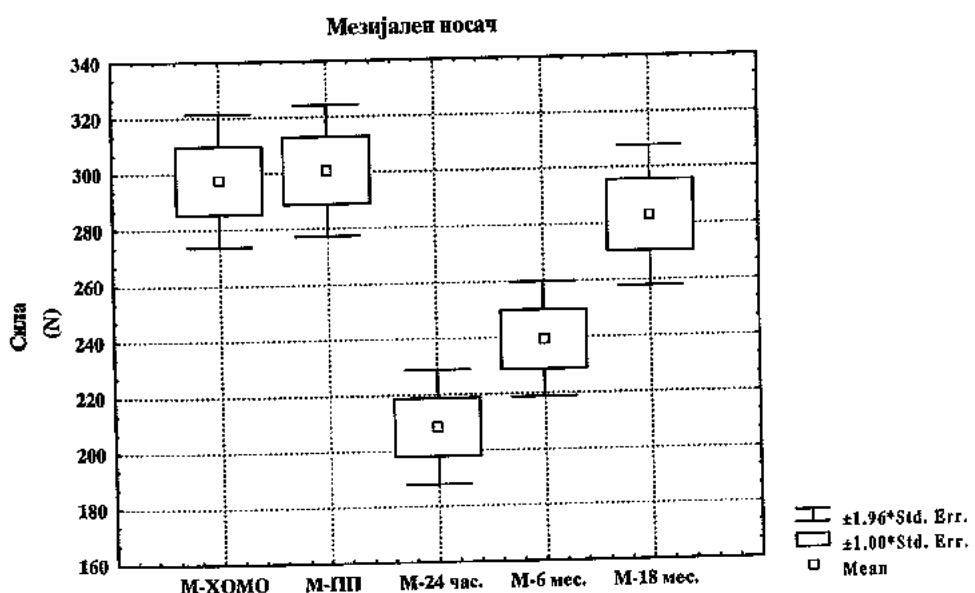
I	-	136.38
II	-	22.88
III	-	237.75

Табела 6.19. Вредностите од електрогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација врз телото од фиксно-протетичката конструкција за три групи на испитаници

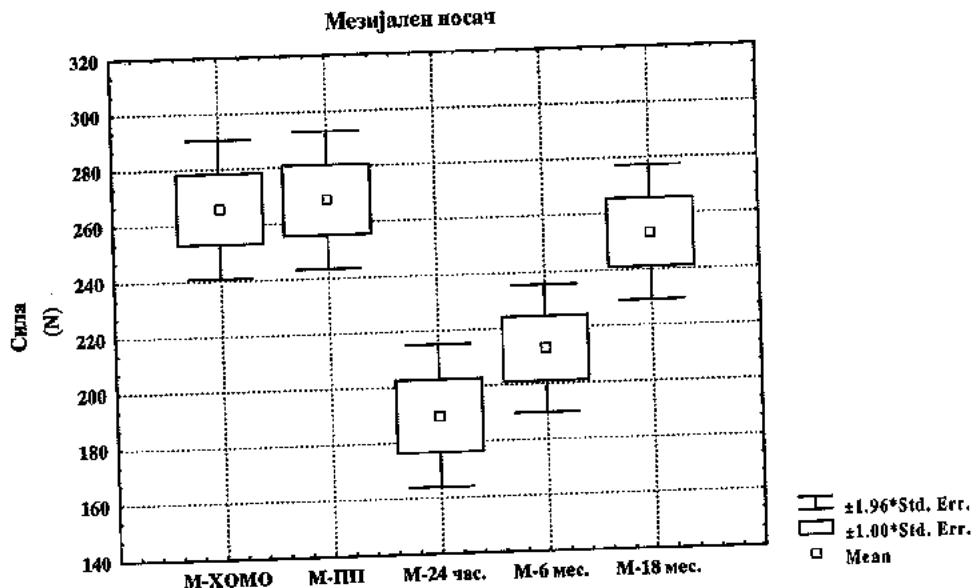
Група испитаници	Одромен век (години)	Средна силата на мастикација врз телото на фиксно-протетичката конструкција (N)	SD	SD (%)
I	40	136.38	128.94	143.81
II	40	22.88	19.70	26.05
III	40	237.75	223.46	252.04

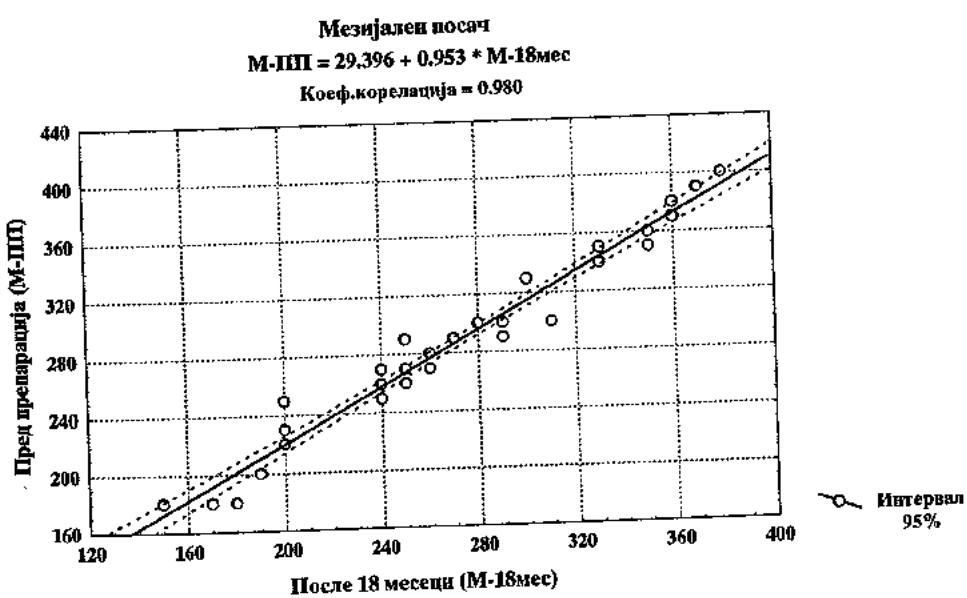
Графикон 6.13: Графички јриказ на средните вредности на силата на масикација на мезијален носач кај I група испитаници со 95% интервал на сигурност

Графикон 6.14: Графички јриказ на средните вредности на силата на масикација на мезијален носач кај I група испитаници мажи со 95% интервал на сигурност

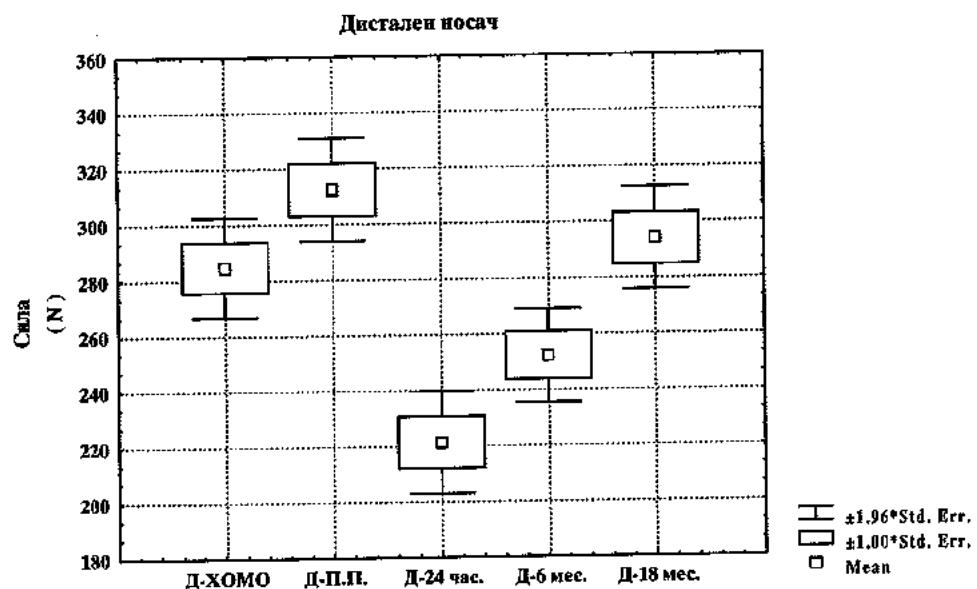

Графикон 6.15: Графички јриказ на средниите вредности на силата на мастикација на мезијален носач кај I група испитаници жени со 95% интевал на сигурност

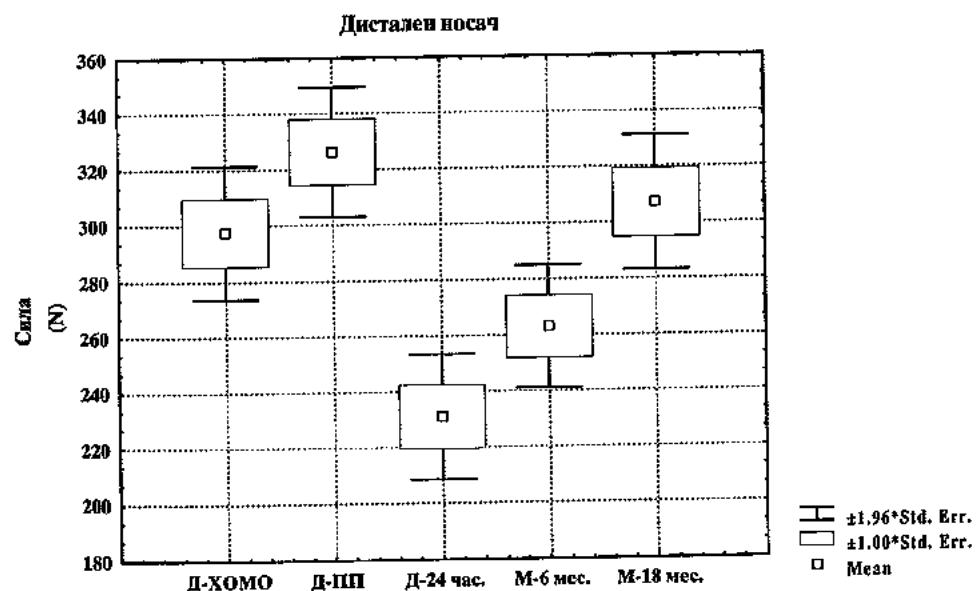

Графикон 6.16: Корелација помеѓу силата на мастикација на мезијален носач пред препарација и по 18 месеци кај I група испитаници

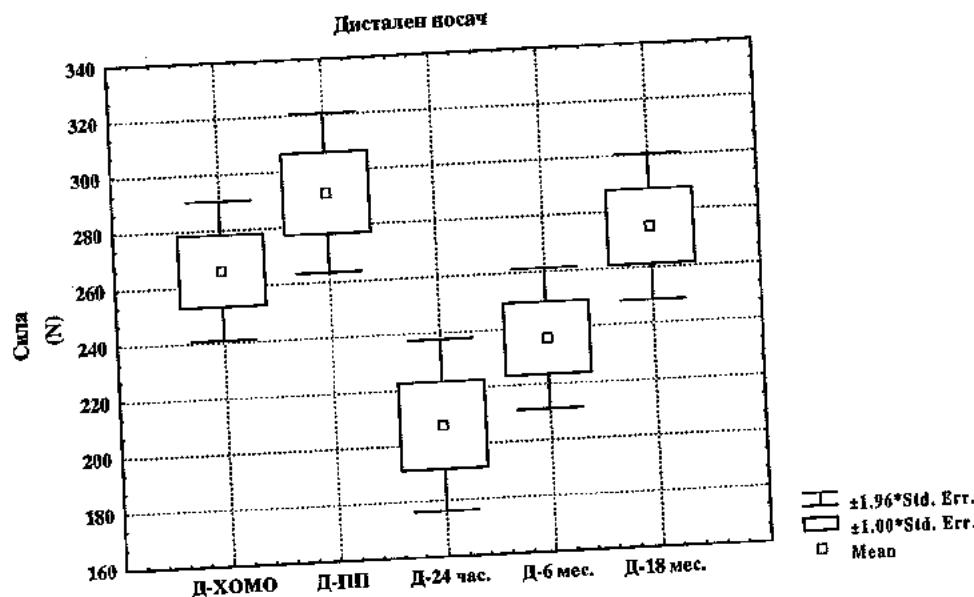
Резултати

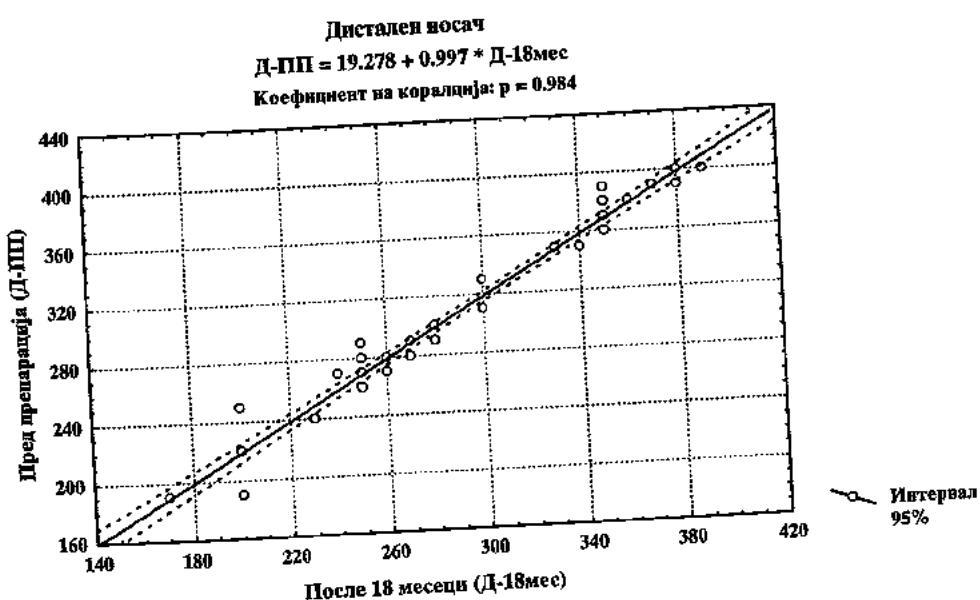
Графикон 6.17: Графички ѹриказ на средниште вредности на силата на масикација на дистален носач кај I група испитаници со 95% интервал на сигурност

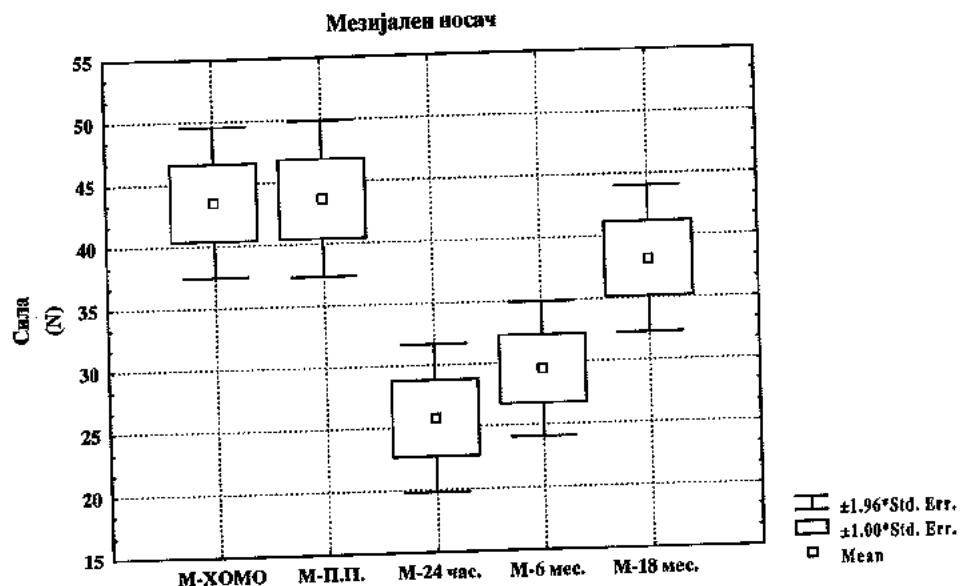
Графикон 6.18: Графички ѹриказ на средниште вредности на силата на масикација на дистален носач кај I група испитаници мажи со 95% интервал на сигурност

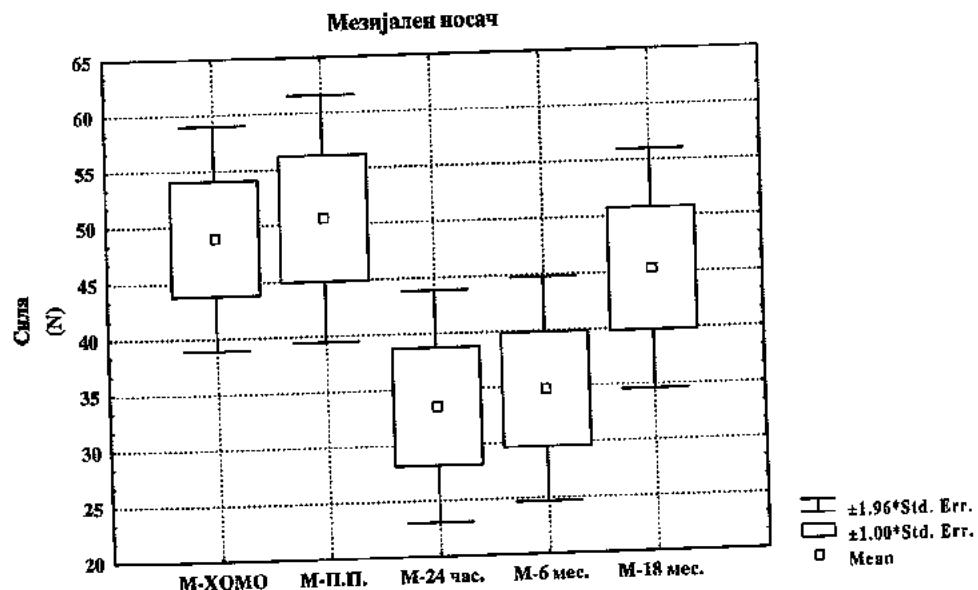
Графикон 6.19: Графички приказ на средниите вредности на силата на мастикација на дистален носач кај I група испитаници жени со 95% инвервал на сигурност

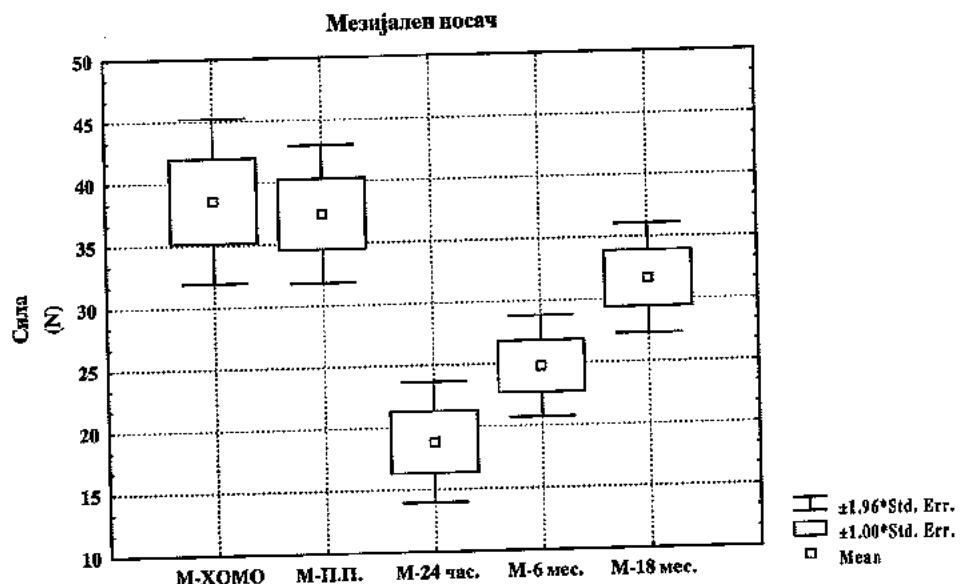
Графикон 6.20: Корелација помеѓу силата на мастикација на дистален носач пред ирепарација и по 18 месеци кај I група испитаници

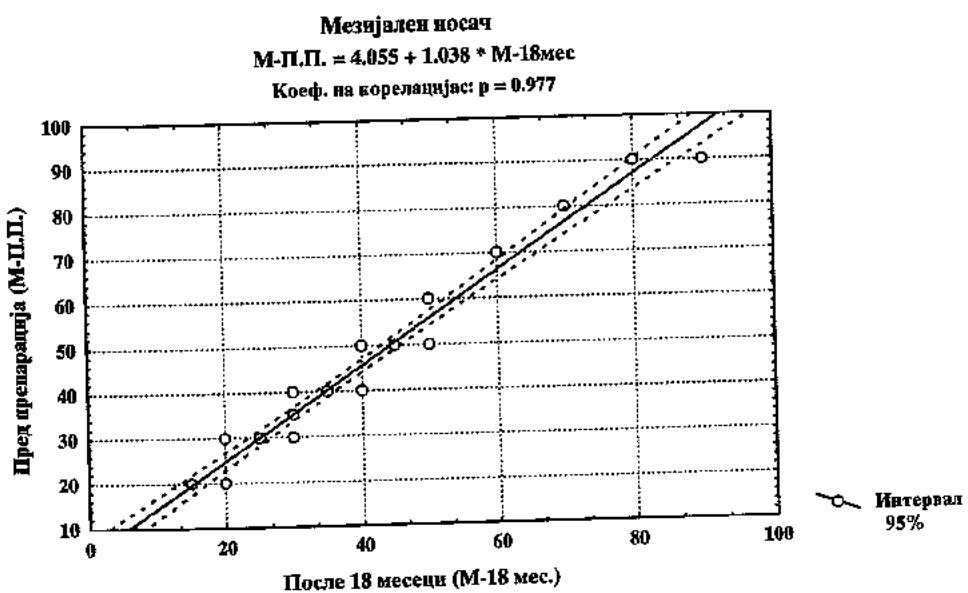
Графикон 6.21: Графички приказ на средниште вредности на силата на масикација на мезијален носач кај II група испитаници со 95% интервал на сигурносост

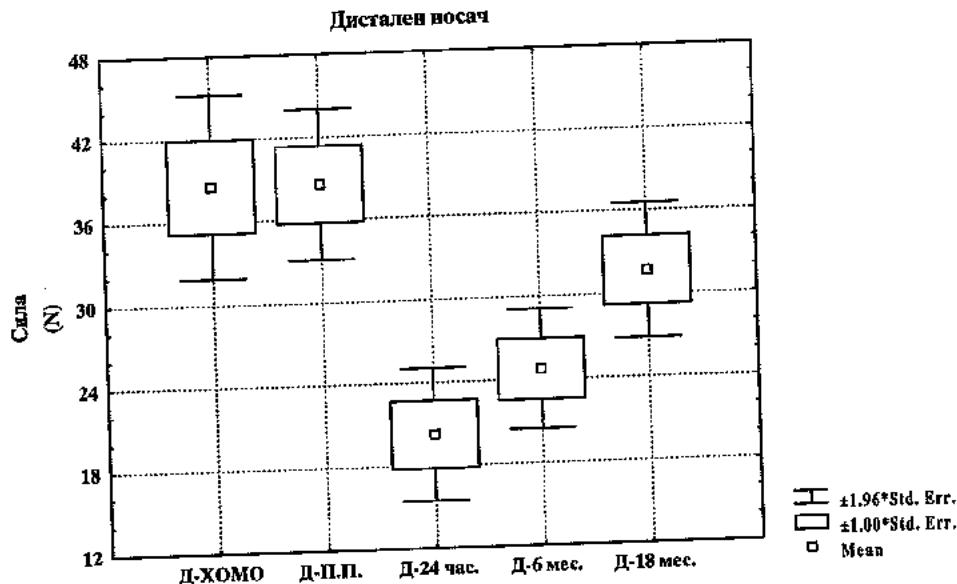
Графикон 6.22: Графички приказ на средниште вредности на силата на масикација на мезијален носач кај II група испитаници мажи со 95% интервал на сигурносост

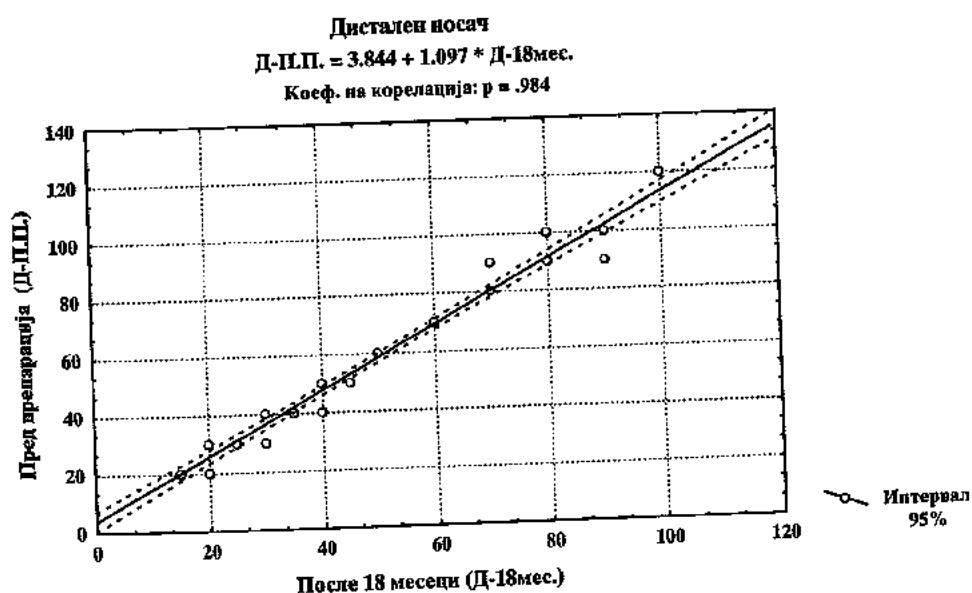
Графикон 6.23: Графички јриказ на средниште вредности на силата на масикација на мезијален носач кај II група испитаници жени со 95% интервал на сигурност

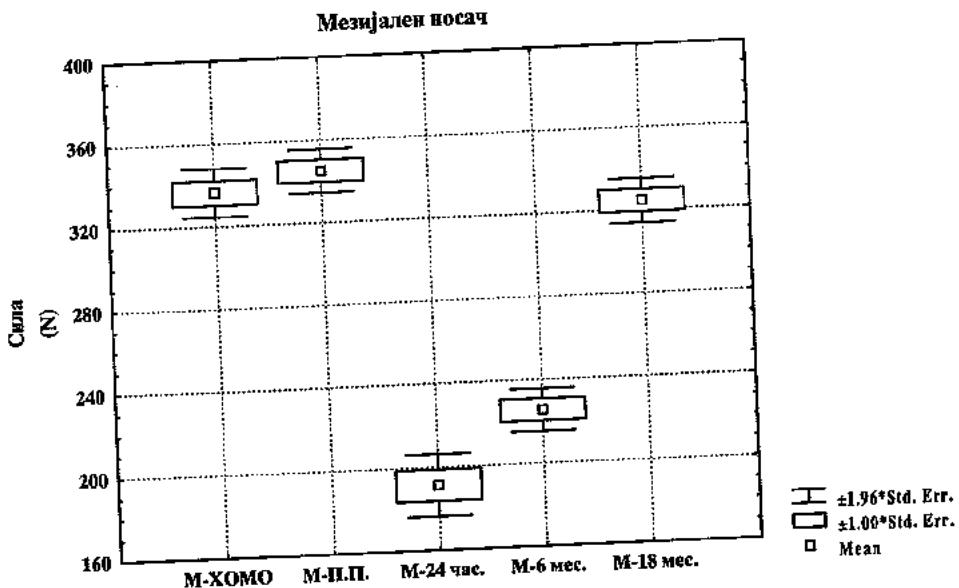
Графикон 6.24: Корелација помеѓу силата на масикација на мезијален носач пред операција и по 18 месеци кај II група испитаници

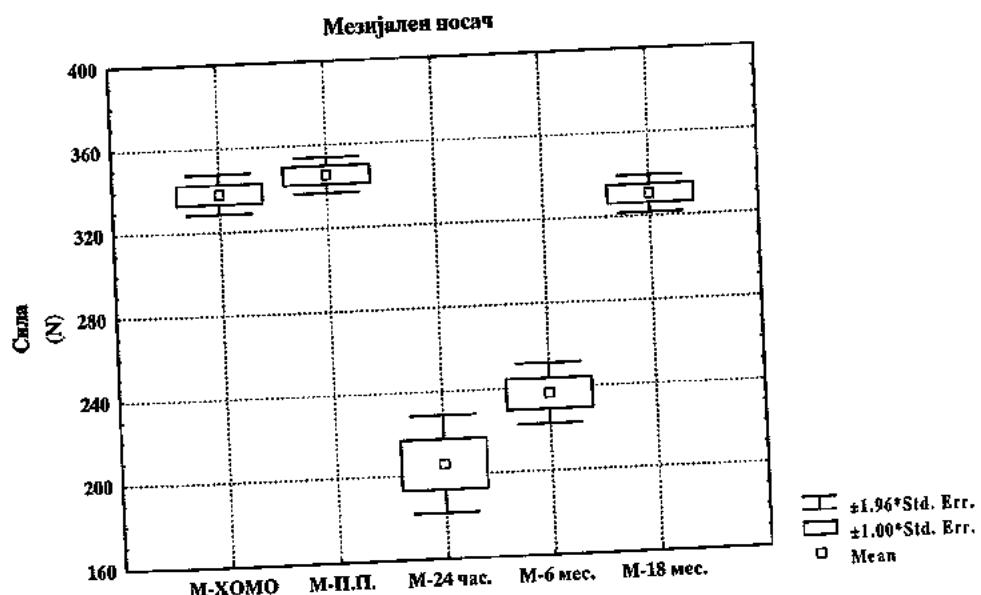
Графикон 6.27: Графички јриказ на средните вредности на силата на мастикација на дистален носач кај II група испитаници жени со 95% интевал на сигурност

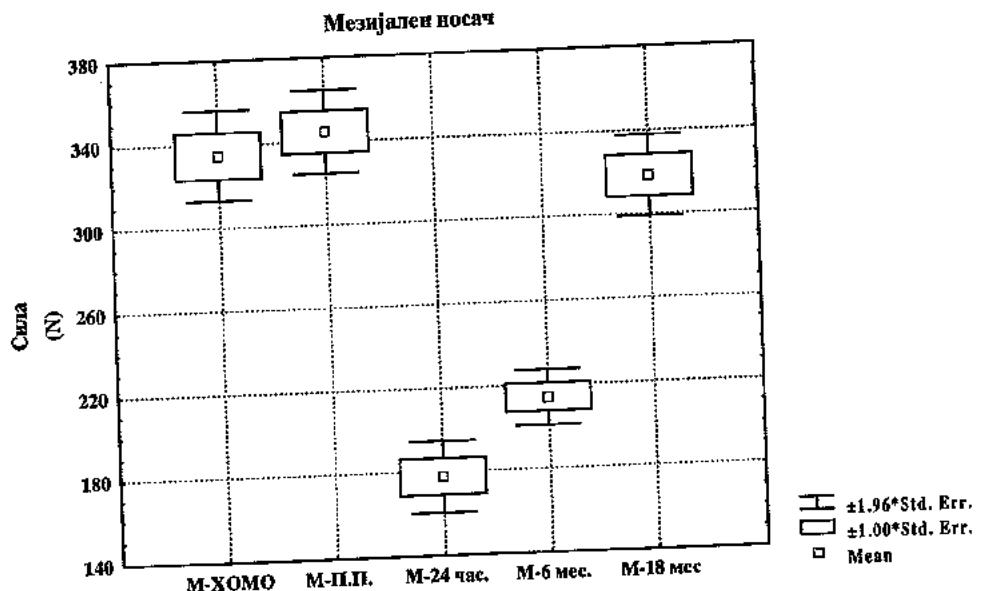
Графикон 6.28: Корелација помеѓу силата на мастикација на дистален носач пред операција и по 18 месеци кај II група испитаници

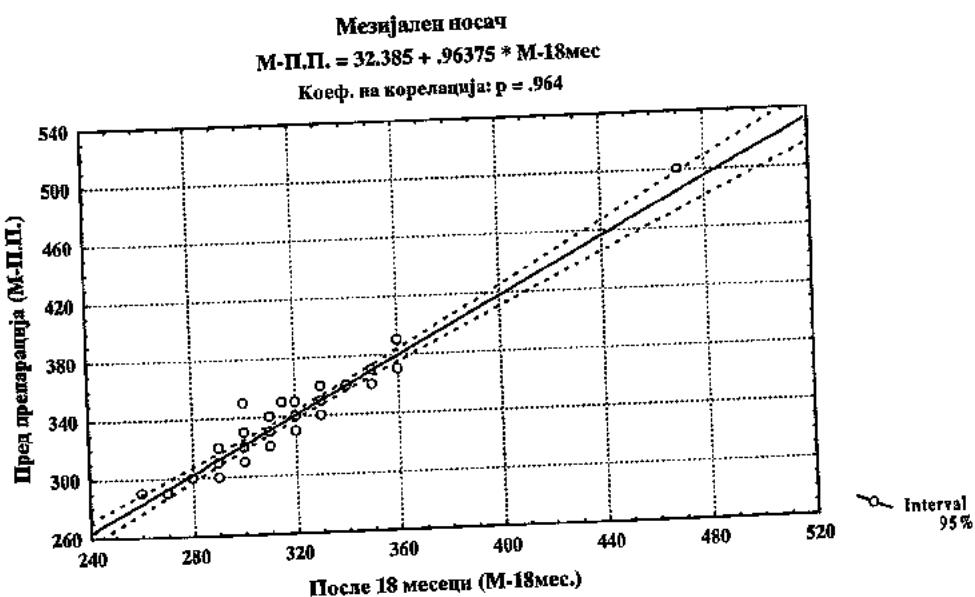
Графикон 6.29: Графички јриказ на средните вредности на силата на масикација на мезијален носач кај III група испитаници со 95% интервал на сигурност

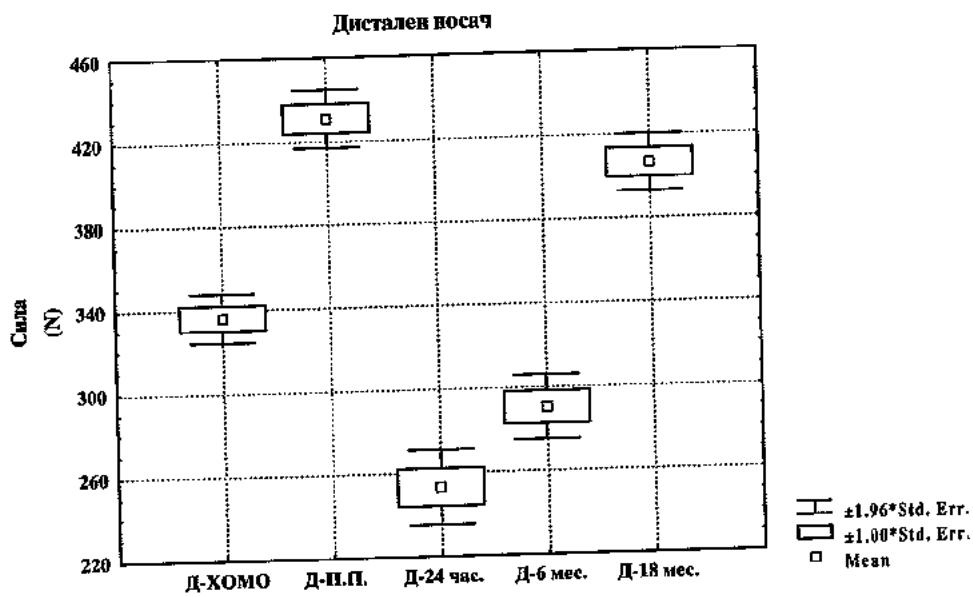
Графикон 6.30: Графички јриказ на средните вредности на силата на масикација на мезијален носач кај III група испитаници мажи со 95% интервал на сигурност

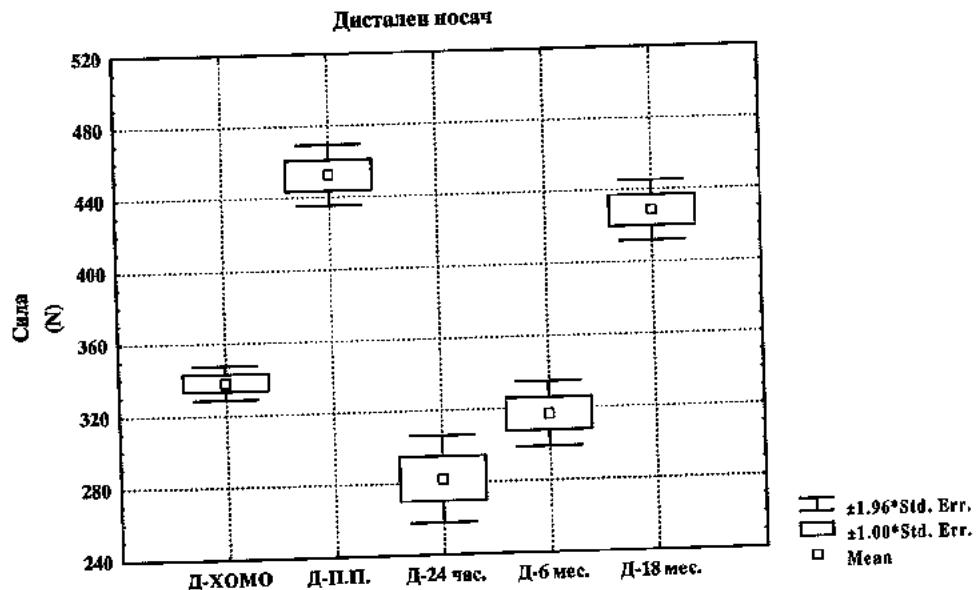
Графикон 6.31: Графички јриказ на средните вредности на силата на масикуација на мезијален носач кај III група испитаници жени со 95% интевал на сигурноситет

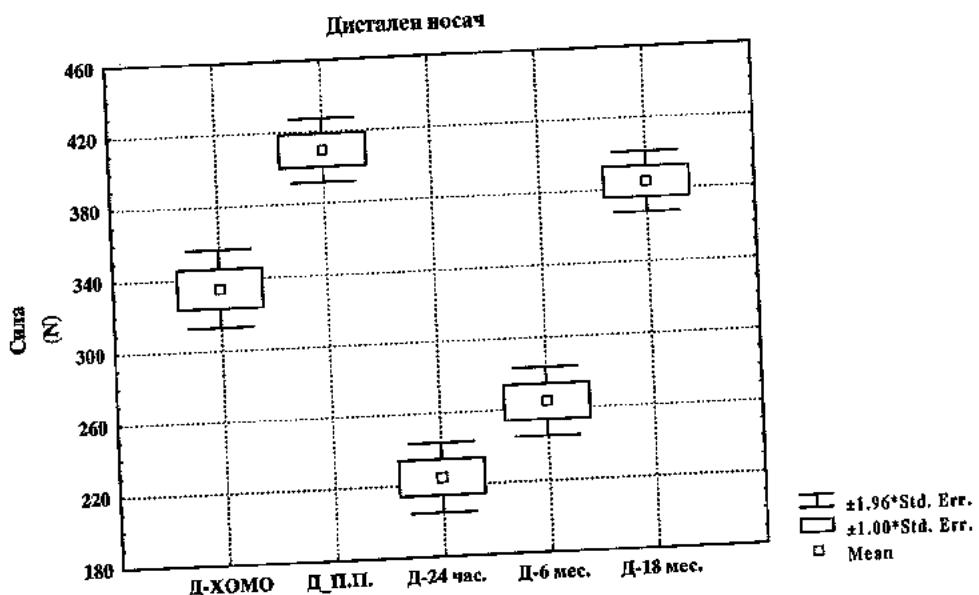
Графикон 6.32: Корелација помеѓу силата на масикуација на мезијален носач пред претпарирација и по 18 месеци кај III група испитаници

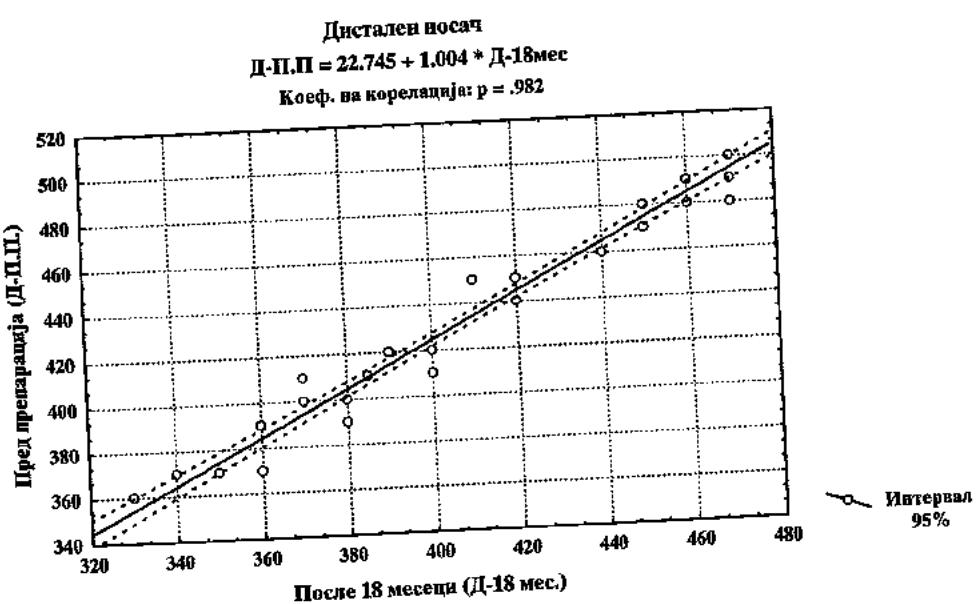
Графикон 6.33: Графички приказ на средните вредности на силата на масикација на дистален носач кај III група испитаници со 95% интервал на сигурност

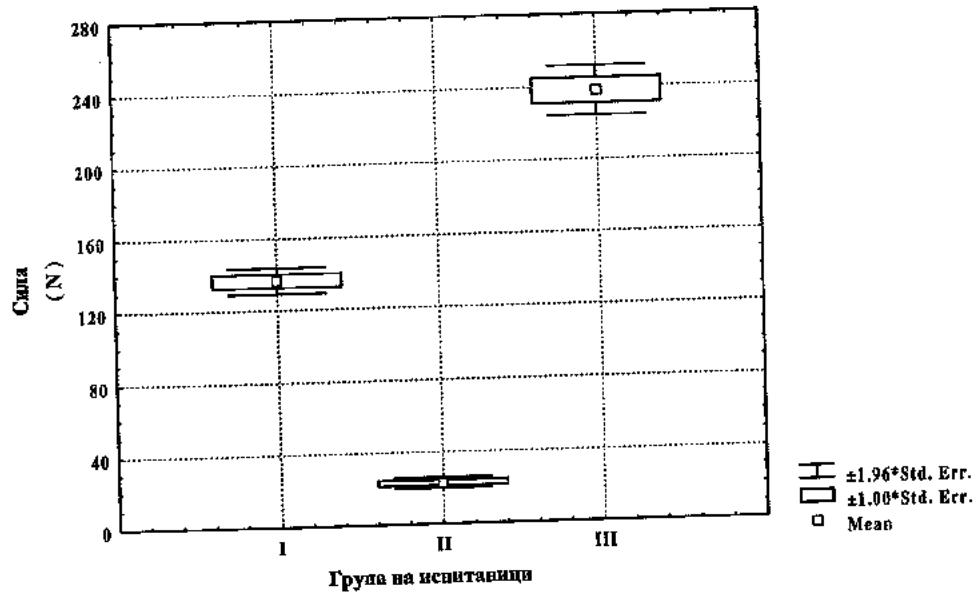
Графикон 6.34: Графички приказ на средните вредности на силата на масикација на дистален носач кај III група испитаници можи со 95% интервал на сигурност

Графикон 6.35: Графички јриказ на средните вредности на силата на масификација на дистален носач кај III група испитаници жени со 95% интеврвал на сигурност

Графикон 6.36: Корелација помеѓу силата на масификација на дистален носач пред претпаратирања и по 18 месеци кај III група испитаници

Графикон 6.37: Графички приказ на средниите вредности на силата на масата прикација врз телото од фиксно-протетичката конструкција за иштичне групи на испитаници

Ducky cuj

ДИСКУСИЈА

Од прегледот на сите досегашни наоди на авторите презентирани во домашната и странската литература за издржливоста на забите носачи од фиксно-протетичките конструкции во услови на редуциран пародонт произлезе и нашата желба да дадеме прилог конструирање сознанија за можните начини на планирање и изработка на протетичките случаи.

Заболениот пародонт со сите свои последици врз мастиаторниот апарат, често доведува и до губиток на одделни заби. Тоа резултира со неадекватно оптоварување на преостанатите заби во устата, а често пати и до нивно преоптоварување. Според Mrinjek и сор. (56) во комплетно згрижување на пациентот со пародонтална болест се вклучуваат и сите изработки на фиксно-протетичките конструкции во корист на спречување од дејството на штетните сили на пародонциумот.

Многу автори поаѓаат од сознанието дека преоптоварувањето на пародонтално болниот заб, кој ошто кажано е помалку отпорен на дејствата на силите, создава поголеми последици отколку кај здравиот заб. Врз база на свои истражувања, повеќе автори доаѓаат до заклучок дека пародонтално оштетениот заб е неспособен да прими оптоварување и да се искористи за протетичка работа, односно дека не е дозволено таквите заби да се употребуваат како носачи во фиксно-протетичката конструкција. Додека, пак, Živko и сор. (110) сметаат дека оваа констатација е неприфатлива за реконструктивната дисциплина, особено ако таквиот заб е неизбежен за фиксно-протетичката конструкција. Напротив! Секоја редуцирана можност за користење дентално оптоварување,

макар и да е помалку поволно од нормалното, треба да се искористи во протетички зафат. Секогаш треба да се внимава на определени услови, како што се: изборот на носачите, растојанието помеѓу нив, антагонистите, статиката на фиксно-протетичките конструкции кои се засноваат на одредени сили на мастикација, анализата на рентгенските слики како и клиничкиот наод на мобилноста на забите, со цел да се очекува разумен рок на функционална трајност.

Нашите испитувања за состојбата на пародонталното здравје, презентирани преку пародонталниот индекс по Ramfjord, укажуваат дека по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција се забележува позитивна прогресија во однос на гингивалното здравје, кај пациентите со клиничка манифестија на пародонтопатија. Имено, кај 32 (80.00%) мезијални и 32 (80.00%) дистални носачи не евидентираме инфламација (PIR-0). Кај 8 (20.00%) мезијални и 8 (20.00%) дистални носачи инфламацијата беше слабо назначена (PIR-1). Кај сите хомологни заби евидентираме PIR-1.

Што се однесува до длабочината на пародонталните цебови, по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција процентот на пациентите со клинички манифестна пародонтопатија опадна, за сметка на зголемениот процент на почетен клинички стадиум на пациенти со пародонтална болест. Кај 24 (60.00%) мезијални и 24 (60.00%) дистални носачи длабочината на пародонталните цебови изнесуваше до 3 mm (PIR-4), а кај 16 (40.00%) мезијални и 16 (40.00%) дистални носачи длабочината на пародонталните цебови изнесуваше до 5 mm (PIR-5). Кај хомологните заби евидентираме PIR-3, односно измеривме длабочина на гингивалниот сулкус од 2,5 mm.

По 24 часа, по 6 и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, процентот на луксација на забите од прв клинички стадиум (PIR-1) опадна за сметка на состојбата на забите во физиолошка луксација (PIR-0). Луксација на забите од прв клинички стадиум (PIR-1) евидентираме кај 2 (5.00%) мезијални и 2 (5.00%) дистални носачи по 24 часа и 6 месеци од дефинитивното цементирање, за да по 18 месеци од дефинитивното цементирање процентот се намали на 2.50%, како кај мезијалните, така и кај дисталните носачи. Мобилноста на

Дискусија

мезијалните и дисталните носачи во состојба на физиолошка луксација (PIR-0) е евидентирана кај 38 (95.00%) мезијални и 38 (95.00%) дистални носачи по 24 часа и по 6 месеци од дефинитивното цементирање, односно кај 39 (97.50%) за двата носачи, но во период по 18 месеци од дефинитивното цементирање. Кај забите од контраплатералната страна кај 10 (25.00%) е евидентирана само физиолошка луксација (PIR-0), а кај 30 (75.00%) беше присутна луксација на забите од прв клинички стадиум.

Анализата на ретроалвеоларните рентгенски слики за состојбата на алвеоларната коска ја презентираме преку индексот на Sandler-Stahl. Кај испитаниците од втората група кај коишто клинички беше евидентирано присуство на клинички манифестен стадиум на пародонтопатија (PIR-4), констатираме дека не постојат разлики во количината на изгубената коска од почетното мерење пред препарацијата на носачите, по 24 часа, по 6 и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

Имено, кај 11 (27.50%) мезијални и 11 (27.50%) дистални носачи ресорцијата на алвеоларната коска е до 1/3 од должината на коренот на забите (SSI-1), а кај 29 (72.50%) мезијални и 29 (72.50%) дистални заби ресорцијата на коската преога 1/3 од должината на коренот на забите (SSI-2).

Кај дисталните носачи доминираше ресорција на алвеоларната коска со назначено проширување на пародонталниот простор и прераспределба на коскените гредички во остатокот од алвеоларната коска.

Кај 10 (25.00%) од хомологните заби визуелизирајме нормална алвеоларна коска, а кај 30 (75.00%) во скlop на пародонталната болест визуелизирајме ресорција на алвеоларната коска до 1/3 од должината на коренот на забот.

Ова наше сознание е соодветно на испитувањето на Zeljković и Grković (108), според кои кај степенот на коскената ресорција на забите носачи во фиксно-протетичките конструкции не постои статистички значајно зголемување на ресорцијата на коската од мезијалната страна. На дисталната страна е најдено губење на коската, но само за ниво од 0.02.

Со овие сознанија со кои потврдуваме дека количината на алвео-

ларната коска не се губи во одреден временски период од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичките конструкции кај забите носачи кои се и со намалена пародонтална површина се сложува и друга група на автори (7, 73, 92, 95).

Во склоп на нашето толкување е и испитувањето на Сокић и Џајић (82), кои по анализата на рентгенските слики нашле присуство на разредени трабекули на заб кој подолго време не бил во функција, а докажале дека е тоа така и по препарацијата на таквиот заб за изработка на вештачка коронка. Авторите исто така, сметаат дека е потребно време на адаптација од 2-3 месеци, бидејќи тоа е време кога забот се вклучува во т.н. "групен пародонциум", како што велат тие.

Во прилог на истото говори и заклучокот до кој доаѓаат Seung-Won и сор. (80), дека за успех на протетичката рехабилитација кај пациенти со заболување на пародонтот од битно значење е адекватниот третман на пародонталните лезии. Само со доволно добро внимание на пародонталниот третман забите носачи ќе може да се рехабилитираат. На тој начин, ќе го обезбедат адекватниот функционален капацитет. Има случаи кога кај пациенти со компромитирачки пародонциум се постигнуваат успешни резултати, по пародонтална рехабилитација, дури и кај 86% од испитуваните пациенти во текот на 15 години. Авторите препорачуваат во целокупниот пародонтален третман на пародонталното здравје, одржување на одлична орална хигиена, која е предуслов за лекување или барем за зачувување на соодветниот стадиум на болеста.

Во прилог на нашите испитувања се и оние на Sture и сор. (85), чија цел била да потврдат дали забите со редуцирана пародонтална поткрепа може да бидат носачи во фиксно-протетички конструкции кај пациенти со висок степен на орална хигиена. Во текот на шестгодишната студија кај сите 20 пациенти оралната хигиена била на високо ниво, а добиените вредности на "коскениот скор" (мерење на висина и ширина на коската околу забот) биле идентични на почетокот и крајот од мерењето ($SE=6.77$ и $SE=6.76$). Тоа, авторите го објаснуваат со фактот дека кај ниеден пациент не се јавила коскена ресорција по дефинитивното цементирање на фиксно-протетичките конструкции во период од 6 години. Со помош на рентгенски слики само кај 2 пациенти е

потврдено продлабочување на пародонталните цебови на забите носачи.

Од анализата на нашите испитувања за вредноста на силата на мастикација, кај сите три испитувани групи дојдовме до сознание дека временскиот период на адаптација на фиксно-протетичките конструкции во однос на пародонтот е многу битен момент.

Во првата група на испитаници, кај коишто изработивме фиксно-протетички конструкции со заби носачи во услови на почетен стадум на пародонтопатија, вредностите на мезијалните носачи пред препарацијата е 287.75 N, по 24 часа од дефинитивното цементирање, 200.75 N, по 6 месеци од дефинитивното цементирање, 228.50 N, а по 18 месеци 271.00 N. За испитувањето на силата на мастикацијата кај дисталните носачи ги добивме вредностите од 312.50 N пред препарацијата, 221.25 N по 24 часа од дефинитивното цементирање, 252.25 N по 6 месеци и 294.00 N по 18 месеци. Вредностите укажуваат дека со примена на "t" тестот вредноста на силата на мастикација во периодот пред препарација на забите носачи, по 24 часа и по 6 месеци од дефинитивното цементирање не постои сигнификантна значајност, а во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање постои сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$.

Во втората група на испитаници, кај коишто забите носачи од фиксно-протетичките конструкции се наоѓаат во услови на клинички манифестен стадиум на пародонтопатија, вредностите од измерената сила на мастикација на мезијалните носачи пред препарацијата изнесува 43.63 N, по 24 часа од дефинитивното цементирање 25.75 N, по 6 месеци од дефинитивното цементирање 29.50 N, а по 18 месеци 38.12 N. Вредноста на силата на мастикација кај дисталните носачи пред препарацијата изнесува 55.25 N, 24 часа по дефинитивното цементирање 34.88 N, по 6 месеци од дефинитивното цементирање 39.63 N, а по 18 месеци 46.88 N. Со примена на "t" тестот добивме сознание дека кај средните вредности од електрогнатодинамометриските мерења на силата на мастикација во периодот пред препарација на забите носачи, по 24 часа и по 6 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичките конструкции не постои сигнификантна значајност, а во периодот по 18 месеци од

дефинитивното цементирање постои сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$.

Третата група на нашето испитување се испитаници кај коишто забите носачи се во услови на здрав пародонт, односно нема манифестни знаци на промена на пародонталното здравје. Добиените вредности за силата на мастикација на мезијалните носачи пред препарацијата изнесува 345.00 N , 24 часа по дефинитивното цементирање 191.25 N , по 6 месеци од дефинитивното цементирање 225.50 N , а по 18 месеци 324.38 N . Вредноста на силата на мастикација на дисталните носачи пред препарацијата е 431.00 N , 24 часа по дефинитивното цементирање изнесува 290.38 N , по 6 месеци од дефинитивното цементирање изнесува 253.00 N , а по 18 месеци од дефинитивното цементирање изнесува 406.38 N . Со примена на "t" тестот при $t=0.05$. Од анализата на "t" тестот за мезијалните и дисталните носачи од третата група се гледа дека постои одредена сигнификантна значајност на "t" тестот кај испитаниците од женскиот пол во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање. Сигнификантна значајност на "t" тестот се гледа и кај дисталните заби носачи на испитаниците од машкиот пол во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција. Од анализата на коефициентот на корелација во третата група утврдивме дека кај силата на мастикација на забите носачи (мезијален и дистален) пред препарацијата и во период по 18 месеци од дефинитивното цементирање постои висока линеарна зависност, иако "t" тестот не го потврди истото.

Од податоците на нашите мерења, осознавме дека дефинитивното цементирање како фаза во изработката на фиксно-протетичките конструкции игра значајна улога, бидејќи вредноста на силата на мастикација во последниот период од нашето испитување видно се зголемува. Ова говори во прилог на фактот за значењето на адаптибилниот период на пародонциумот да ја прифати новонастанатата состојба. Електрогнатодинамометриските мерења покажуваат дека по 24 часа од дефинитивното

цементирање вредноста на силата на мастикација е најмала, а веќе по 6 месеци од дефинитивното цементирање, има тенденции за нејзино зголемување. Ова се објаснува со фактот што 24 часа по дефинитивното цементирање е многу мал период за адаптација на компензаторните механизми на пародонциумот. Веќе по 6 месеци адаптацијата е настаната, а по 18 месеци од дефинитивното цементирање настапува период кога сите компензаторни механизми на пародонциумот се вклучуваат во единство, односно започнува со работа т.н. "групен пародонциум".

Нашите сознанија се во согласност со некои други литературни податоци, како оние на Carlson (41). Тој прави студија врз 11 пациенти со фиксно-протетички конструкции, кои ги класира врз база на нивните субјективни тегоби, пред и по протетичкиот третман. Кај 90% од пациентите добил потврден одговор за мастикаторната ефикасност по дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција.

За фактот дека адаптибилниот период на пародонциумот игра значајна улога, зборува и краткотрајното испитување на Ghani и сор. (24). Тие со своето испитување врз 5 пациенти, по дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, заклучиле дека ако се измери силата на мастикација само по 6 часа нема да има никакви разлики во вредностите на силата, бидејќи се уште нема можности за дејствување на адаптибилниот период на пародонциумот.

Податоците од литературата кои говорат за големото значење на адаптибилниот период на пародонциумот во услови на негова редукција, се совпаѓаат со нашите резултати од електрогнатодинамометриските резултати на мерење на силата на мастикација кај забите носачи во трите испитувани групи.

Кај трите групи на испитаници вредностите од силата на мастикација на мезијалните и дисталните носачи мерени во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање тежнеат да се доближат до оние вредности од пред препарацијата на забите носачи. Вредностите се доближуваат, но нивно совпаѓање не е постигнато ниту кај еден случај.

Друго интересно сознание од нашите електрогнатодинамометриски мерења, е тоа дека повисоки вредности на силата на мастикација

забележавме кај испитаниците од машкиот пол. До вакво сознание е дојдено и во многу литературни податоци (52, 65, 98, 109).

Од целокупното наше испитување за вредноста на силата на мастикација, дојдовме до сознание дека вредноста на силата на мастикација пред препарацијата на забот носач ни дава патоказ за правилниот избор и планирање на нашата протетичка работа.

Овој факт се потврдуваше најчесто во втората група на испитаници, кај коишто веднаш пред препарацијата добивавме ниски вредности на силата на мастикација на двата заба носача. Во таквите случаи, уште веднаш при планирањето на фиксно-протетичката конструкција вклучувавме уште по еден заб носач во блок, таму каде што беше можно. Тоа се потврди со клиничкото испитување на индексот по Sandler-Stahl по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, каде што немаше губење во количината на алвеоларната коска. Што се однесува до ниските вредности на силата на мастикација кај телото на фиксно-протетичката конструкција кај втората група на испитаници, сметаме дека една од причините за тоа е што кај сите наши испитаници од трите испитувани групи, немавме унiformност на празниот простор (фиксно-протетичка конструкција со еден, два или три члена). Овие податоци се потврдуваат и во литературата (14, 16, 17, 20).

Од нашите испитувања за вредноста на силата на мастикација дојдовме до сознание дека првиот моларен заб ако е планиран за носач, има најголема сила на мастикација, која одејќи кон вториот молар опаѓа, а најмала е кај третиот моларен заб.

Од испитувањето на премоларните заби дојдовме до сознание дека вториот премоларен заб има поголема сила на мастикација од првиот. Ова се објаснува со положбата на забите во однос на цвакалниот центар. Во цвакалниот центар силата на мастикација е најголема.

Сите овие сознанија не' упатуваат кон правилно планирање и изработка на фиксно-протетичката конструкција, која треба да биде реализирана од страна на забниот техничар.

8

Заключение

8

ЗАКЛУЧОЦИ

Врз база на добиените клинички и параклинички податоци за состојбата на пародонталното здравје и податоците за функционалната вредност на силата на мастикација на забите носачи од фиксно-протетичките конструкции, во услови на намалена пародонтална поткрепа, можеме да ги донесеме долу наведените заклучоци:

- речиси кај секој пациент на возраст над 40 години, кај којшто е индицирана изработка на фиксно-протетичка конструкција, присутни се промени на пародонтот како: гингивални или пародонтални ћебови, луксација на забите и коскена деструкција;
- по опсервациониот период од 24 часа, 6 и 18 месеци на носење на фиксно-протетичките конструкции кај пациенти со клинички манифести знаци на пародонтална болест, но третирани пред протетичкиот третман, забележавме позитивна прогресија во однос на инфламацијата. Од 40-те испитаници, само кај 8 (20.00%) мезијални и исто толку дистални носачи од фиксно-протетичката конструкција беше присутна слабо назначена инфламација (PIR-1);
- од добиените резултати за степенот на луксација на забите носачи по дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, дојдовме до заклучок дека по дефинитивното цементирање на конструкцијата постигнувавме имобилизација на забите носачи, за

во опсервациониот период за првата група да немаме луксација на забите носачи од прв степен (PIR-1). Тоа е причина што забите носачи во фиксно-протетичката конструкција се наоѓаат во состојба на физиолошка луксација. Кај фиксно-протетичките конструкции каде што забите носачи беа од втор клинички степен (PIR-2), по дефинитивното цементирање само кај 2 (5.00%) испитаници во опсервациониот период по 24 часа и по 6 месеци најдовме луксација од прв степен (PIR-1), а по 18 месеци само кај 1 (2.50%) испитаник;

- што се однесува до присуството на коскената деструкција во истиот опсервационен период, кај трите групи на испитаници, а врз база на ретроалвеоларните рентгенски слики, констатиравме дека нема влошување на состојбата. Тоа значи дека фиксно-протетичката конструкција придонесува за превенција на пародонтот;
- кај електрограматодинамометриските испитувања на силата на мастикација на забите носачи од првата група на испитаници заклучивме дека дисталните носачи се со поголема сила на мастикација од мезијалните носачи. Тој сооднос остана и по дефинитивното цементирање на фиксно-протетичките конструкции во целиот опсервационен период, со таа разлика што отпорноста на потпорниот апарат на забите најмногу се разликуваше во периодот пред препарацијата и по 24 часа од дефинитивното цементирање. Вредноста на силата на мастикација на мезијалните носачи пред препарацијата изнесува 287.75 N, а по 24 часа од дефинитивното цементирање изнесува 200.75 N. Вредноста на силата на мастикација на дисталните носачи пред препарацијата изнесува 312.50 N, додека по 24 часа од дефинитивното цементирање изнесува 221.25 N. Сметаме дека причина за тоа е дејството на анестезијата (инхибиција на рецепторите, предизвикана од анестетикот) и инхибицијата произлезена од психичката состојба на пациентот. По 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, вредноста на силата на мастикација покажа приближување кон силата на мастикација на забите носачи од периодот пред препарацијата. Со зголемување на временен-

скиот период на носење на фиксно-протетичката конструкција, доаѓа до поголема адаптација на пародонтот во новонастанатите услови, при што забите носачи покажуваат поголема вредност на силата на мастикација. Вредностите покажуваат дека со примена на "t" тестот, вредноста на силата на мастикација во периодот пред препарацијата на забите носачи, по 24 часа и по 6 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, не постои сигнификантна значајност, а во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање постои сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$;

- од електрографодинамометриските испитувања на силата на мастикација на забите носачи од втората група, каде што забите се во втор клинички стадиум на пародонтопатија, силата на мастикација, како кај мезијалните, така и кај дисталните носачи, имаше пониски вредности. И во оваа група дисталните носачи покажаа поголема вредност на силата на мастикација од мезијалните носачи во сите фази на мерење. Во однос на силата на мастикација, сликата беше идентична со онаа од првата група. И овде, вредностите од "t" тестот за силата на мастикација во периодот пред препарацијата, по 24 часа и по 6 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција не покажаа сигнификантна значајност, но во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање постоеше сигнификантна значајност на вредноста на "t" тестот при $p=0.05$;
- електрографодинамометриските мерења од третата контролна група на испитаници, не наведуваат на заклучок дека вредностите се повисоки, бидејќи станува збор за пациенти кај коишто забите носачи се без манифестни знаци на промена на пародонталното здравје. Примената на "t" тестот при електрографодинамометриските мерења на силата на мастикација кај оваа група во периодот пред препарација на забите носачи, по 24 часа, по 6 месеци и по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција, не покажа сигнификантна значајност на "t" тестот при $p=0.05$;

- од анализата на електротгнатодинамометриските мерења на забите носачи кај трите групи на испитаници се гледа дека вредностите на силата на мастикација на забите носачи измерени во периодот по 18 месеци од дефинитивното цементирање на фиксно-протетичката конструкција тежнеат да се доближат до вредностите на забите носачи од пред препарацијата. Вредностите се доближуваат, но нивно совпаѓање не постигнавме ниту кај еден испитаник. Тенденцијата на растење на силата на мастикација со зголемување на временскиот период на носење е поврзана со адаптибилниот период на пародонтот;
- вредноста на силата на мастикација кај испитаниците од машки пол е поголема во споредба со испитаниците од женскиот пол;
- од испитуваните заби, премолари и молари, заклучивме дека најголема вредност на силата на мастикација покажува првиот молар, потоа вториот, па вториот премолар, а најмала вредност на силата на мастикација покажува првиот премолар. Кај третиот молар, којшто го користевме само во неколку случаи, вредноста на силата на мастикација беше помала од вредноста измерена кај вториот молар;
- како резултат од нашите испитувања, можеме да заклучиме дека забите со нарушен пародонтално здравје не треба да се исклучат од нивната употреба како носачи во фиксно-протетичките конструкции. Таквите заби, по коректно спроведениот пародонтолошки третман, по правилното планирање и изработка на фиксно-протетичката конструкција, како и по редовно спроведуваната орална хигиена, овозможуваат разумна функција и трајност на фиксно-протетичките конструкции.

9

Лишерашур

9

ЛИТЕРАТУРА

- 1 **Ante I. H.**
The fundamental principles of abutments
Michigan State Dental Society Bulletin, 1958, 8;14
- 2 **Arai T.**
Effect of coronal gingival control an contact between food bolus and cervical tooth surface during mastication.
Nippon Hotetsu Shika Gakkai Zasshi Feb. 1990;
34(1):215-28
- 3 **Assif D.**
Marshak B.
Horowitz A.
Analysis of load transfer and stress distribution of load transfer and stres distribution by an implant-supported fixed partial denture
J Prosthet Dent 1996; March 75 (3): 285-91
- 4 **Aydin A.K.**
Tekkaya A.E.
Stresses induced by different loadings around weak abutments.
J Prosthet Dent (United States) Dec. 1992; 68 (6): 879-84
- 5 **Бајевска Ј.**
Клинички и лабораториски испитувања на деформација на тело на мостови
Докторска дисертација, Стом. фак., Скопје,
1992
- 6 **Bjorn H.**
Halling A. and all.
Radiographic assement of marginal bone loss
Odontologick Revy, 1969; 20(2); 165-79

Литература

- 9
-
- 7 **Bjorn A.N.**
Bjorn H.
Grkovic B.
Marginal fit of restorations and its relation to periodontal bone level
Odontologisk Revy 1970; 21 (3): 337-46
- 8 **Bjorn H.**
Arne H.
Hakan T.
Radiographic assessment of marginal bone loss
Odont Revy 1969; 20:165-79
- 9 **Bjorn H.**
Holmberg K.
Radiographic determination of periodontal bone destruction in epidemiological research
Odont revy 1966; 17: 232
- 10 **Благоев Б.**
Статистика - Општа статистичка методологија
Универзитет "Кирил и Методиј" Скопје, 1977, 126-250
- 11 **Bock M.**
Bestimmung der relativen Orientierung zweier planarer Objekte zur geometrischen Vermessung von Unterkieferbewegungen
Diplomarbeit, Hamburg, 1989
- 12 **Borchers L.**
Jung T.
Kopodozo-Yamoah E.
Masterson J.
Zur Reproduzierbarkeit der Relationsbestimmung
Dtsch Zahnarztl 1979; 2 (34): 599-602
- 13 **Carlson G.E.**
Masticatory efficiency: the effect of age the loss of teeth and prosthetic rehabilitation
Int Dent J. 1984; 34 (2): 93-7
- 14 **Carlson Br.**
Carlson GI.
Helkimo E.
Yontchev E.
Masticatory function in patients with extensive function in patients with extensive fixed cantilever prostheses.
J. Prosthet Dent Dec 1992; 68 (6): 918-23
- 15 **Chaconas S.**
Rains J. and all.
Photoelastic Stress analysis of Plastic Brace configurations
J Dent Res Feb.1976; vol 85, Special issue B

- 9
-
- 16 Djaić D. Paradontopatiјe Naučna knjiga, Beograd, 1980
Djukanović D.
- 17 Djaić D. Paradontopatiјe Medicinska knjiga Beograd 1988
Djukanović D.
Zelić O.
- 18 Emato T. Biomechanical Response of Periodontal structure
to Vibrating force.
Abstract of I Dent res. 1976; 58 Special issue C
1281
- 19 Erhardson S. Abmessung von Lotsellen bei Brutckenarbeiten
Huding E. Dtschzahnarzt 1 2 1983; 38:626-32
- 20 Etalia A. Effects of occlusal adjustment on the periodontal
condition and the symptoms of mastikatory dys
function in patients treated with fixed prosthesis -
a one year follow study.
J Oral Rehabil Nov 1986; 13(6) : 50-69
- Ylitalo V. M.
- 21 Ewing J. E. Reevaluation of the cantilever principle
J Prosthet Dent 1957; 7: 78 - 92
- 22 Fischer U. Untersuchungen über die Verwendbarkeit eines
videogestützten Verfahrens zur Vermessung von
markierten Weichtelpunkten am Beispiel der
Ruheschwebemessung
Med Diss, Hamburg, 1988
- 23 Freilich M. A. Fixed partial dentures supported by periodontally
Breeding L.C. compromised teeth.
Keagle J.G.
Garnick J.J.
J Prosthet Dent May 1991;65(5):607-11
- 24 Ghani F. An investigation into the effect of denture fixatives
in increasing incisal biting forces with maxillary
Likeman P.R. complete dentures.
Picton D.C. J Prosthodont Restor. Dent 1995; Sept. 3(5):
193-7

- 9
-
- 25 **Grđić G.** Statistika za ekonomiste
Institut za istraživanja, Beograd 1977; 167-181
- 26 **Haberacker P.** Digitale Bildverarbeitung
München-Wien, Carl Hawser Verlag 1986
- 27 **Hohl H.T.** Occlusal concept for the Orthognathic Surgeon Int
J Oral Surg, 1978; 7(1): 197-207
- 28 **Huelke F.D.** Mechanics in the Production of Mandibular
Fractures: A study with the "Stresscont" technique
I Sympheseal Impacts
Journal of Dental Research, Sep.Oct.1961;40(5):
1042-56
- 29 **Idrizović A.** Protetska nadoknada kao terapija kod
Planojević K.
VI Kongres stomatologa Jugoslavije Zbornik
radova, Tom II, Beograd 1976; 399-403
- 30 **Jenkins G.N.** The Physiology of the Mouth
Oxford Blackwell Scientific Publications, Oxford
Third Edition 1966
- 31 **Jude H.D.** Über den Einfluss der Kiflerschlusskraft auf das
Vogel A.
ergebnis der Stutztiftregistrierung in der Sagittalen.
Jakstat H.
Dtsch Zahnärztl Z 1990; 45(9) 561-3
Geniser A.
- 32 **Kapur K. K.** Veterans Administration Cooperative Dental
Implant Study- comparasions between fixed
partial dentures supported by blade-vent implants
and removable partial dentures Part III Compari-
sons of masticatory scores between two treatment
modalities.
J Prosth Dent Feb.1991;65(2):272-83
- 33 **Капушевска Б.** Функционална вредност на природни и
Мирчев Е. вештачки забни коронки

- 9
-
- 34 **Карапавловић С.**
I Конгрес на стоматолози на Македонија
Охрид; 1994:61
Протетски аспект парадонтопатије
VI конгрес стоматолога Југославије,
Зборник радова, Том II, Београд 1976; 394-5
- 35 **Kawamura Y.**
Recent advances in physiology of mastication
J Oral Physiology, Vr. Emmelin, N. Zatterman, Y.
Pergamon Press, Oxford, 1972; 1: 1963-2167
- 36 **Klonder A.**
Funkcionalna vrednost prirodnih i veštačkih zuba
i sila žvakanja
Stomatol Gl. Srbije 1957; 60-67
- 37 **Kohno S.H.**
Korber E.
Huls U.
Tabata T.
Vergleich der Reproduktionsgenauigkeit
verschiedener Registrierungen zur Bestimmung
der Kieferrelation
Stomatol. DDR; 1988;38:721-30
- 38 **Korber K.H.**
Zahnärztliche Prothetik, I Bd,
Georg Thieme Verlag Stuttgart, 1975
- 39 **Korber K.H.**
Dynamischer Mechanismus von Paradontium und
Gewebsstrukturen unter herausnehmbarem.
Zahnersatz D.Z.7 1983; 38:975-85
- 40 **Kraft E.**
Über Bedeutung der Kavkraft für das kängeshehen,
Zahnärztl Prax 1962; 13(1):129-30
- 41 **Kraljević K.**
Popić V.
Aurer-Kozelj J.
Amsel V.
Timski pristup oralnoj rehabilitaciji
VI kongres Stomatologa Jugoslavije
Zbornik radova. Tom II, Beograd, 1976; 324-7
- 42 **Kühl W.**
Untersuchungen über die intraorale Pfeil
winkeltechnik in der Totalprothetik.
Dtsch Zahnärztl Z 1968; 23: 522-5
- 43 **Lang B.R.**
Complete denture occlusion
Dent Clin North Am. 1996; Jan.40 (1):85-101

- 44 Laurell L.
Lundgren D.
Falk H.
Hugoson A.
Long term prognosis of extensive polyunit cantilevered fixed partial dentures.
J Prosthet Dent 1991; 66:545-52
- 45 Lee H.E.
Wang G.L.
Chang G.L.
Chen T.Y.
Stress analysis of four-unit fixed bridges on abutment teeth with reduced periodontal support
Journal of Oral Rehabilitation 1995;22: 705-10
- 46 Lindhe J.
Nyman S.
The effect of plaque control and surgical pocket elimination on the establishment and maintenance of periodontal health. A longitudinal study of periodontal therapy in cases of advanced periodontal disease
Journal of Clinical Periodontology 1975; 2:67-79
- 47 Lucas P.W.
Luke D.A. and all
Food breakdown patterns produced by human subjects possesing artificial and natural teeth.
J of Oral rehab. 1986; 13 (1): 205-14
- 48 Lundgren D.
Laurell L.
Occlusal force pattern during chewing and biting in dentitions restored with fixed bridges of cross-arch extension
Journal of Oral Rehabilitation 1986; 13: 191-203
- 49 Lundgren D.
Nyman S.
Heijl L.
Carlsson G.E.
Functional analysis of fixed bridgers on abutment teeth with reduced periodontal support
J Oral Rehabil 1975; 2: 105-12
- 50 Lundqvist S.
Haraldson T.
Oral function in patiens wearing fixed prosthesis on osseointegrated implants in the maxilla: 3 year follow study
Scand J Dent Res Oct.1992; 100(5):279-83
- 51 Manly R. S.
Braley L. C.
Masticatory Performance and Efficiency
J Dent Res 1950; 29 (1): 448-62

Литература

- 9
-
- 52 Martinko V. Einge Gedanken zum Problem der Messungen von Kraften bei Kauvorgangen D.Z.Z. 1965; 20 (1): 910-20
- 53 Mericke-Steru R., Assal P., Mericke E., Burgin W. Occlusal force and oral tactile sensibility measured in partially edentulous patients with iti implants. Int.-J-Oral-Maxillofac.-Implants 1995; May-June 10 (3): 345-53
- 54 Mirković M., Planojević K., Halef S. Podeljena uloga konzervativnog i protetskog učesća u rehabilitaciji mastikatornog aparata IV Kongres stomatologa Jugoslavije, Zbornik radova, tom II, Beograd, 1976; 244-7
- 55 Мирчев Е. Клиника на фиксната стоматолошка протетика НИП Студентски збор, Скопје, 1996
- 56 Mrnjek N., Grubesic-Stanisić P. Protetske nadoknade u terapiji parodoncijuma Apstrakti I Kongres specijalista za bolesti usta, zuba i parodonta Jugoslavije, Ohrid 1983; 5-6
- 57 Muhlemann H., Herzog H. Tooth mobility and microscopic tissue changes produced by experimental occlusal trauma Helvetica Odontologia Acta 1961; 5:33-9
- 58 Myers G. Textbook of crown and bridge prostodontics Saint Louis: C.V. Mosby Comp, 1969
- 59 Neill D. J., Howell D. Computerised Kinesiography in the study of mastication in dentate subjects J of Prost Dent 1986; 55 (5): 629-37
- 60 Nyman S., Lindhe J. A Longitudinal study of combined periodontal and prosthetic treatment of patients with advanced periodontal disease J. Periodontal 1979; 50: 163-9
- 61 Nyman S., Ericsson J. The capability of reduced periodontal tissues to support fixed bridgework J Clin Periodontal 1982; 9: 409-14

- 9
-
- 62 **Nyman S., Lindhe J., Lundgren D.** The role od occlusion for the stability of bridges in patients with reduced periodontal tissue support. Journal of Clinical Periodontology 1985; 2, 53
- 63 **Ogata K., Satah M.** Centre and magnitude of vertical forces in complete denture wearers J-Oral-Rehabil 1995; Feb 22(2):113-9
- 64 **Okimoto K., Matsuo K., Moroi H., Terada Y.** Factors correlated with cronomandibular disorders in young and older adults Int-J-Prosthodont 1996; Mar.-Apr. 9 (2): 171-8
- 65 **Papić S.** Primena elektronike u određivanju indikacija za izradu fiksnih nadoknada (Određivanje vrednosti zuba sidrenja) VI Kongres stomatologa Jugoslavije, Zbornik radova, tom II; Beograd, 1976; 270-2
- 66 **Papić S.** Određivanje vrednosti zuba sidrenja metodom elektrognatodinamometrije. Dokt. disert, Sarajevo, Stomatoloski fakultet 1977
- 67 **Petz B.** Osnovne statisticke metode za nematematičare SNL Zagreb, 1981
- 68 **Polson A. M.** Trauma and progression of marginal periodontitis in squirrel monkeys II. Co-destructive factors of periodontitis and mechanically produced injury. Journal of Periodontal Research 1974; 9: 108-13
- 69 **Polson A. M., Meitner S.** Effect of repetitive mechanical injury of the periodontium. To be published.
- 70 **Polson A. M., Meitner S., Zander H. A.** The effect of periodontitis on the reversibility of bone loss due to repetitive trauma. To be published
- 71 **Posselt R.** Physiology of occlusion and rehabilitation, 2 edit. Oxford 1973

- 9
-
- 72 **Poulton R. D., Aronson S.** The Relationship between occlusion and periodontal status Department of orthodontics, Western Reserve University Cleveland and Division od Orthodontics, University of California, San Francisco
- 73 **Raetzke P.** Reaktion der marginalen Gingiva auf den Kontakt mit Kronen- und Verblendmaterialien bei Probanden mit exzellenter Mundhygiene. Dtsch Zahnärztl Z 1985; 40 (12): 1206-8
- 74 **Ramfjord S. M.** Ideale Okklusion. D. Z. Z. 1971; 26: 106-13
- 75 **Reinhardt R. A., Sivers J. E.** Management of class III furcally involved abutments for fixed prosthodontic restorations J Prost Dent Jul 1988 60 (1): 23-8
- 76 **Reynolds J. M.** Abutment selection for fixed prosthodontics. J Prost Dent 1968; 19: 483-8
- 77 **Schulte W.** Implants and the periodontium Int Dent J 1995 Feb; 45 (1): 16-26
- 78 **Seaton P.** Mechanics of Tensile and Shear-Stress Generation in Fixed Partial Denture Retainers J Prost Dent 1994; 71 (3): 237-44
- 79 **Серафимова С.,
Бојанис Т.,
Зужелова М.** Положба на забите и состојбата на пародонтот Апстракти; I Конгрес специјалиста болести уста, зуба и пародонта Југославије, Охрид 1983; 78
- 80 **Seung-Won Yi.,
Ingvar E.,
Gunnar E.,
Carlsson W.,
Jou W.** Long-term follow-up of cross -arch fixed partial dentures in patients with advanced periodontal destruction Departments of Periodontology and Prosthetic Dentistry, Faculty of Odontology, Goteborg University, Sweden.

- 9
-
- 81 Smith G. P.
Objectives of a fixed partial denture.
J Prost Dent 1961; 11: 463-73
- 82 Соколић Т.,
Пајин Д.
Болести уста
Научна књига, Београд, 1971
- 83 Standlee J. P.,
Caputo A. A.
Load transfer by fixed partial dentures with three
abutments
Quintessence international 19, 403
- 84 Stites D.,
Stobo J.,
Wells J.
Osnovna i klinička imunologija
Beograd, 1989
- 85 Sture N.,
Jan L.,
Dan L.
The role of occlusion for the stability of fixed
bridges in patients with reduced tissue support.
Journal of Clinical Periodontology 1975; 2: 53-66
- 86 Sulk W. D.,
White J. T.
Modification of stresses surrounding abutment
teeth fixed partial dentures.
J Prost Dent 1987; 46, 32
- 87 Suvim M.
Stomatološka protetika I, Biološki temelji
protetike, Totalna proteza
Školska knjiga, Zagreb, 1971
- 88 Suvim M.
Okluzija u stomatološkoj protetici
Školska knjiga, Zagreb, 1983
- 89 Suzuki M.
The change of stress distribution of the occlusal
force caused by supporting bone resorption.
Journal of Japanese Periodontology 1990; 25, 117
- 90 Suzuki T.,
Kumagai H.,
Yoshitoni N. and all.
Clinical evaluation of measuring system of occlusal
force Department of Geriatric Dentistry, Faculty
of Dentistry Tokyo
Medical and Dental University Kokubyo-Gakkai-
Zasshi 1994; 61 (3): 437-45
- 91 Takeda Y.,
Itagaki M. and all.
Bilateral subpontic ossens hyplasia, A case report
J Periodontal May 1988; 59 (5): 311-4

- 92 Trifunović D., Kostić L. J. Dubina parodontalnih džepova kod zuba zbrinutih keramičkim nadoknadama Stomatol. Gl. Srb. 1983; 30 (1): 19-22
- 93 Tylman S. D. Theory and Practice of Crown and Bridge Prostheses Mosby C. V.; St Louis 3rd, 1982; 183
- 94 Tzakis M. G., Osterberg Carlsson G. E. A Study of some masticatory functions in 90 year subjects Gerodontology, 1994 Jul; 11 (1): 25-9
- 95 Valderhaug J., Heloe L. Oral hygiene in a group of supervised patients with fixed prostheses J. Periodontol. 1977; 48 (4): 221-4
- 96 Vanderbilt A., Dithoff L. W. and all. Chewing Performance Before and after rehabilitation of Postcanine Teeth in Man Journal of Dental Research, 1994; 73 (11)-1677-83
- 97 Van-Zel P.P., Grundling N. L., Jooste C. H., Terblanche E. Three dimensional finite elementmodel of a human mandible incorporating six osseo integrated implants for stress analysis of mandibular cantilever prostheses. Int. J. Oral 1995; Jan-Feb; 10 (1): 51-7
- 98 Велески Д. Евалуација на вредноста на цвакопртисокот и реакција на потпорните ткива кај суптотални протези Докт. Дисерт, Скопје, 1988
- 99 Vukovojac P. Stomatološka protetika, krunice i mostovi. Srpsko lekarsko drustvo, Beograd 1974
- 100 Waerhaug J. Pathogenesis of pocket formation in traumatic occlusion Journal of Periodontology 1955; 26: 107-118

- 9
- 101 **Waerhaug J., Hansen E. R.**
Periodontal changes incident to prolonged occlusal overload in monkeys
Acta Odontologica Scandinavica 1966; 24: 91-105
- 102 **Wedel A., Yontchev E., Carlsson G. E., Ow R.**
Masticatory function in patient with congenital and acquired maxillofacial defects.
J Prosthet Dent 1994 Sep, 72 (3): 303-8
- 103 **Wentz F. M., Jarabak J., Orban B.**
Experimental occlusal trauma imitating cuspal interferences
Journal of Periodontology 1951; 29: 117-27
- 104 **Worner H. K.**
Gnatodynamicic. The Measurement of Biting forces with a new Design of Gnatodynamometer.
Aus Dent J 1966; 16: 1069-73
- 105 **Wylie R. S., Caputo A. A.**
Fixed cantilever splints on teeth with normal and reduced periodontal support.
J Prosthet Dent Dec 1991; 66 (6): 737-42
- 106 **Yang H. S., Tompson V. P.**
A two dimensional stress analysis comparing fixed prosthodontic approaches to the tilted molar abutment.
Int J Prosthodont, Sept-Oct 1991; 4 (5): 416-24
- 107 **Zorić N., Ursu I., Radosević G.**
Uticaj okluzalnih anomalija na parodonciju.
Apstrakti; I Kongres specijalista za bolesti usta, zuba i parodonta Jugoslavije, Ohrid, 1983; 57
- 108 **Zeljković M., Grković B.**
Uticaj veštačkih kruna na stanje parodoncijuma.
I Kongres proteticara Jugoslavije, Zagreb, 1986
- 109 **Živko J.**
Komparativna studija gnatodinamometriskih metoda s posebnim obzirom na vlastitu konstrukciju
Magistarski rad, Zagreb 1980

**ФУНКЦИОНАЛНА ВРЕДНОСТ НА ЗАБИТЕ НОСАЧИ НА
ФИКСНО-ПРОТЕТИЧКИТЕ КОНСТРУКЦИИ**

Д-р Билјана Б. Капушевска, mr. sci

*Компјутерско-техничка
обработка:*

ЕИН-СОФ - Скопје

*Статистичка обработка
на податоци:*

*М-р Драги Дојчиновски
дипл. инж.*

Лектура на текстот:

М-р Лидија Дракулевска